

Su yaşamdır!

Dünya Su Forumu 16-22 Mart tarihleri arasında İstanbul'da Feshane ve Sütlice Kongre Merkezinde gerçekleştirildi. 110 ülkeden 33 binden fazla kişinin katıldığı foruma katılanlar arasında 3 prens, 3 cumhurbaşkanı, 5 başbakan, 35 bakan ve bakan yardımcısı, 263 parlamenter, 200 belediye başkanı, 91

kentten vali yardımcısı, 155 ülkeden üst düzey yetkili ve delegeler bulunuyordu!

İnsanın temel ihtiyaçlarından biri ve sınırlı kaynaklara sahip olmasıyla suyun, "küreselleşme çağı"nda piyasa ekonomisinin menziline girmesi elbette şaşırtıcı değildir. "Her şeyi piyasalaştır, her şeyi sat" ilkesine uygun hareket eden emperyalist kapitalizm, canlı yaşamının vazgeçilmez parçası olan suyu da bir kâr aracı olarak görüyor. Beşincisi düzenlenen Dünya Su Forumu'na bunca devlet yetkilisinin katılması ve suyun ticarileştirilmesine karşı çıkanların foruma katılımının engellenmesi veya şahit olduğumuz gibi protestoların polislin azgınca saldırılarıyla karşılanması bu yüzdendir.

☐ Sayfa 9

Sayı: 38

Demokratik Halk İktidarı İçin İşçi-köylü

umutyayimcilik@ttmail.com

* 3-16 Nisan 2009 *Fiyatı: 1.50 TL *ISSN: 1307-878X

Gerçeklerle yüzleşme zamanı...

İşçi sınıfı ve emekçi halkın yerel seçimlerle perdelenen istek ve taleplerinin, üzeri örülen yoksulluk ve sefaletin seçimlerin sona ermesiyle yeniden açığa çıktığı bir sürece girdik. İlk defa oy oranları gerileyen AKP'nin, ekonomik saldırılarını artıracığını görmemek mümkün değildir. Bu gerçekliği görerek 1 Mayıs hazırlıklarına başlayalım.

✓ Krizin etkileri her geçen gün kendisini daha fazla hissettirmeye başlamış, sayısı sürekli artan sayıda kişi işsizler ordusuna katılmış ve katılmaktadır. İşsizlik intiharlarının yeniden gündeme geldiği bir ortamda yapılan seçimlerde harcanan trilyonların ise haddi hesabı yoktur ve bunlar da tüm faturaların bedeli gibi emekçi halkımızın cebinden çıkmaktadır/çıkacaktır.

✓ Verilen rakamlara göre AKP, CHP ve MHP seçim sürecinde devlet hazinesinden 200 trilyon almıştır. Ancak İstanbul Mali Müşavirler Odası'nın yaptığı çalışma bu rakamın çok daha üst boyutta olduğunu gözler önüne seriyor. Bu rakama, sadece İstanbul, Kocaeli, İzmir ve Ankara'da dört partinin seçim giderleri 2 katrilyona ulaşmaktadır. Bununun 600 trilyonu ise sadece İstanbul'da harcanmıştır.

Ortak hedef; Ulusal Hareket'in silahsızlandırılması

5 Kasım 2007'deki Erdoğan-Bush görüşmesinin parametreleri zaman içinde belirginleşmiştir. Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı ABD, Irak, KÖB ve Türkiye kaynaklarının kurutulması, Kandil'de lojistik imkanlarının kesilmesi, Kürt halkı içerisinde Kürt Ulusal Hareketi'nin "sorun yaratıcı" olarak gösterilmesi gibi yollara başvurulmaya başlandı. Diğer yandan Abant Platformu'nun yaptığı top-

lantı gibi araçlarla; kendi "çözümlerini" dayatmak için zemin oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Abant Platformu'nun toplantısından hemen sonra önümüzdeki bir iki ay içinde yapılması planlanan Kürt Ulusal Konferansı gündeme girdi. Konferansın ana konusu PKK'nin silahsızlandırılması! ☐ Sayfa 8

Bursa'da Guantanamo işkencesi

☐ Bursa'nın Kestel ilçesinde 18 Mart günü bir polisi öldürdüğü iddiası ile gözaltına alınan Ender Bulha Aktürk'ün yoğun işkenceye maruz kaldığı Adli Tıp raporu ile belgelendi. Bu gelişmeler üzerine bir açıklama yapan Aktürk'ün avukatı, ÇHD ve İHD Bursa Şubeleri, Bursa Barosu İnsan Hakları Komisyonu bir basın açıklaması yaparak sorumluların cezalandırılmasını istediler. ☐ Sayfa 7

YDG 2. GENÇ KADIN BULUŞMASINA ÇAĞRI

Emperyalist krizin en başta mağdur ettiği biz kadınlar yaşadığımız sorunlara çözüm bulmak ve ortak bir kafa yoruşu sağlamak amacıyla biraraya geliyoruz.

Cinsel, ulusal ve sınıfsal sömürüye maruz kalan, evde, okulda, fabrikada söz hakkı tanınmayan, ikinci sınıf muamelesi gören biz kadınlar tüm bunlara karşı sesimizi yükseltmek ve 'dur' demek için biraraya geliyoruz.

Üniversiteli genç kadın, liseli genç kadın ve Kürt kadını başlıkları altında yürüteceğimiz tartışmalara siz de katkı sunun.

Tartışmak, çözüm üretmek ve daha güçlü bir pratik için YDG 2. Genç Kadın Buluşmasına!

Yer: Ankara

İletişim: Umut Yayımcılık
Ankara İrtibat Bürosu

Tarih: 19 Nisan Pazar

☐ Köylüye icra şoku

Tarım Kredi Kooperatifi Merkez Birliği'nin Doğrudan Gelir Desteği uygulamasıyla gübre ve mazot desteği alan 300 tütün üreticisine haciz ihbarnamesi geldi. Samsun'un Alaçam ilçesi Etyemez köyü sakini köylüler, aldığı tarım kredisi borcunu ödeyemezlerse traktörleri ellerinden alıncak. ☐ Sayfa 5

☐ 209 haftadır soruyoruz

Cumartesi Anneleri, kaybedilen yakınlarının bulunması için 209. kez Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yaptı. 28 Mart 2009 tarihinde yapılan oturma eyleminde "Failler belli, kayıplar nerede" pankartını açarak kayıplarının fotoğraflarını taşıyan kayıp yakınları bu hafta Şanlıurfa'da 1993 yılında gözaltına alınarak kaybedilen Hüseyin Taşkaya'nın nerede olduğu soruldu. ☐ Sayfa 7

İşçi-köylü'den

Gerçeklerle yüzleşme zamanı...

☐ Sayfa 2

Sınıfsal yaklaşım

Yerel seçimden 1 Mayıs'a: Isınıyor hava, büyüyor kavgal!

☐ Sayfa 3

Emekçinin gündemi

DKÖ'lerde sınıfsal içerik ve örgütsel biçimler

☐ Sayfa 4

Pusula

Proleter çizgi mutlaka militanını yaratır

☐ Sayfa 11

Evrensel bakış

"Tehdit" 60 yılda daha da büyüdü!

☐ Sayfa 13

“Bir avuç topluluk da olsak hakkımızı alacağız”

Ekonomik ve siyasal kriz her geçen gün biraz daha derinleşiyor. Emekçiler krizin ağır yükü altında günü nasıl geçireceklerini düşünürken patronlar kendilerince bir çıkış yolu bulmuşlar. Başbakan'ın çözüm öğütlerine kulak vermiş ve krizi fırsata çevirmenin hesaplarıyla yollarına devam ediyorlar. İşsizliği bahane ederek zaten üç kuruşa çalıştırdığı işçilerin haklarını daha fazla gasp etmeye başlayan Meha Giyim patronu **Habip Kuruahmet** de bunlardan biri. Yanında çalıştırdığı işçileri aşağılayan, bir köleden farksız gören Meha patronu, 15 yıldır çalıştırdığı 117 işçiyi hiçbir haklarını vermeden “zarardayım, fabrikayı kapatıyorum” diyerek 4 Mart 2009'da kapının önüne koydu. Geriye dönük alacaklarının ödenmesini ve işlerine geri dönmeyi isteyen 117 Meha işçisi atıldıkları günden itibaren başlattıkları direnişe işyerinin önünde kurdukları çadırlarda devam ediyorlar.

Ağırlıklı olarak kadınların yer aldığı direniş çadırına 23. gününde yeniden misafir oluyoruz.

- Çalışma koşullarınız nasıldı?

Tuğba Gündoğdu: Sabah 08.00 akşam 18.00 arası çalışıyorduk. Son üç ayda devamlı mesai yapmaya başlamıştık. Krizden dolayı işleri kötüye gidiyordu, idare edelim dedik. Ama 1-2 derken 3 ay geçti mesai ücretlerimizi alamadık. Ne zaman vereceklerini söylemiyorlardı. Patron “ben bir açıklama yapmıyorum, çalışmaya devam etsinler” demiş. Biz de makineleri kapattık akşam. Ondan sonra geldi “elebaşınız kim?” diye sordu. Biz de “işçilerin hepsi aynı kararı aldı, bir açıklama bekliyoruz” dedik. Patron da “böyle yapmanız iyi oldu. Ben de zaten bahane arıyordum. Bunu kim yaptıysa sağ olsun.” “Ya burayı kurtarmak için 3 ay daha bedava çalışacaksınız ya da ben dükkânı kapatacağım” dedi.

Hatice Harmantepe: Hasta ol-

4 Mart günü işten atılan 117 Meha işçisi, geriye dönük alacakları ve işlerine geri dönmek için direnişte...

duğumuz zaman bir güne üç gün kesiyorlardı. Neden dediğimizde “izinsiz hasta oldun” deniliyordu. Ben hasta olucam, olabilir miyim diye mi soracağız? Yıllık izinlerimizi 15 gün diye imza attırıyordu ama zorla bir hafta izin alabiliyorduk.

- Bu dayatmalara karşı neler yaptınız?

H. Harmantepe: İtiraz edince konuşurmuyordu, kovuyordu. Kaç arkadaşımız hala mahkemelik. Ne yapıyor, ne ediyor; arkadaşlarımız haklı olduğu halde mahkemeleri kazanıyor. “Ben her şekilde kazanırım. Siz bir avuç topluluksunuz, bana bir şey yapamazsınız” diyor. Tekme tokat kaç tane arkadaşımız işten atıldı hep bu şekilde. Ve bize de “bunun hali böyle oldu, siz de böyle olursunuz” diyor. Kimse bu yüzden sesini çıkartmıyor.

- Makineleri işyerinden nasıl kaçırdı patron?

Bülent Erdoğan: Saldırı günü gel-

diğimizde kamyonlar filan dizilmişti burada. Onlarla konuştuk, kamyonlar gitti. Saat 10.00 sıralarında başka bir kamyon içeri girdi, yük almak için. Alkışlarla protesto ettik, o da almadan gitti. Arkasından polisi yığmaya başladılar. Polis kapıyı zorla açmak zorunda kaldı. Biz de basına, çeşitli kurumlara haber verdik. Öğlene doğru itiş kakış yaşanmaya başladı, biz polisle karşı karşıya geldik.

H. Harmantepe: Biz biliyorduk makinelerin kaçırılacağını. Toplandık, makinelerimizi vermeyeceğiz dedik. Sonra bir ara coplandık. Ama yılmadık, tekrar bir araya geldik, tekrar kapının önünde barikat kurduk. Polisler ilk başlarda sakindi, sonra 13.30 gibi bir telefon geldi, bizi bir çember içine alıp, coplamaya başladılar. Kadın-erkek fark etmiyordu onlar için. Çok gaddarca vuruyorlardı. Yaralanan arkadaşlarımız oldu. Ama yıkılmayacağız, yine ayaktaız.

Şahin Aslan: Ben savcılığa suç duyurusunda bulunmaya gittim, 4 arkadaşımınla birlikte. Makineleri taşıyorlar diye savcılığa suç duyurusunda bulduk. Ancak savcılık bizim yapacağımız bir şey yok dedi. Polis de onlardan yana, zaten sabahın erken saatlerinde patronu korumak için gelmişler buraya.

- Makineleri icralık olduğu söylenerek mi kaçırıldı?

H. Harmantepe: Makineler çıkarırken polisler “emeğiniz gidiyor, icra olayı yok” dediler zaten. Bir işe giriyorduz patronumuz telefon ediyor “Meha'dan gelen işçiyi almayacaksınız” diyor. Biz ne yapalım, hırsızlık mı yapalım aç kalmamak için?

Ş. Aslan: Emniyet Müdürü bizzat polislerin elinden copu alıp “ne duyursunuz, engel olsanız, saldırsanız” diye talimat verdi. Bu şekilde dağıttılar

bizi, kamyonları polis yardımıyla çıkardılar. Birkaç arkadaşımız takip etmeye başladılar. Kamyonların arkasından giden arkadaşlarımızı polis durdurarak geriden gelen insanları arama yapıyor gibi oyalayarak zaman kazanarak kamyonları bir şekilde kaybettiler.

- Patron makineleri kaçtıktan sonra direnişi sürdürmek için yeni yön belirlediniz mi?

B. Erdoğan: Her şey olup bittikten sonra bir toplantı yaptık. Bundan sonraki muhatabımız LCWaikiki. LCWaikiki fason üretim yaptığımız bir firmadır, sonuç itibarıyla bu işin sorumlusudur. Çözümünde de yer alması gerekiyor. Bugün Taksim'deki şubelerinin önünde oturma eylemi yaptık.

- Direniş çadırında günleriniz nasıl geçiyor, neler yapıyorsunuz?

T. Gündoğdu: Senelerdir bir arada çalıştığımız için abi-kardeş gibiydik. Hep birbirimizi destekledik. Hakkımızı yedirmedik. Buna karşı çıktık. Çünkü patron devamlı bizim haklarımızı almaya çalışıyordu.

H. Harmantepe: Bir evin içerisindeymiş gibiyiz. İşyerinde de bu şekildeydik. Sonuçta haklı olduğumuzu biliyoruz.

- Neden bu kadar hırslısın?

H. Harmantepe: Bizi çok aşağılıyordu. Konuşmaya geldiği zaman bile hakaretler yağdırıyordu. Çıkıp benim şu derdim var diyemiyordu insanlar, korkuyordu. Anında “sus”, “konuşma, otur”, “sana söz verdim mi ben?” diyor. Ya da arkadaşımız diyor ki “yemekten böcek çıkıyor”, yanıtı “ne zaman çıktı, ne malum senin koymadığın” diyor. Bir arkadaşımıza “sen solucansın, ben senin derdini biliyorum” dedi mesela.

- Kadın olmaktan kaynaklı sıkıntı yaşıyor musunuz?

H. Harmantepe: Bazıları diyor ki, sen terörist misin, ne işin var, kızın dizlerini kır otur evinde. Ama benim ailem öyle demiyor. Tabii ki hakkını savunacaksınız diyor. Sen kazanamazsan bile yarın öbür gün bir başkasına örnek ol diyorlar.

- Şu anda pek çoğunuz çalışmıyorsunuz, ekonomik olarak zorluk çekiyor musunuz?

Ş. Aslan: Çok zor durumda olan insanlar var aramızda. Bu gün 23. günümüz. 50 liralık mahkeme harcını ödeyemeyip de dava açamayan arkadaşlarımız var. Bir arkadaşımız var, iki ay sonra düğünü olacak, parmağındaki nişan yüzüğünü satıp dava harcını verdi. Başka bir arkadaşımız daha var, babası gırtlak kanseri, evde tek başına çalışıyor. O insanın durumunu siz düşünün.

(İstanbul)

MEHA işçilerine ziyaret

Gaziosmanpaşa Elma Bahçesi'nde 19 gündür direnişte olan MEHA işçilerini ziyaret ettik. İşçilerin sıcak ve coşkulu karşılamalarının ve Partizan olarak direnişlerini selamlamak için yaptığımız açıklamanın ardından işçi arkadaşlarla tek tek sohbet ettik. Çekilen halayların ardından sürdürdükleri bu onurlu mücadelede yanlarında olacağımızı belirterek ziyaretimizi bitirdik.

İşçi arkadaşlarla yaptığımız sohbette iki işçi şunları söyledi;

- Direnişin 14 gününde saldırıya uğradık. Patron tanıdıkları üzerinden sahte senetler yaparak kendini haciz ettirdi. Bunun üzerine haciz

geliyormuş gibi makineleri almak istediler, buna izin vermedik. Polislerin bizim önümüze geçmesi ve bize saldırması sonucunda makineleri kaçırdılar. Direnişçiler makinelerin gitmemesi için direndi. Ancak biber gazı ve coplarla müdahale ettiler.

- Devletin hırsızların yanında olduğunu gördükten sonra onurumuz için ne gerekiyorsa yapacağız. Bir yandan direnişimizi devam ederken diğer taraftan yapacağımız eylemlerle haklarımızı alana kadar mücadeleye devam.

(Gazi İK okurları)

İşçi-köylü'den

Gerçeklerle yüzleşme zamanı...

Yerel seçimler gündemde olan bazı konuları geçici de olsa perdeledi. AKP ve kurmayları, ekonomik krizin sonuçlarının seçim sonuçlarına yansımaması için her türlü aldatma ve hileli politikalara başvurdu. Trajikomik bir takım açıklamalarla (“bizi teğet geçer”, “bizim krizimiz değil, dış merkezli bir kriz”, “psikolojik” vb.) krizin etkilerini seçim sandığına yansıtılmak için oldukça çaba sarfettiler.

Şurası gerçek ki, bu kriz, emperyalist-kapalist sistemin krizidir. Ve TC'de emperyalizmin yarı-sömürgesi pozisyonunda bir ülkedir. Dolayısıyla efendilerin evinde başlayan bir yangının uşaklarının evini sarmaması ve daha da tahripkar sonuçlara yol açmaması beklenemez. Aslında “dış merkezli” denilen krizin TC gibi ülkelerde bu denli ciddi sonuçlara yol açması, emperyalizme var olan ekonomik ve siyasal bağımlılığın dolaylı yoldan itirafıdır.

Aynı aldatıcı yaklaşımı IMF ile sürdürülen ilişkilerde de görmek mümkündür. AKP kurmayları seçim tartışmalarının yoğunlaştığı dönemde “IMF'ye kafa tutan”, “fakir fukaranın hakkını koruyan” bir izlenim yaratmak için aldatıcı söylemleri dillerinden düşürmediler. Bir anda fakir-fukaranın avukatlığına soyundular. **Doğrusu emperyalizme uşaklık, Ergenekonculara avukatlık, egemenlerin parlamentodaki figüranlarına yakışır. Ama yoksulların haklarını korumak asla!** Nitekim çok geçmeden efendilerinin bu altı boş, kabadayı söylemlere itirazları, Erdoğan'ı “IMF ile anlaşma yakın” açıklamasına zorladı. Ancak zaman kazanarak, yeni anlaşmayı şekillendirme sonrasına bırakmayı da başardılar. **Çünkü IMF ile yapılan her yeni anlaşma, tüm ezilenler, emekçiler için yeni zamlar demektir. Lokmalarımızın daha da küçülmesi demektir.** Hatta seçim kampanyası döneminde özellikle AKP'nin yaptığı çılğınca harcamaların faturası da seçimler sonrasında birer birer bizlere, emekçilere ödettiler.

Gelinen aşamada, bir dönem seçim sonuçları üzerinde tartışmalar yürütülecektir. Sonra ise geniş yığınlar yeniden gerçek gündemleriyle yüz yüze gelecektir. Emekçilerin gerçek gündemi işsizlik, yoksulluk, demokratik hak ve özgürlük taleplerinin baskı ile karşılanmasıdır. Daha önceki yazılarımızda da dikkat çektiğimiz gibi egemenlerin saldırıları seçim sürecinin sonlanması ile birlikte daha artacaktır. Çünkü ülkemize biçilen misyon ve emperyalistlerin sürece dair planları bunu gerektirmektedir. Önümüzdeki günlerde gerçekleşecek olan Obama'nın Türkiye ziyaretinin de sözünü ettiğimiz planların bir an önce hayata geçirilmesi için örgütlenmiş olduğu bir gerçektir.

Aynı zamanda Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı ABD, TC ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi arasında kurulan ilişkiler, gelecek açısından Kürt halkının birliği ve mücadelesi için ciddi tehlikeler içermektedir. Cumhurbaşkanı A. Gül'ün Talabani ile yaptığı görüşme sonrasında Kürdistan Bölgesel Yönetimi Başbakanı Neçirvan Barzani ile de görüşmesi; TRT Şeş gibi “açılımlar”, A. Gül'ün Tahrir ziyaretinde “Kürt meselesinde iyi gelişmeler olacak” yönü açıklamaları, Ulusal Hareket'e karşı yeni bir şer cephesinin oluşturulmasının işaretlerini veriyor.

Ama son Newroz kutlamaları ve ardından da yerel seçimlerde T. Kürdistanı'nda DTP'nin yakaladığı başarıyla bir kez daha açığa çıktı ki, emperyalistler, işbirlikçiler ve uşakları tarafından yapılan tüm karşı devrimci planların hayat bulması öyle sanıldığı kadar kolay olmamaktadır/olmayacaktır. Bu saldırılara karşı ortada olan tek bir gerçek yol vardır: O da devrimci bir zeminde direnme çizgisidir.

Önümüzde hem tarihsel açıdan önemli günler hem de yukarıda da altını çizdiğimiz gelişmelerden kaynaklı hareketli dönemler bulunmaktadır. Yaklaşan 1 Mayıs, Obama'nın ülkemizi ziyareti ve NATO'nun 60. yılı dolayısıyla yapılacak protestolar bunlardan sadece birkaçıdır. Bu süreçte geniş emekçi yığınları doğru bir perspektifle örgütleyip harekete geçirecek, güçlü ve devrimci iradeyi ortaya çıkarmak çaba ve emeğimize bağlıdır.

Ortak hedef, ulusal hareketin silahsızlandırılması

11 Eylül sonrası ABD'nin işgal saldırılarının ikinci durağı olan Irak, yeni bir dönemcin daha başındayken ülke üzerine tartışmalar ise tüm bölge ülkeleri ve emperyalistler tarafından, çeşitli çıkar pencerelerinden yürütüldü, yürütülüyor. Bu yanıyla işgalden bu yana sürekli tartışma konularından biri de Irak'ın toprak bütünlüğü olmuştur. Kürt coğrafyasının parçalarını sınırları içinde tutan İran, Suriye ve Türkiye'nin sürecin başından itibaren birbirleriyle çelişkiye düşmedikleri belki de tek konu; Irak'ın "bütünlüğünün" ne olursa olsun korunması idi.

KERKUK REFERANDUMU SÜRÜNCEMEDE

On yıllardır başta İngiltere ve ABD olmak üzere emperyalistlerin oyunlarıyla birbirine kırırdan Talabani ve Barzani aşiretleri, ironik bir şekilde bağımsızlıklarını sürekli engelleyen ABD himayesinde uzlaşarak Kürdistan Özerk Bölgesi'nde (KÖB) ortak hükümet kurdular. Fakat başta Kerkük olmak üzere Diyala, Henein, Mahmur, Şengal gibi Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı yerlerin statüsü belirsiz kaldı. 2005 yılında kabul edilen Anayasaya göre; 2007 yılı sonunda bu illerde referandum yapılacak ve çıkan sonuca göre bu yerlerin Irak merkezi hükümetine mi yoksa KÖB'e mi katılacağı belirlenecekti. **Bu yerlerin KÖB'e katılması, İran, Suriye ve Türkiye tarafından KÖB'ü güçlendireceği korkusuyla hiçbir zaman istenmemiş, tüm politikalar bunun üzerinden belirlenmiş, eldeki kozlar buna uygun şekilde kullanılmıştır.** Geline aşamada bu politikaların başarı sağladığı açıktır.

22 Temmuz 2008'de Irak Cumhurbaşkanı Talabani'nin Kürt kamuoyunun baskısıyla reddetmek zorunda kaldığı yasa, referandum yerine Türkler, Kürtler ve Araplar arasında eşit dağılım öneriliyordu. Kürtlerin bu yasa reddetmesiyle Maliki hükümeti ile Barzani arasındaki gerilim tırmanmaya başladı.

Sonuçta 31 Ocak'taki yerel seçimler bahsi geçen yerler dışında yapılmış ve yerel seçimlerde Irak'ın orta bölgesi ve güneyinde Maliki hükümeti oylarını artırmıştır.

Bu gelişmeler yaşanırken, Talabani son za-

manlarda sıkça kullandığı "gerçeklik", "çağın gerekleri" ifadeleriyle Kerkük'te referanduma gerek olmadığını; ortak yönetimin daha **gerçekçi, uygulanabilir ve demokratik** olduğunu belirtmiştir. Barzani'nin ise referandumu zorunlu kılan 140. maddede direktlikle birlikte, aslında bu bölgelerden vazgeçtiği ama mevcut durumda kamuoyuna açıklaması zor olacağı için işi sürüncemede bıraktığı belirtiliyor.

HER ŞEY ENERJİ İÇİN!

Obama'nın seçilmesiyle birlikte; dünya genelinde "yeni bir dönem" açıldığı propagandası yapılmıştır. Oysa ki Bush kabinesinden Obama kabinesine taşınan Savunma Bakanı Robert Gates bile; Bahreyn'de katıldığı bir toplantıda ABD'nin Ortadoğu ve Körfez ülkeleriyle ilgili ulusal güvenlik çıkarılarının değişmedi-

ğini açıkça belirtmiştir. (14.12.2008, Radikal) Bush tarafından gideriyak imzalanan SOFA'nın (Güçlerin Statüsü Anlaşması) Obama tarafından olduğu gibi uygulanacağı açıklanmıştır. Oysaki SOFA; ABD'nin saplandığı bataklıktan Vietnam'daki gibi tüm dünyanın gözü önünde mağlup şekilde çıkmamak için imzaladığı bir anlaşmadır. Ayrıca Irak'tan çekilecek askerlerin Afganistan ve Pakistan'a gönderileceği de açıklanmıştır. "Her olasılığa karşı" 30-50 bin arası ABD askerinin Irak'ta tutulacağını bizzat Obama tarafından açıklanması da "yeni dönemin" ne kadar yeni olduğunu göstermektedir.

Bush döneminde hazırlanan ama Obama'ya sunulan bir think-tank kuruluşunun hazırladığı rapor, "yeni dönem"de özellikle Irak Kürdistanı için neler planlandığını göstermektedir. Rapora göre; Kerkük'ü "etnik patlamaya hazır" konumdan çıkarmak için ABD, BM ve

Bağdat tarafından formül geliştirilmesi gerekmektedir. Raporda Hewler (Erbil) yönetimiyle Ankara arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ve silahsızlandırılması bir PKK için ABD'nin de yer aldığı bir ağ oluşturulması gerektiği belirtiliyor. Ayrıca Irak'ın bütünlüğü için çalışılması savunulurken; Türkiye, İran ve Suriye'ye Kürt hareketlerinin yükselişini durdurmak için yardım edilmesi savunuluyor:!(Rapor için; 16.02.2009, Günlük, M. Ali Çelebi)

Mevcut duruma bakıldığında raporda önerilen şekilde bir tablonun oluşmaya başladığı rahatlıkla görülür. Kerkük, Diyala, Hanekin gibi tartışmalı bölgelerin, Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı yerler olarak, "eşit haklarda yönetim" adı altında Arap, Türkmen ve Kürtlere bırakılması bizzat Talabani tarafından dile getirilmiştir. Çatışmalı bölgelerin statüsü-

nün bu şekilde belirlenmesi İran, Türkiye ve Suriye ile ABD arasındaki ilişkiyi de etkileyecektir. PJAk'ın "terörist" listesine alınması, İran'a yönelik bir **jest** iken; Kandil'e yönelik operasyonlara izin verilmesi, daha etkin işleyen üçlü mekanizmanın (son toplantılara KÖB yönetiminden Sincari katılmıştır) kurulması, PKK'nin tasfiyesi için hazırlanan yol haritasının devreye sokulması ise Türkiye'ye yapılan bir **jesttir**. Bu politikaların uygulanma nedenlerinden biri; Ortadoğu'da ABD'nin sacayakları durumunda olan İsrail, merkezi Irak Hükümeti, KÖB ve Türkiye arasındaki ilişkilerin en az sorunla yürütülmesinin istenmesidir. İlişkilerin en az sorunla yürütülmesi başta enerji alanlarına hakimiyet ve enerji naklinin güvenliği için zorunludur.

Nitekim milliyet gazetesinde Kadri Gürsel PKK'yi silahsızlandırma projesi için ABD ile Kürt yönetimi arasında süren ilişkilere dair

yaptığı şu değerlendirmeler üzerinde ciddiyetle durmak gerekir. "Silah bırakmanın bir jeopolitiği var. Özetleyelim: Amerikalılar çekildikten sonra Irak'ta kalıcı istikrar, Türkiye'nin Kürt bölgesel yönetimiyle iyi ilişkiler içinde olmasına, bölge ile ekonomik ilişkilerin azami ölçüde geliştirilmesine ve en önemlisi güvenlik konularında adı konulmuş bir 'garantörlük' üstlenmesine bağlı." Bu değerlendirmelerin KDP'nin Türkiye temsilcisi Ömer Mervani'nin şu açıklamalarıyla da asgari düzeyde bir uyumu söz konusudur. "...Eğer Irak'ta bir sorun çıkarsa bu Sunilerle Şiiler arasında çıkacak. Bunlar arasında bir iç savaş çıkarsa Irak üç federal devlete bölünür ki... Güneydeki Şii devletini İran, batıdaki Sünni federal devleti de bölgedeki Arap ülkeleri destekler. Kuzeydeki Kürtler ise yalnız kalır. Türkiye Kuzey Irak'ın Kürtlerini desteklemeye hazır olmalı"

Peki kendi coğrafyasındaki Kürdü yok etmeye çalışan bir TC "Kuzey Irak"taki Kürdü neyin karşılığında destekleyecektir. İlk akla gelen kendi coğrafyasındaki Kürdü yok etme planını kolaylaştırma karşılığında.

SİLAHLARA VEDA MI, TESLİMİYETE Mİ ÇAĞIRI?

5 Kasım 2007'deki Erdoğan-Bush görüşmesinin parametreleri zaman ile belirginleşmiştir. Kürt Ulusal Hareketi'ne karşı ABD, Irak, KÖB ve Türkiye kaynaklarının kurutulması, Kandil'de lojistik imkanlarının kesilmesi, Kürt halkı içerisinde Kürt Ulusal Hareketi'nin "sorun yaratıcı" olarak gösterilmesi gibi yollara başvurulmaya başlandı. Diğer yandan Abant Platformu'nun yaptığı toplantı gibi araçlarla; kendi "çözümlerini" dayatmak için zemin oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Abant Platformu'nun toplantısından hemen sonra önümüzdeki bir iki ay içinde yapılması planlanan Kürt Ulusal Konferansı gündeme girdi. **Konferansın ana konusu (ve esas amacı) PKK'nin silahsızlandırılması!** Talabani de Barzani de konferansta yapılacak "silah bırak" çağrısından sonra, PKK'nin mücadeleye devam etmesi durumunda "terörist örgüt" olarak tanımlayacaklarını açıkladılar. Yüzyıllardır uygulanan ve son 20 yılda bile defalarca yaşanan Kürdü Kürde kırdırma poli-

tikası tekrar devreye sokulmuş durumdadır. KÖB kurulduktan sonra yolsuzluklarıyla, elde ettikleri rantlarla Kürt halkının güvenliğini hızlı bir şekilde kaybeden KDP ve KYB; emperyalizmin Kürt ulusu üzerindeki kanlı oyunlarının asli oyuncuları durumundadır.

Seçimler sonrası Hewler'de toplanacak olan Kürt Konferansı'na PKK'nin çağrılmaması, Konferansın PKK'ye silah bırakma yönünde çağrıda bulunması şimdiden ön görülmektedir. Ve nitekim Talabani'nin "ya silah bırakın ya da topraklarımızı terk edin" yönlü açıklamaları konferansın sonuçları hakkında bize somut veriler sunmaktadır. Bu verilerden hareketle şu sonuçlara varmak mümkündür:

Bir: TC Cumhurbaşkanı'nın Talabani'nin yanı sıra Neçirvan Barzani ile yaptığı görüşmelerin arkası gelecektir. TC Kürdistan bölgesel yönetimini resmi olarak tanımasa da, gayri resmi olarak tanıyacak bir politika izleyecektir. İç ve dış gelişmelere bağlı olarak ve aynı zamanda PKK'yi tasfiye etme planında bu güçlerin oynayacağı role göre ilişkiler şekillenecektir. Yani bu ilişkinin kuruluşu ve gelişiminin merkezinde bu güçlerin PKK karşısındaki duruşu belirleyici olacaktır

İki: TC PKK'yi resmi olarak muhatap almaz. TRT Şeş gibi "açılımlar"la yine A. Öcalan'ın da talep olarak ileri sürdüğü "yeni bir anayasanın hazırlanması", "gerçekleri araştırma komisyonu"nun kurulması vb. taleplerin içini boşaltarak kendi kontrollerinde bazı biçimsel değişiklikler yapabilirler. Tartışılan af sorununa maskeli pişmanlık gömleğinin giydirilmeye çalışılması gibi. TC'nin legal-illegal Kürt kurumlarına karşı izlemiş olduğu tutum, onun nasıl bir "çözüm"den yana olduğunu da kanıtlar. Kısacası Kürt ulusal sorununda, TC muhatapları, muhatap almadan ABD ve işbirlikçilerinin desteği ile Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye etmeye çalışıyor. Ve tüm planlar buna göre yapılıyor.

Bütün bu kanlı oyunların bitirilmesinin tek yolu; her dört parçada da ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesinin kayıtsız şartsız uygulanmasıdır. Bu yanıyla, emperyalistler işbirlikçileri eliyle yapılacak olan bu konferansın içeriği nasıl belirlenirse belirlensin Kürt sorununu derinleştirmek dışında bir işe yaramayacaktır.

Sınıfsal Yaklaşım

YEREL SEÇİMDEN 1 MAYIS'A: ISINIYOR HAVA, BÜYÜYOR KAVGA!

12 Eylül'den bu yana "genel" boyutu üst seviyede seyreden yerel seçimlerin ilk sırasına yerleştiğine dair genel bir kabul oluşan 29 Mart seçimleri, öngörülerimizi yanıltmayan bir biçimde sonuçlanmış bulunmaktadır. Parlamento çoğunluğuyla beraber **6.5** yıldır tek başına hükümeti, yüzde **75** oranında da yerel yönetimleri işgal eden AKP'nin yükseliş sürecinin sona erdiği tescillenmiştir. 2002, 2004 ve 2007 seçimlerinin sürekli yükselen çizgisi (**34, 42, 47**), kendi içindeki yüzde **17**'lik bir gerilemeye **8** puan düşüş neticesinde il genel meclisi oyları bakımından yüzde **39'a** düşmüştür.

Bunun bir gerileme, sendeleme, düşüş ya da başarısızlık olduğu açıktır. Merkezi ve yerel yönetimlerin ezici çoğunluğunda bulunuyor olmak, her türlü imkânın başka binbir türlü yöntem ile birlikte kullanıldığı durumda, Türkiye Kürdistanı'nda TSK'nin da yine var gücüyle devrede olduğu şartlarda, AKP'nin kendisi de çıtayı önceki genel ve yerel seçimlere göre çeşitli şekillerde (**42, 47** hatta **50**) koymuşken, ortada her hal ve karda "yeniliği" vardır.

Buna, yine kendilerinin de doğru bir biçimde "büyük bir şans" olarak tanımladığı majestelerinin muhalefeti konumundaki CHP ve MHP gibi faşist partilerin **alternatif** pozisyonu alama-

yışlarını eklemek gerekecektir. Her ne kadar bu partiler bir iki puan ilerleme gösterip belediye sayılarında artış sağlamışlarsa da 5/7 yıllık sürecin karşılığı olarak bu "kazancın" bunlar hesabına "**başarı**" olarak kaydedilmesi mümkün değildir.

AKP'deki son genel seçimlerden bu yana **20** aylık dönemde meydana gelen yaklaşık **8** puanlık erime, (yeni seçmenler, oy kullanma oranındaki artış, yerel seçimlerin her şeye karşın özgünlüğü gibi faktörler dışında tutulacak olursa, hükümette genel yıpranma payı) yukarıda saydığımız bütün **avantaj ve atraksiyonlara** karşın, henüz yeni çıkmakta olan ekonomik kriz ile Kürdistan'daki "**hesaplaşma**"nın sonucudur. Bu durum küçümsenmelidir. Bunu anlamak için AKP'nin hangi bölgelerde oy kaybettiğine bakmak ve DTP ile "muhalefet" gömleği giyen faşist partilerin hangi alanlarda oy topladığını incelemek yeterlidir.

Kocaeli, Bursa, Denizli, Antep vb. iller ve özellikle İstanbul gibi ekonomik krizin işçi-emekçi kitleleri büyük yıkıma uğrattığı kentlerden genel tablo itibarıyla istediğini almış olması, sınıfın ve kitle hareketinin genel durumuyla ilgili olduğu kadar, "**yarışın**" esasta faşist partiler arasında geçmekte olmasından kaynaklanmaktadır. Değerlendirme ve analiz yapılırken, bu husus

hatırdan çıkarılmamalıdır.

Hiç kuşkusuz AKP şahsında egemen sınıflar bakımından bu seçimlerin esas **vurgunu/yeniliği** Kürdistan'daki sonuçlarla ortaya çıkmıştır. Özel bir savaş, hesaplaşma olarak tayin edilen Amed başta olmak üzere Kürt illerindeki yerel seçimlere genelde AKP **şemsiyesiyle** giren faşist diktatörlük hezimete uğramıştır. Seçim sonuçlarını, bölgenin bütün koşulları, geçmiş süreç ve son kampanya gibi birçok faktörle birlikte değerlendirmek gerekmektedir. Kürt illerinden DTP'nin kazanamadıkları da vardır. Oyları genel olarak "**patlama**" yaptı denilecek bir yükseliş de göstermemiş. Ancak, tabloyu tıpkı egemenlerin akıl hocaları ve çanakçıları gibi okumaya kalkanlar, sürecin gelişiminden ve bölge gerçekliğinden bihaber yorum yapacaktır...

Türkiye Kürdistanı'ndaki seçimler, "**sorun**"u ilişkin yeni hesaplar ile ilgili dengelerin yeniden oluşturulmaya, denklemin yeniden kurulmaya çalışıldığı süreçte yapılmıştır. Sonuçların bu bağlamda analiz edilip tartışılması gerekir. Tam da bu nedenle seçim konusunda tavır özellikle bölgede **hassas** bir çizgiye oturmuş ve birçok siyasi hareket geçtiğimiz aylar boyunca gerek ittifaklar içerisinde gerekse de kimi alanlar özgülünde ideolojik-politik kimliklerine uygun biçimde grup çıkarları uğruna sağa sola savrulup durmuşlardır.

AKP, emperyalist efendilerinin özellikle de ABD'deki Obama'lı yeni dönemin hesapları, bu bağlamda Ortadoğu'daki projeler ve Kürt sorunu ile ekonomik kriz sonrası politikalar bakımından yerel seçimlerden sağlam bir

"**vize**" olarak çıkmak amacıyla, en **hummalı** seçim kampanyasını yürütmüştür. Tayyip Erdoğan'ın var gücüyle kendini ortaya attığı faaliyet, çok çeşitli açılım ve şovlarla, bu kritik eşğin gelişmesini hedeflemiştir. Ne var ki esas hedef tutturulamamış, önde olma konumu, diğerleriyle açık fark gibi avantajlar belli oranda korunmuş olsa bile, **kan kaybını** gizlemek, gerileme sürecine girildiğine dair somut bir belirleme yapılmasının önüne geçmek mümkün olamamıştır.

Şimdi egemen sınıflar açısından süreç bu yeni tablo dikkate alınarak işlenmek/yönetilmek durumundadır. Öncesinde, seçim sonrasında ilişkin çetnili olasılıklara göre yapılmış bulunan elbette çeşitli planlar ve hiç kuşkusuz her durumda **mutlak** ertelenemez uygulamalar vardır. Ancak bütün bunlar gerek egemen sınıf klikleri arasında gerek çeşitli uyum ve çatışmalara gerekse de efendileri ile yapacakları görüşmelere bağlı "**son şekli**"ni alacak ve yaşam şansı bulacaktır. Esas önemlisi bu politikaların asıl hedefi olan halk kitlelerinin tavrıdır.

Burada devreye girecek olan, her bir sorunu ilgili **dinamiklerin** durumudur. Gerek ekonomik kriz gerek ulusal sorunla ilgili geliştirilecek politikalarda, seçimlerle güçlenen eller, kazanılan moraller, tahkim edilen mevziler, verilen mesajlar, sarılsan dengeler, oluşan çatlaklar sürecin gelişim çizgisini önemli oranda etkileyecektir. En geniş bileşenleriyle **devrim ve demokras**i güçlerine düşen görev bunu iyi değerlendirmek olmalıdır.

Tayyip'in kampanya döneminde açıkladığı ekonomik paketler dahi "**sömürü**" çarkının dişlerini bileyle-

yen hükümler içeriyordu. Şimdi IMF anlaşmasının da oluşturacağı yeni çerçeveye büyük bir saldırı dalgası örgütleneceğine şüphe yoktur. Yeni anayasal değişiklikler, hep olduğu üzere bir yandan ayrıntıda ve makyaj nitelikli düzenlemeleri bünyesine alan, esas yanı sıra ise "**çatışmalı**" yeni dönemi göğüsleme hedefli bir içerik taşıyacağına kuşku duyulmaması gereken özellikte olacaktır. Nitekim "**terörle mücadele**"ye yönelik konu başlığı, bu çerçevede dile getirilmektedir.

Ulusal sorunda, **tasfiye-imha** planına hizmet etmek amacıyla 29 Mart'tan beklenen sonuç elde edilememiştir. Bu durumda mevcut çizgiye ısrarın daha büyük çaplı katliamlarına davetiye çıkarması kaçınılmazdır. Faşist diktatörlük kritik bir eşığe gelmiştir. Bu ay (Nisan) içerisinde Irak Kürdistanı'nda yapılacak olan konferans, öteden beri çeşitli biçimlerde formüle edilen "**çözüm**" planı doğrultusunda önemli bir basamak olarak görülmektedir. Diğer yandan, kendilerinin seçimlerden **güçlenmiş** olarak çıktığını ilan eden CHP ve MHP'nin "**çözüm**" konusunda geliştireceği tutum da ortadadır.

Yerel seçimler, kitlelerin düzen partilerinden beklentilerine işaret etmesi bakımından, mevcut çekişme ve rekabete **prim tanyan** bir ilginin üst boyutta sergilenmesiyle kendini göstermektedir. Ulusal Hareket'in yerleşik dinamiklerini barındıran Kürdistan coğrafyası ile batıda belli başlı havzalarda dağınık ve sınırlı biçimde kendine yer tutan alanlar haricinde, genel olarak sisteme **enteger** bir durum vardır. Bununla beraber, henüz derinleşmekte olan ekonomik krizin sosyal ve

politik boyutlar kazanma sürecine dair işaretler verdiği görülmelidir. Bunun göstergelerinden birincisi, 20 aylık sürede ikinci kez "**genel seçim**" havasının yaşanması, ikincisi ise hükümet partisinin üç seçim arından **gerilemeye** başlamasıdır.

Sıra, sandıkların devreden çıktığı bir zeminde sınıf mücadelesinin çıplak elle yürüdüğü yalın ve gerçek mücadele biçimlerine gelmiştir ki tam da burada kitlelerin elde edeceği **somut ve kalıcı** sonuçlar vardır. Şimdi, ilkesiz ve sağlıksız olmakla beraber doğru bir platformda çıkış yapma şansı bulan ancak kullanamayan revizyonist, reformist çok çeşitli grupları da dışlamayan; hemen her seçimde sınıf hareketini faşist partilere pazarlayan her renkten sendika önderliklerini de hiza-yal/kuzğa çeken; ittifak ve birlik şampiyonluğu yapmakla beraber sektterlik ve benmerkezcilikte geleneksel bir çizgi tutturulana da bünyede tutmayı başaran bir **rüzgar** yakalamak için adımlar atmak gerekmektedir.

Bu adımlar **militan** bir tarzla örülecek direniş ve mücadele sayesinde yürüyüşe dönecektir. **1 Mayıs** gününde bununla yüküldür. Seçim örtüsüyle sorunları ve talepleri perdeleyen, yoksulluk ve sefalette boğulmasına yönelik politikaların daha da azgınlaşacağı gizenen işçi-emekçi, işsiz kitleler **aktif bir direniş** hattına doğru **1 Mayıs** hedef alınarak örgütlenmelidir. **Zirveler, gücübürlüğü, dayanışma ve çıkış noktası için önemlidir.** Zirveler başlangıç için önemli semboller oluşturur. **1 Mayıs** bu kapsamda ele alınırsa önümüzdeki çetin süreci taşıyacak **paydaların oluşumunda** önemli bir rol oynayacaktır.

“Masaya oturmaktan kaçmak için bu karalamaları yapıyor”

Ergenekon operasyonu tüm “hız”ıyla esmeye devam ediyor. Her gün yeni bir ismin dava dosyasında

geçmesi artık olağan bir durum haline geldi. Operasyonun başladığı dalgada koparılan fırtına yavaş yavaş duruluyor. Ortalıkta “temizleyecek” kimse, akanacak bir olay kalmadığından olsa gerek Ergenekon operasyonu, devrimci örgütlerden Deri-İş Sendikası'na kadar oldukça geniş bir yelpazeye yayılmaya başladı.

Öyle ki oldukça “rahat koşullarda”, “sefahat içerisinde” çalışan işçiler Desa Deri yönetiminin “anlamadığı” bir nedenle sendikali olmak istemişler, örgütlenme çalışmaları yürütmüşler, yarattıkları krizle hükümeti zor durumda bırakacak bir süreç ör-

müşler. 267 gündür Sefaköy'de, 332 gündür Düzce'de direnen işçilerin Ergenekon'un taşeronu olduğunu, Deri-İş Sendikası'nın da Ergenekon tarafından yönetildiğini “fark eden” Desa patronu, gerici-dinci yayınlar yapan Samanyolu TV'ye yaptığı açıklamalarla işçilerin asıl derterinin ne olduğunu anlattı. Konunun muhataplarından olan Emine Arslan da gazetemize Desa patronunun asıl derdinin ne olduğunu anlattı.

- Deri-İş Sendikası'nı ve direnişte olan işçileri Ergenekon'a dahil etti Desa Deri. Bu konu hakkında neler söylemek istersiniz?

Emine Arslan: Baştan beri vatan haini yaptı, bilmem ne çocuğu yaptı, üç beş çapulcu, 40 tane it sürü-

sü yaptı bizleri. Solcuları peşine topladı, bizden haraç istedi dedi benim için. Şimdi de tabii ki aslında dilim bile varmıyor, benim Ergenekon'la ne işim olur. Deri-İş'in tarihini incelesinler. Yazılmış mı tarihinde böyle şeylere ulaştığı. Biz emeğimizin, ekmeğimizin kavgasını veriyoruz. 8 sene bana asgari ücret verdi. İçerde yapmadıkları kalmadı. Şu anda örgütlendim. Bunun mücadelesini veriyorum. Bizimle aynı masaya otursun, masaya oturmaktan kaçmak için bu karalamaları yapıyor. Gelsin masaya otursun, masada çözelim sorunumuzu. Ayrıca canlı yayında karşı karşıya gelelim, tartışalım. O desin ki ben dört dörtlük işçi çalıştırıyorum. Ben de hangi şartlarda çalıştığımı hem yüzü-

ne karşı hem kamuoyuna karşı söyleyeyim. Ben bunlara hazırım. Bizi iki gün bir gece çalıştırıp ayda 220-240 saat mesai yapıp ay sonunda bize 8-10 saat imzalatıyordu. Hepsinin bordrosu var.

- Daha önce de saldırıları olmuştu Desa patronunun, şimdi de Ergenekon'un taşeronu olarak gösteriyor seni/sizleri.

- Daha farklı şekillerde de öyle böyle temellerle saldırdı. Bir sürü baskı yaptı, halen de yapmakta. Aynı zamanda arkadaşlarıma da baskı yapıyordu, gözaltılar yaşadık, tacizlere başvurduk. Takip ediyordu beni. Şimdiki karalaması da tamamen daraldığını, sıkıştığını gösteriyor. Daraldıkça tabii ki saldıracak. (İstanbul)

E-Kart'ta grev sürüyor...

Sendikal örgütlenmeden dolayı işten çıkarılan E-Kart işçilerinin, 300'lü günlere varan grevi sürerken, içerde çalışan işçilerin sendikaya üye olma oranı da artıyor.

Grevdeki işçiler, gazetemize yaptıkları açıklamada, bu gelişmenin kendilerine büyük bir moral kaynağı olduğunu belirttikler. Grevin 285. günü görüştüğümüz bir E-Kart direnişçisi, üye sayılarının 50'yi aştığını ve aynı günlerde genel müdürün kendileriyle bir görüşme yaptığını aktarıyor. Devamında ise, görüşmeden henüz bir sonuç alamadıklarını ve Genel Müdürün cevabını beklediklerini söylüyor ve eğer bu son görüşmeden de sonuç alamazlarsa, çıkardıkları eylem planını hayata geçireceklerini vurguluyor. (Kartal)

P&G grevi amacına ulaştı

Gebze Organize Sanayi Bölgesi içinde kurulu olan Procter & Gamble işçilerinin TİS görüşmelerinde yaşanan tıkanma nedeniyle başlattıkları grev, işçilerin zaferiyle sonuçlandı.

Grevin 37. gününde yapılan TİS anlaşmasıyla birlikte, işçiler taleplerinin büyük bölümünü kabul ettirdiler. TÜMKA-İş Sendikası'nda örgütlü olan Procter & Gamble işçileri, yapılan TİS anlaşmasına göre, birinci yıl için % 3.9 maaş artışı elde ederlerken, ikinci yıl altı aylık dönemlerde, enflasyon oranında artış alacaklar. Ayrıca kıdem, ihbar ve gece vardiyası ücretlerinde de artış elde eden işçilere, işbaşı yapmalarının ardından, bir defaya mahsus olmak üzere, ekstra adı verilen, 1.250 TL tutarında bir ödeme yapılacak. (Kartal)

Sinter ve Gürsaş işçilerinin direniş nöbeti sürüyor

Birleşik Metal- İş üyesi Sinter ve Gürsaş işçileri, kriz bahaneli saldırılar sonucu işten çıkarılmalarına karşı başlattıkları direnişlerindeki kararlılıklarını koruyor. Aynı zamanda örgütsüzleştirme saldırılarının bir parçası olarak hayata geçirilen işten çıkarma saldırısı karşısında, yaklaşık üç aydır direnişte olan işçiler, direnişlerini bir dizi eylem ve etkinliklerle, daha geniş kamuoyuna duyurmaya çalışıyor.

Patronlara karşı açtıkları işe iade davalarını da yakından takip eden Sinter ve Gürsaş işçileri, direnişlerinin 90. gününde Ümraniye'de bir yürüyüş gerçekleştirdi. Hak alma mücadelelerini ve haklılıklarını daha geniş kamuoyuna duyurma ve patrona geri adım attırma gibi hedeflerle, 19 Mart'ta gerçekleştirilen yürüyüş, işçilerin Ümraniye'de bulunan Nortel Netaş Fabrikası önünde toplanarak, yürüyüşe geçmesiyle başladı. Yolu trafiğe kapatarak, “Ne yağmur ne kar, Sinter'de direniş var”, “Yaşasın onurlu direnişimiz”, “Sendika hakkımız engellenemez” ve “Direne direne kazanacağız” sloganları eşliğinde, Ümraniye/Son Durak Meydanı'na kadar yürüyen işçiler, burada bir açıklama yaptılar.

Ümraniye halkına seslenen işçiler, patronların anayasal haklarını tanımadığını, hükümetten destek alarak, haklarını gasp ettiğini belirten konuşmalar yaptılar. Çok sayıda devrimci ve demokratik kurumun da destek verdiği eylemde, Birleşik Metal-İş Genel Eğitim Sekreteri **Celalettin Aykanat** da bir konuşma yaparak, işçilerin sendikal mücadelelerinden dolayı işten çıkarıldıklarını vurguladı.

Sinter ve Gürsaş işçileri “Ölümler Meclisi”nde

Direnişle birlikte ekonomik sıkıntıları artan Sinter

ve Gürsaş işçileri, direnişlerinin 95. gününde, Kartal'da bir etkinlik gerçekleştirdi. 26 Mart akşamı saat 19.00'da başlayan etkinliğin organizasyonunda öğrenciler de yer alırken, etkinlikte, direnişçi işçilerin yaptığı konuşmaların yanı sıra, şiir, müzik ve işçilerin rol aldığı bir tiyatro gösterisi de sergilendi.

“Ölümler Meclisi” adlı, iş kazalarında yaşamını yitiren işçilerin ve de krizle birlikte artan intihar vakalarında ölenlerin “öbür dünyada” buluşmasını anlatan oyun, ilgiyle izlendi.

On beş dakika gecikmeyle başlayan etkinlikte, bir eğitim emekçisinin, gecikme süresi içindeki bekle-yiş sırasında sahneye çıkarak, elinde **İbrahim Kaypakaya**'nın resmiyle, **Hasan Hüseyin'in “Acıy Bal Eyledik”** şiirini okuması ise, etkinliğe ayrı bir anlam kattı. (Kartal)

Kriz intiharları artıyor

Krizin beceriksiz işyeri sahiplerini etkilediğinde ısrarlı olan Başbakan'ın anat çeşitli bölgelerden işsizlik, yoksulluk nedeni ile intihar haberleri gelmeye devam ediyor. Son bir örnek; Antakya merkeze bağlı Sovuksu Mahallesi'nde oturan **Semir Aytaç** adlı işçinin girdiği ekonomik kriz nedeniyle av tüfeğiyle intihar etmesi oldu.

32 yaşındaki Semir Aytaç, yaşadığı ekonomik kriz nedeniyle yaşamına son verdi. Annesi ve yeğeni ile birlikte mermer fabrikasında işçi olarak çalışan Aytaç'ın 4 Mart günü sabah saatlerinde babasının av tüfeği ile intihar ettiği öğrenildi.

3 aydır maaş alamayan işçi intihar etti

İzmir'in Gazemir ilçesinde yaşayan belediye işçisi **Mehmet Piriñçi** 3 aydır maaş alamadığı için kendini evinin tavanına asarak intihar etti.

Gazemir Belediyesi'ne bağlı Gazibel isimli taşeron şirkette çalışan 15 yıllık belediye işçisi Mehmet Piriñçi diğer iş arkadaşları gibi 3 aydır maaşını alamıyordu. Borçlarını ödeyemediği için bunalıma girdiği söylenen 42 yaşındaki Piriñçi 18 Mart günü evinin çatı kadında kendini ipele tavana asarak intihar etti. Piriñçi'nin iş arkadaşları onun intihar ettiği gün saat 17.00'ye kadar 3 aylık maaşının yatması umudu ile bankamatik başında beklediğini söylerken kendilerinin durumunun da farklı olmadığını, çocuklarına harçlık dahi veremediklerini, bunun için de her sabah erken saatlerde evden resmen kaçtıklarını belirtti.

Vira-Kürşat taşeron işçileri eylemlerini sonlandırdı

Kadrolu ve güvenceli iş talebi ile bir süredir Büyükşehir Belediye binası önünde dönüşümlü olarak açlık grevinde olan İzmir Büyükşehir Belediyesi Park Bahçe taşeron işçileri direnişlerinin 72. gününde, grev çadırını ziyaret eden DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi** ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Aziz Kocaoğlu**'nun verdiği sözler üzerine eylemlerini sonlandırdı.

Vira-Kürşat taşeron işçileri 31 Aralık 2008 tarihinde sözleşme sürelerinin bittiği gerekçesi ile işlerinden çıkartılmış, taşeron sisteminin kaldırılması yönünde yaptıkları görüşmeler ve bir dizi eylem sonunda olumlu

hiçbir yanıt alamamışlardı. Bunun üzerine eylem şekillerini dönüşümlü açlık grevine çevirme kararı alan işçiler 7 Ocak 2009 günü Belediye binası önüne açtıkları çadırda grevlerine başlamışlardı. 72 gün boyunca açlık grevlerini sürdüren işçiler Aziz Kocaoğlu ve Süleyman Çelebi ile yaptıkları görüşmeler ve taşeron sistemin kaldırılacağına yönelik aldıkları sözler doğrultusunda açlık grevini bitirme kararı aldılar ve Belediye binası önünde yaptıkları bir basın açıklaması ile bu kararlarını duyurdular.

Basın açıklamasının yapıldığı günün ertesi günü eski işlerine geri dönecek olan iş-

çiler taşeronlaşmaya karşı başlattıkları mücadelelerine işyerlerinde devam edeceklerini söylediler. İ.B.B Başkanı Kocaoğlu'ndan önümüzdeki dönem seçilmesi halinde taşeron sistemini kaldıracacağı sözünü alan işçiler bu sözün takipçisi olacaklarını ve eylemlerini sonlandırılmalarını zafer olarak nitelendiklerini belirtti.

Vira-Kürşat taşeron işçilerinin yaptıkları basın açıklamasında sık sık **“Yaşasın onurlu mücadelemiz”** ve **“Yaşasın sınıf dayanışması”** sloganları atıldı. Eylem direniş çadırının toplanması ile sona erdi. (İzmir)

Emekçinin gündemi

DKÖ'lerde sınıfsal içerik ve örgütsel biçimler

Kitle örgütleri hem politik içerikleriyle hem de örgütlenme tarzlarıyla farklılıklar taşıyabilirler. Bir DKÖ “yasal” olarak örgütlenebileceği gibi, ülkenin siyasi koşullarına ve mücadelenin gelişim seyrine bağlı olarak “yasadışı” da örgütlenebilir. Yine bununla bağlantılı olarak açık, yarı-açık ve gizli faaliyetler biçiminde mücadelesini sürdürebilir. Burada hemen belirtmeliyiz ki gerçek anlamda hiçbir kitle örgütü, mücadelesinde tam bir gizliliği hayata geçiremez. Bu en başta **kitle örgütü** olmanın doğal bir sonucudur. Geniş kitleleri tümüyle gizli biçimlere hapsedmek mümkün olmadığı gibi bu, mücadelenin çıkarına da değildir. O nedenle kitle örgütleri

nezinde gizliliği tartışırken bunun nerede başlayıp nerede bittiğini doğru tespit etmeliyiz.

Mücadelenin örgütsel biçimleri ile sınıfsal içeriği konusunda çok kere öz ve biçimin birbirine karıştırıldığına tanıklık oluyoruz. Kuşkusuz ki örgütlenme biçimleri önemlidir ve verilen mücadelenin içeriğine ilişkin de güçlü veriler taşırlar. Ancak bu, biçimle özü ayırtmamıza yol açmamalıdır. Bu noktada karşılaştığımız yanlışlardan birini; sınıfın bir örgütü olmayı devrimci bir programla ya da doğrudan devrimci bir propagandayla eşdeğer tutan görüşler oluşturmaktadır. Bir kitle örgütünün sınıfsal-devrimci bir öze sahip olması, onun görünürdeki

hedef ve söylemlerinin “devrimci” olmasıyla değil kitleyi KP'nin etki alanı içine sokabilmesiyle ölçülür.

Sınıfın örgütleri tek biçimli örgütler değildir. Sendikalar sınıfın bir örgütü olduğu gibi KP de sınıfın bir örgütüdür. Yine bir işçi derneği, işçi kooperatifi ve hatta “Kanarya Sevenler Derneği” de sınıfa ait birer örgüt olabilir. **Onlara sınıfsal niteliğini veren şey, taşıdıkları etiket ya da örgütlenme biçimleri değil, Lenin'in açık ifadesiyle “o örgütün eyleminin içeriğidir.”** Mücadele ve örgüt biçimleri birçok açıdan çeşitlilik taşıyabilir. Bu anlamda somut duruma uygun bir zenginliğe sahip olmak kötü değil tersine iyidir. Önemli olan bu örgütlerin ideolojik-politik özüdür. Bir siyasi parti, sendika, dernek ya da kooperatif aynı ideolojik özden beslenerek sınıfın birer örgütü ve sınıfsal mücadelenin farklı düzeydeki araçları olabilir. Dolayısıyla sınıf-

la veya sınıfsal mücadeleyle, konumuz özgülünde demokratik kitle örgütlerini ayrı düşünmek, bunları karşı karşıya getirmek doğru değildir. Böyle bir yaklaşımın öze değil biçime önem veren yanlış bir anlayıştan beslendiğini belirtmeliyiz.

Bu kapsamda karşılaştığımız yanlışlardan biri de sınıfsal-devrimci örgütler ile kendiliğinden örgütler arasındaki ayrım ortaya çıkmaktadır. İktidarı hedefleyen, bu anlamda devrimci bir programa ve doğrudan devrimci bir propagandaya sahip örgütlenmeler (genellikle siyasi parti ve örgütler...) ayrı bir yere konulurken iktidarı hedeflemeyen kitle örgütlerinin “kendiliğinden örgütler” olarak tanımlandığını görüyoruz. Burada da örgütlenme biçimine aşırı bir vurgu yapıldığı ortadadır. Kendiliğinden örgütler açık ki işçi sınıfı ideolojisinden (Marksizm-Leninizm-Maoizm), başka bir deyişle de sınıf bilincinden yoksun

olan örgütlenmelerdir. Bu anlamda her ne kadar iktidarı hedeflediğini belirtse de küçük burjuva devrimci örgütler de halkın kendiliğinden hareketinin bir parçasıdır. Oysa sınıf bilincini bir müdahaleyle oluşturulmuş bir kitle örgütünün “kendiliğinden örgüt” olarak tanımlanamayacağı açıktır. Bu örgütün **görünürdeki** hedef ve söylemlerinde iktidar mücadelesiyle bir ilişkisi bulunmayabilir ancak gıdasını aldığı ideolojik görüşler temelinde bilinci bir şekilde bu mücadeleye hizmet edebileceği de yadsınmaz. Dolayısıyla kendiliğindenliği değerlendirirken bunu iktidar hedefiyle ya da örgütsel biçimlerle ölçmek doğru değildir. **Önemli olan sınıfsal bilinç ve bu temeldeki politik eylemdir.**

Kitle örgütleri belirli bir zaman ve yerdeki somut koşullara göre çok çeşitli biçimler alabilirler. Bugün mücadelede özgülünde henüz dar kap-

samda bir tartışma yürüttüğümüz ortadadır. Mücadelenin gelişimine bağlı olarak ileride yeni koşullar içerisinde bu konuyu tekrar tekrar tartışmak zorunda kalacağımız bilinmelidir. Ancak temel bazı doğrularda şimdiden netleşmemiz de gerekmektedir. Bu noktada deneyimlerimize dahil önemli bir teorik birikime de sahibiz. Diğer yandan bu birikimi sınıf mücadelesine aynı oranda yansıtıldığını söyleyemeyiz. Bu nedenle kitle örgütlerini konusunda varolan kaynaklarımızın kullanılmasında bir defaya mahsus öncelikli görevimiz olmalıdır. Fakat bununla yetinilmemeli, diğer ülke ve hareketlerin deneyimleri de araştırılmalıdır. Mücadelerinin gelişliği ve kitleselliği dikkate alınarak, özellikle ülkemizdeki Kürt Ulusal Hareketi'nin ve Filipinler, Hindistan, Nepal gibi ülkelerin deneyimleri de mücadelemizin ileriki aşamalarına ışık tutacak şekilde incelenmelidir.

Mazot ve gübre desteği alan köylüye icra şoku

Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği'nin Doğrudan Gelir Desteği uygulamasıyla gübre ve mazot desteği alan 300 tütün üreticisine haciz ihbarnamesi geldi. **Samsun'un Alaçam ilçesi Etyemez köyü** sakini köylüler, aldığı tarım kredisi borcunu ödeyemezlerse traktörleri ellerinden alacak.

Tarımsal üretimde teknoloji kullanımının teşvik edilmesi ve üretim maliyetini önemli ölçüde etkileyen mazot ve kimyevi gübrenin birim dekar üzerinden desteklenmesi amacıyla Bakanlar Kurulu kararı ile verilen, alan bazlı mazot ve gübre destekleme yapılması, bazı köylüleri mağdur etti. Geçen yıl mevzuat kapsamında Köylü Kayıt Sistemi'ne dahil olup **Tarım Kredi Kooperatifleri Samsun Bölge Birliği**'nden mazot ve gübre desteği alan Alaçamlı tütün üreticileri, yetiştirdikleri tütünü satamamaları sebebiyle borcunu ödeyemedi. Birlik de borçlu köylülere 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde haciz ihbarnamesi göndererek parayı ödemelerini, aksi halde traktörlere el koyacaklarını bildirdi. Ne yapacaklarını şaşırان köylüler, parayı nasıl ödeyeceklerini kara kara dü-

şünüyor. Borçlu olmaları nedeniyle kooperatiften mazot ve gübre de alamayan üretici-

Ne yapacaklarını şaşırان köylüler, parayı nasıl ödeyeceklerini kara kara düşünüyor.

ler, kredi borçlarının ertelenmesini istiyor.

Borçlarını yaptıkları tütün ve ürünlerin karşılamadığını ve zor durumda olduklarını ifade eden köylü **İbrahim Erhan**, mazot borcunu ödeyemediği için kendisine icra geldiğini belirtti. Erhan, şunları söyledi: "Biz

tütün satımından tütün satımına yılda bir kez para alıyoruz. Tütünün kilosu 7 TL. 4 bin TL masraf ediyoruz, 3 bin TL para kalıyor bize. Yılda 3 bin TL ile geçiniyoruz. O da mazota ve gübreye gidiyor. Bu sefer gelecek seneye dönüyoruz, ama para yok. Kooperatiften mazot ve gübre kullanıyorsun ama bu kez de kalıyorsun icrayla karşı karşıya. Traktörlere haciz geliyor. Ben şimdi tütün satamadım ki parayı ödeyeyim. Borcumu ödeyemeyince mazot da vermiyor bana. Mazot da gübre de alamı-

yoruz şu anda."

Etyemez Köyü'nde bulunan 300 köylüye icra geldiğini ifade eden **Vural Anarak**, "Geçen sene bu zamanlar mazot ve gübre aldım. Tütün satamadım, bir şey yapamadım. Ürettiğimiz ürün de para etmiyor. Pa-

ra etse de masrafı karşılamıyor. Benim traktöre icra geldi. Gidiyorsun mal varlığında bulunuyorsun. Evinde ne varsa ona göre icra geliyor. Traktörü kullanmadığım için bu sene ekim yapamayacağım. Kime yaptıracağım bu işi, benim çocuğuma kim bakacak? Sadece ben değil herkes bu durumda" şeklinde konuştu.

Mazot ve gübre borcundan dolayı hakkında tutuklama emri bulunduğunu söyleyen köylü **Mehmet Gürler** ise, "Devletin desteklediği mazot ve gübreden yararlandık tamam ama sattığımız ürün para etmiyor. Ödeme zamanı geliyor paramız da yetersiz kalıyor. Bu sefer de bizi icraya veriyorlar. Şimdi haciz ile uğraşıyoruz. İş zamanı beni cezaevine atacaklar. 8 tane çocuğum var. Bunlara kim bakacak? Param olsa zaten kooperatife öder, kendime mazot alırım. Kim ödeyecek bunu? Çoluk çocuğum perişan olacak. İki tane ineğim var. Satsam para etmiyor. Çocuklarım da bunun yağurduunu yiyor" ifadelerini kullandı.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü, 2008 yılında birim alan üzerinden ürün gruplarına göre mazotta dekar başına 1.8- 5.4 TL, kimyevi gübrede ise 1.55-3 TL arasında değişen fiyatlarla destekleme yapmıştı.

Tarım Kredi Kooperatifleri Genel Müdürü **Bedrettin Yıldırım** daha önce yaptığı açıklamada köylülerin tarım kredisi borçlarının ertelenmesinin mümkün olmadığını açıklamıştı. (**Samsun'dan bir İK okuru**)

Köylünün borcuna erteleme yok

Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği (TTKMB) Genel Müdürü **Bedrettin Yıldırım**, köylülerin borçları için bir erteleme yapılmayacağını duyurdu.

Bedrettin Yıldırım yaptığı açıklamada köylülerin % 90'ının borçlarını ödeme konusunda bir sıkıntı yaşamadığını, geriye kalan % 10'luk bir kesim için ödemelerin ertelenmesinin borcunu zamanında ödeyen köylüye haksızlık olacağını söyledi. TTKMB Kurulu'na alınmış herhangi bir erteleme kararı olmadığını altını çizen Genel Müdür Yıldırım, köylülerimiz borçları erteleme ya da af gibi söylenele inanasın. Çünkü erteleme kesinlikle söz konusu değildir" diyerek ödeme sıkıntısı çeken üreticiler için ödemelerde kolaylıklar sağlanacağını da söyledi.

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) tarafından yapılan araştırmada krize birlikte artan girdi fiyatları, tarım ürünlerinin ihracatında ve ürün fiyatlarındaki gerileme ve düşük taban fiyatları uygulaması sonucu sürekli zarar eden tarım üreticisinin, 2009 yılından itibaren borçlarını ödeyemez duruma gelerek icralık olduğu açıklandı. Sadece 2008 yılında elektriğe yapılan zamlarla birlikte tarımsal alanda elektriğin birim fiyatında % 58 oranında artış yaşandı.

Bedrettin Yıldırım yaptığı açıklamada köylüye borçlarını ödeme konusunda gerekli kolaylıkların sağlandığı, bu konuda bir sıkıntı olmadığını söylerken 2007 yılında **Çanakkale Bayramiç** ilçesinde kredi borçlarını ödeyemeyen 325 kişi hakkında icra takibi başlatıldı. Bu rakam 2008 yılında ilçe genelinde 650'ye yükseldi. 2008 Eylül ayında köylüye 12 milyar 181 milyon 333 bin YTL kredi sağlanırken, bu miktar Ekim'de 11 milyar 297 milyon 837 bin YTL'ye geriledi. Köylüye verilen kredi miktarında gerileme olurken, ödenemeyen ve hakkında takip başlatılan krediler toplam kredinin % 3.34'ünü oluşturuyor. Ocak'ta sadece 292 milyon 868 bin YTL'lik miktar için takip başlatılmışken, bu rakam Ekim'de 378 milyon 239 bin YTL'ye çıktı.

(Ankara)

Ravelli'de işçilere ortaçağ uygulaması

Çorum'da Mintay Tekstil'e bağlı Ravelli Gömlek Fabrikası'nda üç aydır asgari ücretin altındaki maaşlarını ve sosyal haklarını alamayan çoğu kadın yaklaşık 700 işçi iş bıraktı.

Maaşlarının asgari ücretin altında olduğunu, hiçbir sosyal hak ve güvencelerinin olmadığını, zorla fazla mesaiye bırakıldıklarını söyleyen işçiler, mesaiye kalmak istemeyen işçilerin işten atılmakla tehdit edildiğini, bazı işçilerin fabrika ortasında tekme tokat dövüldüğünü söylediler. "**Biçak kemiğe dayandı, artık kaybedecek bir şeyimiz yok**" diyen Ravelli işçileri, sabah erken saatlerde fabrika bahçesinde toplanarak "**Direne direne kazanacağız**", "**İşçiyiz hakkımız söke söke alacağız**" sloganlarını haykırdılar.

2005 yılında Başbakan Tayyip Erdoğan tarafından Çorum'da istihdam, yatırım ve kalkınma iddiasıyla açılan Ravelli gömlek fabrikası, işçilerin kabusu oldu. Maaşlarının Sosyal Güvenlik Kurumu'na asgari ücretten gösterildiğini söyleyen işçilere 300 TL maaş veriliyor. Fabrikada en yüksek ücret 450 TL. Patronun "ekonomik kriz var" gerekçesiyle maaşlarını zamanında vermediğini belirten işçiler, son üç aydır bir kuruş para alamadıklarını, buna rağmen hafta sonları da dâhil olmak üzere günde 11-12 saati bulan çalışma sürelerine zorlandıklarını söylediler.

Patronun krizi gerekçe göstermesine ise işçiler "**Kriz var deniliyor fakat bir hafta içerisinde 40 sekiyat yapıldı. Gece gündüz, tatil demeden çalışıyoruz. Kriz olsa biz böyle çalışır mıyız? Fakat çalıştığımız emeğin karşılığını alamıyoruz**" dediler. Bu arada fazla mesaiye kalmak istemeyen işçilerin fabrika ortasında tekme tokat dövüldüğünü anlatan işçiler, **Ertuğrul Yıldız** isimli işçinin ustabaşlarının saldırısına uğradığını söylediler.

Mintay Tekstil'in 2300 kişinin çalıştığı İstanbul fabrikasının da sicili temiz değil. Fabrika müdürlüğünün ve patronun adamlarının haklarını isteyen işçilere yönelik tehdit, küfür ve fiziksel saldırılarla hatta bir işçinin başına silah dayamasıyla gündeme gelmişti. Çorum'da eyleme başlayan işçiler hükümet yetkililerinin patronun temsilcisi gibi gelip kendileriyle görüştüğünü AKP milletvekili Ağah Kafkas'ın eylemden vazgeçmeleri konusunda kendilerini ikna etmeye çalıştığını söylediler. Yazılı bir açıklama yapan Ravelli işçileri "**Ravelli patronu bu zorbalıklarının hesabını Ravelli işçisine mutlaka verecektir. Basını ve kamuoyunu, sendikaları ve insan hakları örgütlerini Ravelli'de yaşanan patron zulmü ve zorbalığa karşı duyarlı olmaya, konuyla ilgilenmeye çağırıyoruz**" dediler. (**Ankara**)

Taşeron işçilerin eylemleri sürüyor

Mersin Toros Devlet Hastanesi'nde 40 yaşını geçtikleri gerekçesi ile işten atılan taşeron temizlik işçilerinin mücadelesi sürüyor. **14 Mart** günü hastane bahçesinde toplanan emekçiler kendilerine destek veren kurum temsilcileri ile beraber İl Sağlık Müdürlüğü'ne yürüdü. **Dev Sağlık-İş** üyesi işçiler ve SES üyesi sağlık emekçilerin eylemine pek çok demokratik kitle örgütü destek verdi.

Kitle İl Sağlık Müdürlüğü'ne kadar yürüdü. Burada sloganlarla liman işçilerini beklemeye başladı. Liman'da sendikaya üye oldukları gerekçesi ile işten çıkarılan ve 65 gündür direnişlerini sürdüren TÜMTİS üyesi işçilerin de kitlesel katılımı ile eylem devam etti. SES adına konuşan SES Mersin Şube Başkanı **Yılmaz Bozkurt**, bu güne kadar geline süreci anlattı ve direnişin süreceğini belirtti.

(Mersin)

4 kişilik aile Mart ayında da aç kaldı

TÜRK-İŞ, dört kişilik bir ailenin açlık sınırını 744 TL, yoksulluk sınırını ise 2 bin 425 TL olarak açıkladı. Her ay düzenli olarak yayımlanan rapora göre bir önceki ay 740 TL olan açlık sınırı, 744 TL'ye, 2 bin 410 TL olan yoksulluk sınırı da 15 TL artarak, 2 bin 425 TL'ye yükseldi. Türk-İş raporuna göre bir önceki yıla göre, harcamalar ciddi oranda artarken, geçen yıla göre ek mutfak har-

camaları 48, toplam harcamaları ise 156 TL arttı.

Raporda, yaşanan ekonomik krize de dikkat çekilerek, krizin yakıcı etkisinin özellikle çalışanlarda ve dar gelirli kesimlerde kendini gösterdiği vurgulandı. Raporda, "Yetersiz ve düşük gelir nedeniyle gıda gibi temel tüketim harcamalarında bile kesinti yapılmak zorunda kalınıyor" denildi.

"DESA ürünlerini boykot etmeye devam edeceğiz!"

İstanbul DESA Direnişiyile Dayanışma Kadın Platformu, işten atılan işçilerin sendikası olarak işe alınması için eylemlerini sürdüreceklerini ve DESA'nın ürünlerini boykot etmeye devam edeceklerini belirtti.

24 Mart günü Makine Mühendisleri Odası'nda bir basın toplantısı düzenleyen Platform boykotu sürdüreceğini duyurdu. Toplantıya ATV-Sabah direnişindeki kadınlar ile Mesa Giyim'de direnişte olan kadınlar da katıldı.

Toplantıya katılan DESA direnişçisi **Emine Arslan**, "Biz hakkımızı gasp ettirmek için direnişe başladık. Şu anda hakkımız gasp ediliyor. Biz bunun için mücadeleye ediyoruz" dedi. ATV-Sabah direnişçisi **Çilem Dalgıç** ise Arslan'ı örnek

aldıklarını belirterek "İşveren sendikayla uzlaşınca kadar biz direnişe devam edeceğiz" dedi. Ardından konuşan Meha Giyim Direnişçisi **Salih Gümüş**, "Bizimki

işsizlik değildi. İşten atıldığımızda işimiz vardı. Kıdem tazminatlarımızı alıncaya kadar direnişimize devam edeceğiz" dedi. Eylemcilerin ardından Platform adına

konuşan **Serpil Kemalbay**, Kızılay'da, Çapa'da, ATV-Sabah'ta, Meha Giyim'de direnen kadınlarla dayanışmalarının sürdürdüğünü ifade etti.

Kemalbay, "DESA Türkiye'nin en büyük deri markası olmakla birlikte aynı zamanda uluslararası büyük markalara da üretim yapmaktadır. İstanbul DESA Direnişiyile Dayanışma Kadın Platformu olarak Sefaköy'de direnen Emine Arslan ve Düzcce'de direnişlerini sürdüren kadınların yanındayız" dedi.

İşten atılan işçilerin sendikası olarak işe alınması için eylemlerine ve DESA'nın ürünlerini boykot etmeye devam edeceklerini ifade eden Kemalbay, DESA patronunun cinsiyetçi uygulamalarına karşı çıktıklarını belirtti. (**H. Merkezi**)

DESA işçilerinin kararlı direnişi sürdükçe destek ve boykot da büyüyerek devam ediyor.

Mart ayının başlarında Silopi'deki BOTAŞ kuyularında yapılan kazılarda 17 kemik, giysi parçaları, saç teli vb.leri bulunmuştu. Kazılardan çıkarılan kemikler Adli Tıp Kurumu'na gönderilerek incelemeler başlatılmıştı. Ergenekon kapsamında Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na ifade veren bir itirafçının ifadeleri doğrultusunda 'yeni' bir toplu mezar daha ortaya çıktı. **16 Mart 2009** tarihinde **Cizre-İdil** Karayolu üzerindeki **Kuştepe Köyü**'nde yapılan kazılarda el, kol, boyun ve kaburgaya ait olan 20 adet kemik bulundu.

1991'de boşaltılan Kuştepe Köyü'ne 1999'da 6 aile yeniden yerleşmiş Ocak 2000'de yapılan Hizbullah operasyonu ile birkaç aile dışında köyde kimse kalmamıştı. 1993-1997 yılları arasında bölgede işlenen cinayetlerden bazıları bu köyde "faali meçhul" olarak kaydedildi. İtirafçının verdiği ifadelerle göre Kuştepe Köyü Hizbullah'ın merkez üssü olarak kullanılmıştı. Terk edilmiş evlerin bodrum katları sorgulama odalarına çevrilerek, sorgulamalardan sonra öldürülen insanların toplu mezarı olarak

kullanılmıştı.

İtirafçının ifadelerinde PKK'ye yardım ettikleri gerekçesiyle köylüler kasatularla parçalanmış, 20-30 kurşun sıkılmış, boğulmuş, arabalarla ezilerek öldürülmüştü.

Yaşayanların, yaşamak zorunda bırakılan bölge insanının zaten bildiği cinayetler, katliamlar devlet eliyle "itiraf" edildi. Ve bu itiraf sonucunda devletin yine gerçek fotoğrafı ortaya çıktı. "İtiraf"lara göre Cizre DYP eski

Belediye Başkanı ve korucubası **Kamil Atak** ve ekibi (aralarında Atak'ın iki oğlu da var) jandarmayla birlikte çalışarak bölgede PKK faaliyetlerine onay verdiği açıklanan Tansu Çiller'in başbakanlığı döneminde ilkokul diploması dahi olma-

dan belediye başkanlığı yapan **Kamil Atak**'ın ekibi sadece koruculardan oluşmuyor elbette. 1985'te kaçak durumda olan Kamil Atak iki suçtan aranıyordu. 1987'de Atak'a, Silopi bölgesinde görev yapan JITEM kuru-

liştirmek adına sorgulamak için Hizbullah üyelerine teslim etmişlerdi.

"Devlet için kurşun atan da yiyecek şerefidir" sözleriyle cinayetlere onay verdiği açıklanan Tansu Çiller'in başbakanlığı döneminde ilkokul diploması dahi olma-

dan belediye başkanlığı yapan **Kamil Atak**'ın ekibi sadece koruculardan oluşmuyor elbette. 1985'te kaçak durumda olan Kamil Atak iki suçtan aranıyordu. 1987'de Atak'a, Silopi bölgesinde görev yapan JITEM kuru-

Nasıl bir aydınlıktır karanlık?

Atak, aynı yıllarda **Korgeneral Hasan Kundakçı** (Lice operasyonunda İlker Başbuğ'la birlikte hareket eden paşa) tarafından yetkilendirilerek askerle birlikte dolaşmaya başladı. Arama, kimlik sorma ve sokak ortasında insanları gözaltına alma konusunda her türlü yardımı alan Atak ve ekibi artık "Korku Cumhuriyeti"nin baş mimarlarından biri haline geldi.

Bugün Ergenekon adıyla yapılan "temizlik" harekâtında kendisini sınırsız yetkilerle donatanlarla birlikte gözden çıkarılanlar arasında yer aldı Kamil Atak ve infaz ekibi. Kemiklerin bulunmasının ardından gözaltına alınarak tutuklandı. Ardından Albay Cemal Temizöz aynı yolu arşınladı. Yapılan "sorgu"sunda işlediği cina-

yetleri anlatan Atak'ı yalancılıkla suçlayan Cemal Temizöz kendisine iftira atıldığı konusunda ısrar ediyor. Nedenini ise "**Hiçbir zaman yasalara aykırı herhangi bir fiil içerisinde olmadım**" şeklinde açıklıyor.

Kamil Atak ve aşiretinin yapısı ve konumu gereği Cizre İlçesi yakınlarında bulunan Gabar Dağı bölgesinde Cizre İlçesi'ne kadar yapılacak olası saldırılar karşısında adeta bir set görevi görmesini sağlayan Temizöz değildi tek başına. Başta dönemin başbakanı olan Tansu Çiller olmak üzere, TBMM'den onay alarak yürürlüğe koydukları OHAL yasaları, askerini elini bağlamanın mümkün olmayacağını söyleyen Erdoğan gibi pek çok sorumlu sıraladı altında Temizöz. TSK'yı sınırsız yetkilerle donatan hükümet, Ergenekon operasyonu halkın zayıflayan devlet inancını ve güvenini güçlendirmek adına "çaba"layan "yargı", "karanlık" tarihiyle "yüzleşme" iddiasıyla "olayların üstüne kararla eğilen" medya vb. aynı gayeyin bir parçası değil mi? Devleti yaratan temel unsurlar bunlar değil mi?

Faşizmden hesap sorulacak!

Gazi katliamını yapanlardan hesap sormak için daha önceki yıllarda olduğu gibi bu yılda bir platform oluşturuldu. Bu yılki 12 Mart Platformu **Partizan**, **BDSP**, **ESP**, **DTP**, **DHF**, **PDD**, **DH** ve Mücadele Birliği Platformu'ndan oluştu. Öncelikli olarak çıkarılan afişler tüm semtlerde yapılmıştır. Ayrıca mahallede 9 ve 10 Mart günleri akşam saatlerinde sesli ajitasyon çalışmaları yapılarak bildiri dağıtılmıştır.

Yine bu kapsamda 10 Mart akşam saat 20.00'de Gazi Cemevi'nde bir panel gerçekleştirildi. Şehit ailelerinden **Cemal Poyraz**'ın ve olayların tanığı **Hüseyin Yıldız**'ın da katıldığı panele platform adına okunan metinle başlandı. Ardından söz alan DTP Sultangazi Belediye Başkan adayı **Dursun Yıldız** ve

Meclis Üyesi adayı **Musa Kılıç**'in yanısıra kitlenin konuşmasıyla panel bitirildi. Ayrıca ESP de kendilerine yönelik operasyonu ele alan bir açıklama yaptı.

11 Mart günü Nalbur Durağında saat 14.00'te başlayan sokak etkinlikleri akşam saat 20.00'ye kadar devam etti. Çeşitli müzik gruplarının ve yerel sanatçıların katıldığı etkinlikte Gazi olaylarını ele alan bir sinevizyon gösterimi de yapıldı. Halkın yoğun ilgisiyle karşılanan sinevizyon gösteriminin ardından platformun ortak basın metni okundu. Ardından taranan kahvehaneye kadar bir meşaleli yürüyüş düzenlendi. Katılımın yüksek olduğu yürüyüşün ardından yapılan konuşmaları yapıldı ve basın metni okundu.

12 Mart günü saat 8.00'de Alibeyköy Mezarlığı ziyaret edildi. Mezarlık dönüşü Eski Karakol'da toplanmaya başlayan kitle, saat 11.00'de yürüyüşe başladı. "**Gazi 12 Mart Platformu**" altında yürüyüşe geçen kitle mezarlığa gelindiğinde şehitler için saygı duruşunda bulundu. Ortak açıklama okundu ve atılan ortak sloganların ardından program bitirildi. Ortak çalışmanın ardından platformun bileşenleri ayrı ayrı mezarlığa girerek kısa süreli anmalar yaptı.

(**Gazi Mahallesi Partizan**)

Faşist saldırılar kınandı

15 Mart'ta Nurtepe'den geçen MHP konvoyuna tepki gösteren halk, konvoyu taşıyarak faşistlere olan öfkelerini ortaya koydu. Ardından polis ve faşistlerin silahlı saldırısıyla gerginlik büyüdü ve mahallede barikatlar kuruldu. Bu saldırı 17 Mart Salı günü akşam saatlerinde meşaleli yürüyüş ile protesto edildi. Güzeltepe Sağlık Ocağı önünde biraraya gelen devrimci ve demokratik kitle örgütleri "**Faşist saldırılara geçit vermeyeceğiz**" yazılı pankart açarak Sokullu Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Kitle adına, açıklamayı okuyan Dilek Alınaz seçim süreci ile birlikte devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere yönelik saldırıların arttığını belirtti. Polis ve ülkücü faşistlerin ortak saldırılarına geçit vermeyeceklerini belirten Alınaz, devrimci kurumlar olarak gerçekleşen bu saldırıları kınadıklarını söyleyerek, sorumluların yargılanmasını istedi. (**H. Merkezi**)

Nurtepe halkı yalnız değildir

İstanbul Nurtepe'de faşist saldırının hesabını sormak, polis terörünü lanetlemek için 15 Mart akşamı 1 Mayıs Mahallesi'nde ortak bir eylem gerçekleştirildi.

3001. Cadde de devrimci kurumların ortak olarak yaptığı eylemde militanlar, halk ajitasyon konuşmaları ile seslendi ve saldırıya sessiz kalmama çağrısında bulundu. Devrimciler önce Çeşme Durağı'na doğru yürüdü. Daha sonra oradan da Karakol Durağı'na doğru yine sloganlar ve ajitasyon yaparak yürüdü. Burada iki polis akrebi saldırı girişimlerinde bulundu. Militanlar, iki akrebi molotoflarla ateşe verince, akrepler eylem alanından hızla uzaklaştı. Eylem akreplerin de uzaklaşmasından sonra bir süre daha sloganlarla devam etti ve eylemin amacını anlatan bir konuşmanın yapılmasıyla sonlandırıldı. (**1 Mayıs İK okurları**)

Son aylarda gözaltına alınan ve işkenceden geçirildikten sonra tutuklanan çocuklara ceza yağıyor.

"Örgüt adına suç işlemek" ve "Örgüt propagandası yapmak" suçlamasıyla 8 çocuk Şubat ayında Adana'da tutuklanmıştı. Ceplerinden çıkan misketleri gözaltına alma gerekçesi olarak polis kullanılan aynı misketlerle 15 Şubat öncesi çocuklarla sokakta oyun oynamış, bağlama çalarak Türkü söylemişti. Birkaç gün sonrasında ise yine aynı sokaklarda o çocukların arkasından gaz bombaları, tazyikli su ve coplarla

"Adalet"i misket vurdu!

koşmuş, yakaladığı çocukları tekme tokat döverek karakollara götürmüş, bayılıp hastanelere kaldırılıncaya kadar işkence yapmışlardı. Devamında ise sahte ifadelerle onlarca çocuğun tutuklanmasını sağla-

Ulusal Hareketin çağrısıyla gerçekleştirilen eylemlere katılan yüzlerce çocuk gözaltına alınmış, bir kısmı da tutuklanmıştı.

mişlardı.

21 Ekim 2008 tarihinde Öcalan'a yapılan uygulamaları protesto etmek için Adana'nın Ova Mahallesi'nde yapılan bir eyleme katıldığı gerekçesiyle gözaltına alınan 13 yaşındaki M.Y. ile lise I. sınıf öğrencisi 15 yaşındaki O.S.nin karar duruşması yapıldı. M.Y. ve O.S.ye "Örgüt üyesi olmak",

"Örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla 7 yıl 6 ay hapis cezası verildi. Mahkemenin elinde çocukların tutuklanmasına dayanacak hiçbir delil bulunmamasına rağmen polislerin verdiği ifadelerden dolayı tutuklandılar.

Yine 9 Mart 2008 tarihinde yapılan bir eyleme katıldıkları gerekçesiyle gözaltına alınarak tutuklanan 6 çocuk 20 Mart 2009 tarihinde çıkarıldıkları Adana 6. Ağır Ceza Mahkemesindeki karar duruşmasında "Örgüt propagandası yapmak" nedeniyle 1 yıl, "Örgüt üyesi olamamakla birlikte örgüt adına suç işlemek" iddiasıyla da 7 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldılar. Çocukların benzer hemen her dava dosyasında olduğu gibi dava dosyalarındaki "delil"lerin yetersizliği dikkat çekti. Polis ifadeleri çocukların tutuklanması için pekâlâ yeterliydi. Polis tutanakları ve Emniyet Müdürlüğü'ne yapıldığı öne sürülen "ihbar telefonları" da "dikkate alınarak" 6 çocuk daha tutuklanmış oldu.

Sorulacak hesaplar için...

İzmir

* Halepçe, Beyazıt ve Gazi katliamları 16 Mart Pazartesi günü saat 18.00'de Kemeraltı girişinde yapılan bir basın açıklaması ile lanetlendi. **Partizan**, **ESP**, **DHF**, **Alinteri** ve **Mücadele Birliği Platformu**'nun ortak örgütlediği basın açıklamasında kurumlar adına hazırlanan ortak metinde Gazi Mahallesi, Halepçe ve Beyazıt'ta gerçekleştirilen katliamların tarihçeleri anlatıldı.

Aynı gün saat 17.30'da Konak Sümerbank önünde biraraya gelen İHD İzmir Şubesi üyeleri ise Halepçe katliamı bir kez daha lanetledi.

Mersin

Mersin Üniversitesi'nde Halepçe ve Beyazıt katliamının yıldönümü dolayısıyla eylem yapıldı. **DSG**, **DPG**, **YDG**, **SGD**, **ÖGD**, **YDGM**, **DGH** ve **EHP**'nin örgütlediği eylem başlamadan önce, katliamlarla ilgili resimlerin olduğu bir sergi hazırlandı. Ardından saygı duruşu yapıldı. Basın açıklaması ve müzik dinletisinin ardından eylem sonlandırıldı.

İstanbul

16 Mart 1978'de Beyazıt Meydanı'nda 7

öğrencinin ve Halepçe Katliamı'nda 5 bin Kürdün katledilmesi Beyazıt Meydanı'nda protesto edildi. Eylemin öncesinde 7 öğrencinin katledildiği yere karanfil bırakıldı. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler meydana biraraya geldi. Eylemde açıklamayı yapan **Deniz Aydın** katliamın bir bütün devlet eliyle gerçekleştirildiğini belirtti. Açıklamanın ardından Eczacılık Fakültesi önüne yüründü, eylemde Hernepeş ve Beyazıt marşları söylendi.

Soğanlı

12 Mart'ın dönümü olması sebebiyle seçim platformu olarak Soğanlı Seçim Bürosu'nda katliamı anlatan bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. DTP'den bir arkadaşın okuduğu şiirin ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Belgeselin ardından katliam üzerine sohbet edilerek etkinlik sonlandırıldı.

17 Mart tarihinde de Kamışlı, Halepçe ve Beyazıt katliamlarının yıldönümleri olması nedeniyle Soğanlı ve Yenibosna seçim bürolarında sinevizyon gösterimi ve şiir dinletisi gerçekleştirildi. (**Soğanlı İK okurları**)

Dersim Belediyesi'ne isim baskını

Dersim'i teslim almak ve Dersim aşiretlerinin Ankara'da kurulan yeni hükümeti tanımasını sağlamak için TC'nin başlattığı saldırı 1938'de on binlerce insanın süngülenerek, yakılarak, boğularak katledilmesi, yine on binlerce insanın topraklarından sürgün edilmesiyse sonlanmıştı. Dersim'in insansızlaştırılmasının yeterli olmayacağını iyi bilen dönemin hükümeti, topla tüfekle Dersim topraklarını işgal etmenin hazırlıklarını yaparken 25 Aralık 1935'de Tunceli Kanunu'nu çıkararak Dersim'in adını Tunceli olarak değiştirmişti. Resmi makamlarda Tunceli adı kullanılmaya başlandı ancak Dersim halkı kendi topraklarına kendi verdikleri isimden vazgeçemediler. Bugün dahi Elazığ, Tunceli, Erzincan ve Bingöl'ü içeren topraklar bölge insanı tarafından Dersim olarak bilinir ve böyle anılır.

Fakat tarihi katliamlarla/yalanlarla örülü TC, Dersim kelimesine karşı, ismin hatırlatıldığı direnişe de bağlı olarak her fırsatta tahammülsüzlüğünü gösteriyor. Kimi zaman "Türkiye sınırları içerisinde bu isimle bir yer bulunmamaktadır" gerekçesiyle kimi zaman da "Yasadışı örgüt propagandası yapılabileceği ihtimali"yle davalar açıyor.

Buna son olarak Tunceli Belediyesi'nin çalışmalarını içeren ve "Dersim Belediyesi" ibaresinin bulunduğu tanıtım kitapçığı hakkında Tunceli Sulh Ceza Mahkemesi tarafından "Yasadışı örgüt propagandası yapılabileceği ihtimali" gerekçesiyle toplama kararı alınması oldu. 20 Mart akşamında alınan kararın ardından Tunceli Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler saat 22.00'de kitapçığı alma bahanesiyle beledi-

ye binasına gitti. Belediye yetkililerinin, söz konusu kitapçıkların tümünün dağıtıldığını belirtmeleri üzerine, polis tutanak tuttu.

Olayı duyan Tunceli Belediye Başkanı Songül Erol Abdil, belediye binasına gelecek duruma tepki gösterdi. Belediye binası önünde açıklama yapan Abdil, polislerin mesai saati dışında belediyeye gelmesinin farklı bir amacının olduğunu söyleyerek "Demek ki hiç konuşmamamız gerekiyor. Ağzımızı açtığımız anda hakkımızda soruşturmalar ve davalar açılıyor" dedi. "Dersim" ibaresini birçok ticari kuruluşun dahi kullandığını belirten Abdil, "Ama biz Dersim'i kullandığımız zaman suç oluyor. Bu da AKP'nin bir politikasıdır. Kendileri TRT 6'yı açtılar, ama biz Kürtçe konuşunca suç kabul ediliyor" diyerek tepkisini gösterdi.

(**H. Merkezi**)

1. 2. 3.....209 haftadır soruyoruz...

Cumartesi Anneleri, kaybedilen yakınlarının bulunması için 209. kez Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yaptı. 28 Mart 2009 tarihinde yapılan oturma eyleminde "Failler belli, kayıplar nerede" pankartını açarak kayıpların fotoğraflarını taşıyan kayıp yakınları bu hafta Şanlıur-

fa'da 1993 yılında gözaltına alınarak kaybedilen **Hüseyin Taşkaya**'nın nerede olduğu soruldu. Taşkaya'nın kardeşi Kazım Taşkaya ağabeyinin kaybedildiği günden itibaren başvurmadıkları yer kalmadığını ancak hiçbir sonuç alamadıklarını söyledi. 4 çocuk babası Hüseyin Taşkaya ve Ahmet Kaplar **5 Aralık 1993** tarihinde evlerine baskın yapılarak ailesinin gözleri önünde gözaltına alındı. Gözaltına alındıktan sonra yanına gittikleri dönemin Emniyet Müdürü'nün kendilerine "Gidin Ahmet Kırvar ve Sedat Bucak'la görüşün"

dediğini söyleyen Kazım Taşkaya Sedat Bucak'la görüştiklerini ve Bucak'ın kendilerine "Evinize gidin 6 ay sonra devlet bırakır" dediğini aktardı. Ancak 16 yıldır bir haber çıkmadığını söyleyen Taşkaya sorumluları yıllardır bilmelerine ve söylemelerine rağmen kabul etmeyen devletin bugün Ergenekon operasyonu ile itiraf ettiğini söyledi. Taşkaya Ergenekon'u çete olarak görmediklerini, bizzat devletin kendisi olduğunu çok iyi bildiklerini söylerken "Umutsuz değiliz, bir gün mutlaka bulacağız abimi" dedi.

Ardından Hasan Ocak'ın ağabeyi Hasan Ocak'ın katledilmesinin Ergenekon davasına dahil edilmesiyle birlikte kendilerinin de bu davaya müdahil olduklarını söyledi.

Tiyatro Sanatçısı Mehmet Atak'ın

okuduğu basın açıklamasında Hüseyin Taşkaya'nın hikâyesi anlatıldı. Sri Lanka, Şili ve Latin Amerika ülkelerinde gözaltında kaybedilenlerin faileri olan generaller ve subayların itiraflarda bulunduğunu hatırlatan Atak, Türkiye'de gözaltında kaybedilenlerin akıbetinin sorulduğunu ancak hiçbir sonuç alınmadığını belirtti. Toplu mezarlar ve ölüm kuyuları olan BOTAŞ kuyularının açılmasını isteyen Atak, "Genelkurmay suskun! Hükümet suskun. Ama biz susmayacağız. Abdulkadir Aygan'ın yerlerini gösterdiği Diyarbakır Şirnak arasındaki 16 ölüm kuyusunun açılmasını istiyoruz. Gözaltında kayıplara, toplu mezarlara ve ölüm kuyularına ilişkin Genelkurmay ve diğer devlet arşivlerinde yer alan her türlü belgenin kamuoyuna açıklanmasını istiyoruz" dedi. (İstanbul)

Hasta tutsaklara ölüm reva görülüyor

Hapishanelerde tedavisi yapılmayan, sağlık sorunları nedeni ile son bir ayda iki tutsağın hayatını kaybetmesiyle gündemini koruyan tutsakların sağlık sorunlarına ilişkin TUAD, **17 Mart 2009** tarihinde dernek binasında bir açıklama yaptı. Konuya ilişkin açıklamayı yapan TUAD Başkanı **Mahmut Taşdan**, hapishanelerde sağlık sorunları ile ölümlerin katlanarak arttığını ve son bir ay içinde kan kanserinden **Hasan Kert** ve böbrek yetmezliğinden **Beşir Özer**'in yaşamını yitirdiğini hatırlattı. Şu anda sadece Diyarbakır Hapishanesi'nde tedavi edilmediği takdirde ölüme karşılaşılabilecek 19 tutuklunun olduğunu belirten Taşdan, Ergenekon sanıklarının sağlık sorunlarından dolayı bir bir hastanelere sevk edildiğine değindi.

Sağlık sorunlarının yanı sıra hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin de giderek arttığını; iletişim cezaları, hücre hapsi, ziyaret yasağı, Kürtçe konuşma yasağı, Kürtçe yayınların ve mektupların verilmemesi gibi sorunların yoğun olarak yaşandığını da belirten Taşdan bunun en bariz örneğinin Erzurum H Tipi Hapishanesi'nde yaşanan sorunlar nedeniyle başlatılan açlık grevi olduğunu söyledi.

Konuya ilişkin açıklama yapan ve sağlık sorunları yaşayan birçok tutsağın avukatı olan **Mehmet Erbil**, bu nedenle yaşanan sorunların yakın tanığı olduğunu belirtti. Sağlık sorunları ile birlikte birçok sorunun giderek arttığını belirten Erbil, "Aileler çocukları ile görüşemiyor. Verilen hücre cezaları nedeniyle tutuklular 1 yıldır açık görüş yapamamaktadır" dedi.

Tutsaklardan Sibel Kurt'un annesi **Şemsihan Kurt**, Sedat Kartal'ın babası **Filiz Kartal**, İhsan Kartal'ın amcası **Gıyasettin Kartal** ve Emin Gurban'ın babası **Abdurrahman Gurban** ise yaptıkları açıklamalarda, hapishanelerdeki yakınlarının ciddi sağlık sorunları bulunduğunu ve hak ihlallerine uğradığını vurguladı. Tutsak yakınları, yaşanan sorunların derhal çözülmesini istedi. (İstanbul)

Hücreler arası sürgünler...

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden gazetemize bir mektup gönderen **Vedat Düşkün** isimli tutsak, son süreçte yaşadığı saldırıları anlattı. 20 Mart günü sabah saatlerinde gardiyanların gelerek hücre değişikliği olacağını söylemesiyle başlayan saldırı, daha sonra Düşkün'in başka bir hücreye isteği dışında götürülmesine karşı koymasıyla fiili saldırıya dönüştü. Düşkün, birlikte kaldığı **Muhammet Akyol** ve **Baysal Demirhan**'ın gardiyanlar tarafından darp edilerek zorla havalandırmaya kilitlendiklerini söylerken, kendisini de hücreden alarak koridor boyunca sü-

rükleyerek yeni hücreye atıldıklarını ifade etti.

Kısa bir süre önce de talebi olmadığı halde yerinin değiştirilip tekli hücreye konulduğunu söyleyen Düşkün, burada etrafındaki hücrelerde bulunun faşist çete üyelerinin küfür ve saldırılarına maruz kaldığını anlatıyor mektubunda. Şikayette bulunduğu idare de "slogan attığın için küfür ediyorlar" diyerek meselenin organize bir iş olduğunu açıktan ifade etmiş.

Bu durumda başka tutsakların da olduğunu da yazan Düşkün, **Yusuf Tağay** isimli tutsağın da iradesi ve isteği dışında tekli hücreye konulduğunu söyledi. Ayrıca Tekirdağ 1 Nolu'da kalan **Nihat Konak**'ın da aynı şekilde zorla hücrelerinden alınarak hapishane içi sürgün saldırısına uğradığı öğrenildi. (H. Merkezi)

İsmet Ayaz'ın ring aracında kafası kırıldı

Adıyaman E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde hükümlü olarak bulunan **İsmet Ayaz**, hastaneye götürüldüğü ring aracının ani fren yapması nedeniyle kafasını demir parmaklığa çarpı. Çölyak hastası Ayaz, olaya ilişkin İHD'ye yazdığı mektupta, geçtiğimiz hafta dış problemi nedeniyle hastaneye götürüldüğünü, ring aracının ani fren yapması sonucu kafasının demir parmaklığa çarptığını bildirdi. "Yanımda bulunan diğer hasta hükümlü olmasaydı kan kaybindan ölebilirdim" diyen Ayaz, mektubunda şu ifadelerle yer verdi: "Ellerim ke-

lepçeli halde hastaneye götürülüyorum. Bu nedenle ring aracı ani bir fren yaptığında veya kaza durumunda kendimi koruma imkanım yok. Yaşadığım olayın ardından askerlerin müdahale etmediğini de belirtmek isterim. Ayrıca olaydan sonra yüzüm 8 dikiş atıldı sedyede, ardından da apar topar cezaevine geri getirildim."

Ayaz, kulak ve boynunda kimi yaraların oluştuğunu, infaz kurumuna tekrar hastaneye götürülmek için sevk talebinde bulunduğunu ancak henüz bir yanıt alamadığını bildirdi. Ayaz, yaralarının durumunu kamuoyuyla ve Adalet Bakanlığı ile paylaşmak için resim çektiği talebinde bulunduğunu, ancak bu talebinin de idare tarafından reddedildiğini belirtti. (H. Merkezi)

Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü'nde etkinlikler

18 Mart Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü vesilesiyle çeşitli etkinlikler düzenlendi. **Frankfurt**, Hannover, **Stuttgart** ve Paris'te düzenlenen etkinliklerde politik tutsaklar sahiplenildi, başta Türkiye olmak üzere, tüm dünyadaki hapishanelerde yatılan insanlık dışı koşullar protesto edildi.

Almanya * Frankfurt:

Şehir merkezinde gerçekleştirilen etkinlikte bildiriler dağıtıldı ve konuşmalar yapıldı. Alerta Frankfurt tarafından düzenlenen etkinliğe ATİF Frankfurt üyeleri de destek verdi.

ATİK UPOTUDAK tarafından Almanca ve Türkçe bildiriler okunarak, bir de Türkçe konuşma yapıldı. Yapılan konuşmalarda, dünyanın her yerinde emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadele eden politik tutsaklara sahip çıkma çağrısı yapıldı ve konuyla ilgili Alman Kızıl Yardım Örgütü tarafından çıkarılan gazeteler dağıtıldı.

* **Stuttgart:** Stuttgart Uluslararası Eylem Birliği Komitesi'nin yaptığı çağrıyla 18 Mart'ta Schlossplatz Meydanı'nda saat 15.00'le 18.00 arası sergi gösterimi ve miting düzenlendi. Sergide çeşitli ülkelerden politik tutsakların resimleri ve yazıların yer aldığı panolar gösterime sunuldu.

Miting ATİK-UPOTUDAK bildirisi okunduktan sonra sona erdi.

hapishane gerçekliğini anlatan Almanca-Türkçe bildiriler dağıtıldı ve sesli bir şekilde megafondan okundu. Rote Hilfe ise günün tarihçesini anlatan özel bir bülten dağıttı.

Fransa

* **Paris:** DEKÖP-F bileşenleri olarak 18 Mart günü Paris'in Strasbourg St-Denis bölgesindeki kemerin önünde bir miting düzenlendi. Miting bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra hazırlanan ortak metin Türkçe ve Fransızca okundu. Fransa'da son bir yılda hapishanelerde intihar edenlerin sayısının 100'e yaklaştığına yer verilen metinde, Türkiye'deki hapishanelerde yaşanan sorunlara da değinildi. (ATİK Haber Merkezi)

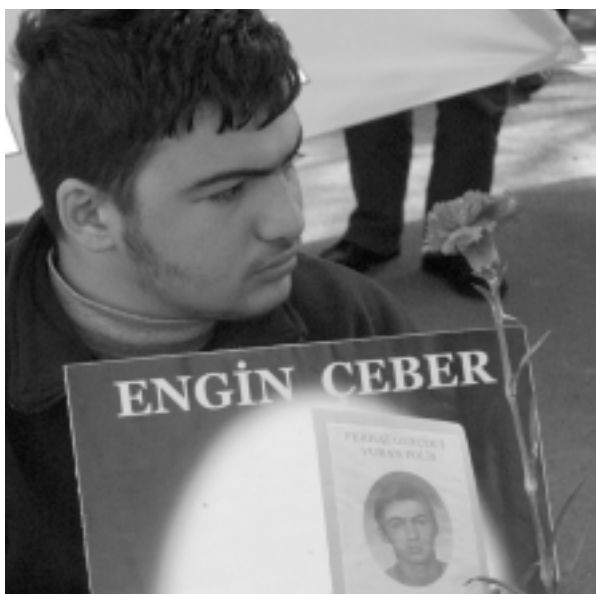
Türkiye 2008'de de hak ihlalleri cenneti

İHD Ankara'daki Genel Merkezinde yaptığı bir açıklamayla 2008 hak ihlalleri raporunu açıkladı.

Genel Başkan **Öztürk Türkdoğan** tarafından okunan açıklamada "2009 yılı ile birlikte Hükümetin Kürtçe TV atılımı adeta kendi Kürdünü yaratma biçiminde tezahür etmiştir. Kürtçe TV'de kullanılan Latin alfabesindeki kimi harflerin Türk alfabesi diye nitelendirilen esasında Latin alfabesi olan alfabe yasaklı sayılıp, bugüne kadar binlerce insanın isminin yasaklanmasına, yüzlerce yerleşim yerinin adının değiştirilmesine, yüzlerce insanın hapis yatmasına neden olması adeta unutulmuş gibidir" dedi.

2008 yılında tutuklamalarda adeta patlama yaşandığını söyleyen Türkdoğan "Çocuklara yönelik gözaltı, tutuklama ve cezalandırma pratikleri 12 Eylül döneminde bile bu kadar olmuştur. Filistinli çocuklara ağla-

yan politikacıların, Kürt çocuklarının yaşlarından fazla cezalandırılmasına ses çı-

karmaması vicdanları sızlattı" dedi.

2008 yılının polis yetkilerinin artırılmasıyla birlikte polis şiddetinin öne çıktığı bir yıl olduğuna da değinilen açıklamada, 35 kişinin dur ihbarına uymadığı gerekçesiyle polis tarafından öldürüldüğü belirtildi. "2008 yılı adeta işkence yeniden tırmanışa geçilen bir yıl olmuştur. İşkence ve kötü muamele uğrayanların sayısı 1546 olmuştur" diyen Türkdoğan bu koşullarda artık "işkenceye sıfır tolerans" lafının bile ağza alınmayacağını söyledi.

Tutsakların yaşam hakkı başta olmak üzere sağlık, haberleşme, sohbet ve dil haklarının ihlal edildiği açıklanırken 306 ağır hastanın tedavisinin yeterince yapılmadığı ve 37 kişinin değişik nedenlerle yaşamını yitirdiği ifade edildi.

Bunun dışında raporda din ve vicdan özgürlüğü kapsamında zorunlu din dersine, Alevilere yönelik kültürel ve dinsel asimilasyona, azınlıkların mal edinme temel hak ve hürriyetlerine de yer verildi. (Ankara)

Bursa'da Guantanamo işkencesi

Bursa'nın Kestel ilçesinde 18 Mart günü bir polisi öldürdüğü iddiası ile gözaltına alınan Ender Bulha Aktürk'ün yoğun işkenceye maruz kaldığı Adli Tıp raporu ile belgelendi.

Bu gelişmeler üzerine bir açıklama yapan Aktürk'ün avukatı, ÇHD ve İHD Bursa Şubeleri, Bursa Barosu İnsan Hakları Komisyonu bir basın açıklaması yaparak sorumluların cezalandırılmasını istedikleri.

31 Mart günü İHD'de yapılan açıklamaya Aktürk'ün avukatı Zeliha Kabataş, Bursa Barosu İnsan Hakları Komisyonu'ndan Ayşe Batumlu, ÇHD Şube Başkanı Aslı Yetkin ve Bursa İHD Şube Başkanı Abdullah Aziz Akyol katıldı. Açıklamayı okuyan Akyol Aktürk'ün gördüğü işkence sonucu kaburgasının kırıldığını, vücudunun değişik yerlerin-

de ekimozlar oluştuğunu, cinsel organında izler bulunduğunu belirterek gördüğü işkence metodlarını sıraladı. Bunlar; Çırılçıplak soyma, su dökerek vantilatör karşısında oturma, kuruyan vücudu islatarak aynı işlemi tekrarlama, çıplak zemine yatırma ve ıslak battaniye üzerine yatırma, böbreklere, ciğerlere ve cinsel organına buz koyma, bacaklarını çapraz açtırarak yerde oturarak ayakları leğen kemiğine değecek şekilde sırtına yüklenmek, Filistin askısı, nefes almayı engellemek vb.

Zeliha Kabataş yaptığı açıklamada sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti. Diğer katılımcılar da bu uygulamayı insanlık dışı bulduklarını ve sorumlularının bir an önce yargılanması gerektiğini belirttiler. (Bursa)

Emperyalizm yaşamımıza kastediyor!

Dünya Su Forumu 16-22 Mart tarihleri arasında İstanbul'da Feshane ve Sütlice Kongre Merkezinde gerçekleştirildi. 110 ülkeden 33 binden fazla kişinin katıldığı foruma katılanlar arasında 3 prens, 3 cumhurbaşkanı, 5 başbakan, 35 bakan ve bakan yardımcısı, 263 parlamenter, 200 belediye başkanı, 91 kentten vali yardımcısı, 155 ülkeden üst düzey yetkili ve delegeler bulunuyordu!

Birleşmiş Milletler, Genel Kurulu'nun 1977'de aldığı "suyun bir insan hakkı" olduğuna dair kararını, neo-liberal politikalara uygun olarak 1992 yılında "suyun alınıp satılabilen bir meta" olduğu şeklinde değiştirmiştir. Buna paralel 1996 yılında oluşturulan Dünya Su Konseyi'nin öncülüğünde örgütlenen Dünya Su Forumu, ilki 1997 yılında Fas-Marakeş'te olmak üzere, üç yılda bir sırasıyla Hollanda-Hage, Japonya-Kyoto ve Meksiko-Meksiko City'de düzenlendi.

İnsan yaşamına dair her şeyin ve en nihayetinde insanın kendisinin alınıp satılabilen bir nesne olarak pazara sunulması kapitalizmin bugünkü durumuna has değil kuşkusuz. Her şeyin ticaret muamelesi yapılmasına dair bu sistem, bugün artık temel insani bir hak olan suyumuzu el koymaya çalışıyor. Kentlerde ve giderek kırsal bölgelerde suyun faturaya tabii olduğunu düşündüğümüzde bu yeni bir şey olarak görülmeyebilir. Bugün yeni olan emperyalist tekellerin yerli uşaklarıyla birlikte, özelleştirmeler vb. yollarla su kaynaklarına sahip olma çabasıdır. **Su, sermayenin saldırı alanıdır.**

AZALAN ENERJİ REZERVLERİ YENİ ARAYIŞLARA İTTİ

Petrol, doğal gaz vb. enerji rezervlerinin aşgözlüce yağmalanmasının, önümüzdeki birkaç on yıl içinde bu kaynakların tükenmesini ya da sınırlı seviyelere gerilemesini de getirecek olması, emperyalist tekelleri yeni kaynak arayışlarına itti.

Esas olarak dünya çapındaki özelleştirmelerde ifadesini bulan neo-liberal politikaları hayata geçirenler, özelleştirilecek kaynaklarda sıkıntı yaşanma olasılığının artması ya da bu kaynakların azalmasıyla birlikte, ileriye dönük bir karar olarak halkların yaşam kaynağı olan temiz suya gözlerini dikmekten kaçınmadılar.

SU KAYNAKLARI KÜÇÜK AZINLIKLARA DEVREDİLİYOR

Verimliliğin "artacağı", buna bağlı olarak da fiyatların "düşeceği" ve alt yapı hizmetlerinin yoksullar "lehine" gelişeceği gibi bir sahte şiarla hayata geçirilen suyun özelleştirilmesi

politikaları, bu yıllarda sadece bağımlı ülkelere dönük bir politika olarak gündeme gelmedi. Avrupa'nın emperyalist ülkelerinde de, temiz suya dönük yoğun bir özelleştirme yaşandı.

Emperyalist ülkelerde yaşanan özelleştirmelerde en "cesaretli" davranan dönemin İngiliz hükümeti olmuştur. Thatcher başkanlığındaki hükümet, ülkenin su kaynaklarını küçük bir azınlığa devretmekte sakınca görmemiştir. Bunun faturası kaçınılmaz olarak ve de kısa süre içinde İngiliz halkına çıkmış, su faturaları birkaç kat artmıştır. Aynı şekilde Fransız halkı da suyun özelleştirilmesinin "cezasını" çekmeye başlamış ve su fiyatlarında üç kattan fazla bir artış yaşanmıştır.

Suyun özelleştirilmesi, giderek DB ve IMF'nin başlıca politikaları arasına girdi.

Bu politikadan ilk nasibini alanlar ise, Latin Amerika, Asya ve Afrika halkları oldu. Özelleştirmelerde izlenen yol daha çok da Yap-İşlet-Devret modeline dayanır.

2000'li yılların başına kadar gayet "iyi" giden suyun yağmalanması süreci, kârın azalması, beklenmedik risklerle karşı karşıya kalma ve de birçok ülkede, suyun özelleştirilmesine karşı olma merkezli ortaya çıkan toplumsal muhalefet nedeniyle, durağanlığa girdi.

YOKSULLARIN TEMİZ SUYA ERİŞİMİ DAHA DA ZORLAŞIYOR

Suyun özelleştirilmesi çabaları sistemin krizinin derinleşmeye başladığı ve yeni kaynak arayışlarının tekrar gündeme geldiği bu süreçte yeniden hız kazandı. Çünkü temiz su, 3/2'si sularla kaplı olan dünyamızda az bulunan ve giderek tükenen bir kaynaktır ve değeri giderek artmaktadır. Bugün dünyada tatlı su oranı, dünyadaki suyun sadece % 2.5'i ve bunun % 70'i kutuplarda bulunuyor. Dünyada 1.1 milyar insanın içecek temiz suyu yok. 2.6 milyar kişinin tuvaleti yok ve temel gereksinimleri için su bulamıyor. Temiz su sıkıntısının yol açtığı hastalıklardan dolayı günde 3 bin 900 çocuk yaşamını yitiriyor. (Cumhuriyet Bilim Teknik Eki, sayı: 147) Bunlara eklenebilecek daha birçok veri durumun vahametini, ortaya koymaktayken, su kaynaklarının ticarileştirilerek, emperyalist tekellerin kâr alanına dönüştürülmesinin durumu daha da kötüye götürceği açıktır.

Elbette Dünya Su Forumu amacını açıkça "suyun ticarileştirilmesini sağlamak" olarak koymuyor. Doğrusu bunu beklemek de saflık olacaktır. "Farklılıkların suda yakınlaşması" ana temasıyla gerçekleştirilen forumda düzenle-

nen toplantılar ve sunulan raporlardan, bu "yakınlaşmanın" da ücrete tabi olduğunu anlıyoruz! "Küresel değişimler ve risk yönetimi", "Finans" vb. başlıklı toplantılar, OECD tarafından hazırlanarak foruma sunulan "Suyun Fiyatlandırılması ve Finansmanı" başlıklı rapor ve raporun sunulduğu oturumda konuşan Dünya Su Forumu Genel Sekreteri Angel Guirra'nın "küresel ekonomik ve finansal krizi yararlanılması gereken bir kaynak" olarak değerlendirmesi, meselenin özünü açık eder niteliktedir.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve diğer ülke başkanlarının katılımıyla bir devlet zirvesinde düzenlendiği forumda, TC devletinin soruna yaklaşımı da ortaya konuldu. Elbette su sorununa yaklaşım, hükümet olduğundan bu yana özelleştirme şampiyonluğu yapan AKP'nin genel politikalarından bağımsız değildi. Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu gazetecilere "suyun özelleştirileceği yönündeki iddiaların gerçeği yansıtmadığını" söylerken, onun müsteşarı "devletin bu konuda özel sektöre elektrik santrallerinde olduğu gibi teminat vermesi için çalışma yapıldığını", "özel sektörün mevzuattan kaynaklı eleştirileri olduğu ve mevzuatın gözden geçirileceğini" söylüyor. (Cumhuriyet 18.03.09)

SUYU KİRLETENLER SUYU KORUYAMAZ

Özellikle son yıllarda, küresel ısınmanın etkisiyle birlikte kuraklık sorunuyla daha sık karşılaşılan Türkiye son yıllarda sulak alanlarının yarısını kaybetmiş olan bir ülke. Varolan su kaynakları özellikle endüstriyel atıklarla kirlenilen, çarpık kentleşme ile bu sorunu derinleştirilen, tarımda suları verimsiz kullanılan ülkemiz, gelecek yıllarda su sorunuyla daha fazla karşılaşacak. İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde yaşanan su kesintileri, temiz su kaynaklarına kanalizasyon sularının karışmasıyla yaşanan salgın hastalık haberleri, kuraklıktan kaynaklı tarım ve hayvancılıkta yaşanan sıkıntılar, önümüzdeki yıllarda daha fazla gündemimize gelecektir.

Yaşanan sorunlardan kendine vazife çıkararak başta TÜSIAD olmak üzere sermaye çevreleri, çözüm olarak su kaynaklarının özelleştirilmesi gerektiğini öne sürüyorlar. Onların öne sürdüğü çözümün mantığı "sermaye ne eylese güzel eyle"dir. Elbette daha fazla kâr için!

Dünyada suyu en fazla kirletenler, bugün toplanıp suyun korunması adına Forum düzenleniyorlar. "Gelişmekte olan ülkelere endüstriyel atıkların % 70'i hiçbir işlem görme-

den doğaya bırakılıyor. Her yıl 300/500 milyon ton ağır metal ve toksik madde suları zehirliyor." (Bilim Teknik ağı) Durum böyleyken bu, su forumunda değerlendirme konusu olmuyor. Burjuvazi golf sahaları için ormanları yağmalayıp, tonlarca su kullandığı halde, televizyonlarında döndürüp durdukları "çevreci" programlarında suç, dişini fırçalayanlara, bulaşık yıkayanlara çıkarılıyor. Ve tabii kesilmiş sularla, kurumuş nehirlerle, susuz kalmış tarlarla faturayı ödeyen yine halkımız oluyor.

EKOLOJİK MÜCADELE VE FAALİYETİMİZ

Forum kapsamında 52 ülkenin imzaladığı "İstanbul su mutabakatı" açıklandı. Yine BM tarafından "Dünya Su Günü" ilan edilen 22 Mart'ta, katılımcıların tamamı tarafından onaylanan bir bildiri yayımlandı. Yayımlanan bu belgelerde ortaya konanlar, su kaynaklarının korunmasına vurgu yapsa da, bunu kapitalist sisteme havale ettiği için yalandan ibarettir. Sorunu emperyalist-kapitalist sistemden azade gören hiçbir anlayış, gerçek bir çözüm ortaya koyamaz. Kârları azalmasını diye her türlü sanayi

atığını doğaya bırakanlar, zehirli gazlarla havayı kirletenler sömürücü sınıflardır. Doğa giderek geri dönüşmez bir şekilde yıkıma giderken, bunu havuz başlarında güneşlenerek ya da golf sahalarında eğlenerek seyreden den onlardır. Kısacası Dünya Su Forumu'nun anlamı şudur: **Katil, cinayeti çözme görevini üzerine almıştır!**

Yaşanan gerçek bu kadar çıplakken, buna karşı gelme sorumluluğu esas olarak bizlerin omuzundadır. Öncelikli olarak bilince çıkarılması gereken sorununun, kendi başına bir sorun olmaktan ziyade emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı bir sorun olduğudur. Bu ekolojik mücadeleyi anti-emperyalist mücadelenin tartışmasız bir şekilde parçası haline getirir. İkinci olarak ise su sorunu, temel bir insan hakkı olarak, halkımızı doğrudan etkileyecektir, ki bunun örneklerini sıklıkla görüyoruz. Öyleyse bu sorun örgütlenme çalışmamızın bir alanı, alıp faaliyetimizin konularından biri olarak ele alınmalıdır. Bu iki nokta yaşamımıza kast edenlere karşı mücadelede bilince çıkarmanızı gerektirir.

Üzüntümüz büyük!

Ümmetçi-faşist Muhsin Yazıcıoğlu, Maraş'ta yaptığı seçim mitinginin ardından Yozgat'a geçerken bindiği helikopterin düşmesi sonucu öldü.

Yazıcıoğlu'nun ölümü, devletin faşist yüzünün bir kez daha, hem de tüm devlet kademelerinden yansımaları da beraberinde getirdi.

Cumhurbaşkanından, Başbakanına, her düzeyde devlet bürokrati, büyük bir üzüntü içinde taziyelerini sunarak, Yazıcıoğlu'nun "büyük bir dava adamı", "Anadolu'nun yiğit evladı" olduğunu yinelediler. Böylece aynı faşist ideolojiden beslendiklerini de bir kez daha teyit ettiler. Ölümünün netleşmesinin ardından tüm sahibinin sesi basın "Muhsin Yazıcıoğlu kimdir?" yazıları yayılıyor ve ağıt yakar nitelikte olan (ve çoğu birbirinden kopyalama olan) tüm bu yazılarda Yazıcıoğlu'nun "fırtınalı" yaşamından bahsedilerek, Yazıcıoğlu "kahramanlık" mertebesine yerleştiriliyor.

Arama çalışmalarında ortaya çıkan karmaşa, an an yansıyan bilgi kirliliği, kazayla ilgili getirilen "şaibe" iddiaları da meselenin başka bir yanını oluşturuyor. Ancak biz bunları -en azından şimdi ve bu yazıda- tar-

tışmayacağız. Biz daha çok da Muhsin Yazıcıoğlu'nun gerçekte kim olduğu üzerinde duracağız.

MUHSİN YAZICIOĞLU KİMDİR?

Muhsin Yazıcıoğlu, 14 yaşlarında girdiği ülkücü-faşist hareket içinde hızla yükselen bir isimdir.

Kendisi, 12 Eylül AFC'sine giden süreçte, ülkücü katillere önderlik etmiş, birçok devrimcinin ve halktan insanın katledilmesinin altına bizzat imza atmıştır. Balgat katliamı, Maraş Katliamı, Yazıcıoğlu'nun isminin öne çıktığı ve 12 Eylül öncesi yaşanan faşist saldırı ve katliamlardan sadece ikisi, ancak önemlilerindedir.

Yazıcıoğlu'nun faşist hareket içinde "kahraman"a dönüşmesinde, yakın "dava arkadaşı" Abdullah Çatlı 12 Eylül öncesinde gözaltına alındığı sırada emniyeti arayarak, Çatlı bırakılmadığı takdirde, 150 yere bomba koyacağı tehdidinde bulunmasının ve bu tehdidi "ciddiye" alınmasının akabinde Çatlı'nı serbest bırakılmasının payı oldukça yüküktür.

Alparslan Türkeş'in sağ kolu olan Yazıcıoğlu, '90'lı yılların başında Türkeş'le yollarını ayırarak, uzun yıllardır "dava arkadaşlığı" yaptığı Maraş katliamının baş sorumlularından Ökkeş Şendiller (Kenger) ile birlikte kendi partisini kuracaktır.

Türkeş'in millet-ümmet çizgisi, Yazıcıoğlu'nun kurduğu Büyük Birlik Partisi (BBP)'sine ümmet-millet olarak geçecek, öncelik ümmete verilerek, dinci-faşist temelde bir örgütlenme esas alınacaktır.

1980 öncesinde Ülkü Ocakları Genel Başkanı olan Yazıcıoğlu, Ülkü Ocaklarına alternatif olarak, ilk önce "Nizam-ı Alem"i kuracak, daha sonraki dönemde **Alperen Ocakları** adını alan bu oluşum, gençliğe dönük faşist örgütlenmeyi üstlenecektir.

Yazıcıoğlu'nun adı son yıllarda yeni bir yükseliş yaşayan ırkçı-şoven dalgayla birlikte daha sıkça gündeme gelmeye başladı, linçlerin baş savunuculuğunu yapmayı sürdürdü.

2 Eylül 2005'te Bozöyük'te DEHAP'lılara karşı, ağırlıklı olarak BBP'li faşist grup tarafından gerçekleştirilen linç saldırısının ardından şöyle diyecekti: "Devletin, milletin güvenliğini emanet ettiğimiz kuruluşlar so-

duyduğu kin hiçbir vakit dinmedi. Ellerinde ki kan hiçbir vakit kurumadı.

Bunun içindir ki, Yazıcıoğlu hak etmediği bir ölümle ölmüştür ve bundan dolayı "üzüntümüz büyüktür!" Üzüntümüzün büyüklüğü, halka karşı işlediği suçların hesabını henüz halk adına sorulamamış ve hak ettiği cezanın verilememiş olmasındandır!

Tek "tesellimiz" ise, Maraş katliamının baş sorumlularından olan Yazıcıoğlu'nun, halk deyimiyile "kaderin cilvesi" olarak, Maraş'ta ölmesidir.

Ne diyelim, "Garagış iti buza yaptırdı"*

* Sivas atasözü

Dersim'de yerel seçimler vesilesiyle ortaya çıkan tartışmalar üzerine...

Geride bıraktığımız yerel seçimler devrimci, demokrat ve yurtsever güçler cephesinde oldukça ilginç ve ibret verici gelişmelere ve tartışmalara yol açtı. Neredeyse her seçim sürecinde yaşanan görüşme, tartışma, pazarlık, polemik trafiği bu seçimlerde de oldukça yoğun sürdü. Bu yoğunluğun derecesi devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin taktik politikalarına yön veren ideolojik çizginin, bu yapılanmaların sınıfsal özlerinin göstergesi durumundadır.

Seçimleri proletaryanın, emekçi halkın örgütlenmesi çalışmalarında bir araca dönüştürme, sistemin her yönüyle teşhirini yaparak devrimin propagandasına yoğunlaşma, Kürt ulusunun demokratik hak ve taleplerini dillendirmenin aracı haline getirme, olanaklar ve elde edilen fırsatlar doğrultusunda yerel yönetimlerden faydalanma söylemleriyle başlayan süreç ve bu eksende oluşturulan platformlar, ittifaklar ilerleyen günlerde tuzla buz olmuştur. Kamuoyuna deklare edilen ittifaklar, bolca sarf edilen "birlik, dayanışma", "halkın çıkarları etrafında kenetlenme" vb. sözler havada asılı kalmıştır. Tam da "aslına rücu etmek" diye tabir edilecek bir durumdur bu. Küçük burjuva ideolojisinden gıdasını alan bu ideolojiyle şekillenen anlayışların başka türlü davranması mümkün de değildir.

KIR KÜÇÜK BURJUVAZİ İDEOLOJİSİNİN GELDİĞİ SON DURUM

Dersim özgülünde yaşananlar, çizdiğimiz tabloda önemli bir yer tutmaktadır. Bilindiği üzere Partizan Dersim'de Devrimci Demokratik Güç Birliği içerisinde seçim çalışmalarına katılmıştır. Bu Birlik dışında duran ve kendisini seçimler özgülünde DDHD (Dersim Demokratik Halk Dayanışması) diye tanımlayan DHF, bağımsız aday çıkartarak "seçim yarışına" girmiştir. Yaşanan ayrışmanın yarattığı olumsuzluk ve gerginlik ciddi boyutlara ulaşmış, seçim sonrasında da taşacak bir hal almıştır. Bu noktaya gelinmesinde DTP'nin dayatmacı (aday ve parti ismini tartıştırmama) tutumu etkili olmakla beraber esasında DHF'nin dayatmacı, ben merkezci, sorumsuz tutumu belirleyici olmuştur. DHF, DTP'nin dayatmacı tutumunu fırsatçı bir anlayışla kullanmış, sözde bu dayatmacılığa boyun eğmeyerek "Dersim halkının iradesi, inisiyatif" doğrultusunda hareket ettiğini savunmuştur. Adayın halk tarafından seçilmesi şartını DTP ile yürüttüğü tartışmalarda kullanmıştır. Oysa herkes bilmekteki ki DHF, Dersim ilçelerinde ve başka illerde girdiği ittifaklar, yaptığı görüşmeler içerisinde "aday halk tarafından seçilsin" ısrarında olmamıştır. Pekala "halka rağmen, halkın iradesini hesaba katmadan" aday belirleme süreçlerine katılmıştır. Bu durumda Dersim merkezinde DTP ile yapılan tartışmalarda demokrasi havarisi kesilerek "adayı halk belirlesin" ısrarcılığında olmak, yürütülen pazarlıklarda kullanılan bir koz olmanın ötesinde bir anlam ifade etmemektedir/etmemiştir.

Adayın halk tarafından seçilmesi Partizan'ın da savunduğu bir anlayış ve yaklaşım olmasına rağmen DTP'nin ifade ettiği hassasiyetler dikkate alınarak dayatmacı bir tutuma girilmemiş, eleştiri hakkı saklı tutularak birlikte hareket etme tavrı doğru bulunmuştur. Bu noktada da Partizan'ın sürece ilişkin herhangi bir pazarlık yürütme, "Dersim'de esas güç benim" kompleksiyle hareket etme gibi bir yaklaşımı olmamıştır.

Süreç boyunca DHF; DTP ve Partizan'ı hedef tahtasına oturtarak, saldırgan bir tutum sergilemiştir. Üstelik dur durak bil-

meden yaptıkları karalama ve saldırıları "dostlarımız, yoldaşlarımız" kavramları eşliğinde yaparak bu kavramları da ayaklar altına almıştır. Devrimci dostlukla, yoldaşlıkla uzaktan yakından ilgisi olmayan tavrı ve pratik sahiplerinin ısrarla ve neredeyse her cümle başında bu kavramlara sarılmaları yakışsız ve sorumsuz bir üsluptur. Biz bu üslubu kullanmadan, yaratılan kafa karışıklıklarını gidermek üzere süreci en başından özetleyerek başlayalım.

Dersim'de yerel seçimlere ilişkin kurumlara biraraya gelme çağrısı ilk olarak Partizan tarafından yapılmıştır. Yapılan toplantıda Partizan, yerel seçimlere ilişkin politikasını ortaya koymuş, devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin birlikte hareket etmesinin önemine vurgu yapmıştır. Toplantıya katılan bütün kurumlar genel yaklaşımlarını ortaya koyarak; birlikte hareket etmek gerektiğini belirtmişlerdir. Sonrasında yapılan birkaç toplantıda da benzer içerikte ifadeler kullanılmıştır. Kısa bir süre sonra **DTP, aday ve parti ismi konusunda merkezi politikalarını or-**

de yansıtmaya çabası içinde olmuşlardır.

Gerçek şu ki DDHD denilen oluşum DHF, Dersim Kültür Derneği ve TUDEF kurumlarının birlikteliğinden oluşmaktadır. DHF, Dersim Kültür, Derneği ve TUDEF'te hangi anlayışın hakim olduğu da herkes tarafından bilinmektedir. Kimi bağımsız, örgütsüz, DTP ve Kürt karşıtı unsurları da içinde barındıran ve esasında Dersim halkı içinde Ulusal Hareket'e yönelik tepkili kesimleri biraraya getiren, "Dersim/Zaza kimliği" vb. teorileri savunanları da içinde barındıran şekilsiz bir birlikteliktir bu. **Esasında ise tasfiyeciliğin en bariz göstergesi olan "örgütsüzlüğü örgütleyen" bir yaklaşımın sonucudur.** Bu oluşumun "partiler üstü" ve "Dersim halkının inisiyatif" diye lanse edilmesi en başta DHF'nin kendini kandırmasıdır, devamında halkın ve devrimci, yurtsever kamuoyunun aldatılmasıdır.

Böyle bir yöneme niçin ihtiyaç duyulur? Çünkü dayatmacı, benmerkezci tutum, yurtsever güçlere karşı sergilenen tahammülsüzlük ancak bu şekilde perdele-

ni mahkum ederek EMEP ve DDHD'ye açıklama yapmış ve görüşmeleri sonlandırmıştır. DTP ile görüşmelerine devam ederek sonrasında Devrimci Demokratik Güç Birliği'ne dahil olmuştur.

SAFLAR NETLEŞİRKEN...

Partizan'ın ardından EMEP'in de DTP'nin adayını destekleyeceğini açıklamasından sonra DHF, baştan beri hazırlığını yaptığı bağımsız adayını kamuoyuna deklare etmiş, hatta bu uğurda TKP ile bile ittifak kurmaktan çekinmemiştir. TKP'ye jest olsun diye onların propaganda CD'lerini Dersim halkına bizzat kendileri dağıtmışlardır. DHF'nin Ulusal Hareket karşısındaki tutumuna ve aynı noktada da ezen ulus şovenisti TKP ile bu zeminde buluşmasına ne demeli? Bu basit bir ittifak politikası değildir, ortada bir tercih vardır. Bu, ezilen ulusun hareketine karşı, ezen ulusun şovenizminin bugünkü bayraklarından birini tercih etmektir. Yeri geldikçe Kürt ulusunun demokratik taleplerinden, haklı müca-

nünde uyarılar yapılmıştır. DHF, bu görüşmede sorumsuz tavrını sürdürmüş, seçim çalışmaları boyunca bu ismi kullanacaklarını, çünkü kitlenin **DHF ismine yabancı** olduğunu savunmuştur. Partizan tarihinin, geleneğinin bir parçası olduklarını ifade ederek pratiklerine haklı bir gerekçe yaratmaya çalışmışlardır. Bu sorumsuz tutumun devam ettirilmesindedir ki, Partizan bir bildiri yayımlayarak DHF'nin Dersim halkı içinde yaydığı "Partizan DDHD'yi destekliyor", "DHF, Partizan'ın devamıdır" vb. yalan ve çarpıtmalara yanıt vermiştir. Bu bildiriye hazmedemeyen DHF ve Devrimci Demokrasi Gazetesi açıklama üstüne açıklama yaparak uydurma ve zorlama teorilerle Partizan'ın bir parçası olduğunu ispatlama çabasına girmiştir. DHF'nin Partizan ismi konusundaki tutumu yeni bir tutum değildir. Geçmişte de buna benzer tutumlar sergilemişlerdir. Dün daha çekingen ve üstü kapalı bir yöntemle sergilenen bu tutum bugün daha pervasızca yapılmaktadır. Girdiği "seçim yarışını" kazanma hırsıyla DHF, pusulayı iyiden iyiye kaybetmiştir. Ancak tabii bu tutumu salt seçim yarışını kazanma hırsıyla açıklamak da yanlıgı olur. Nitekim **bir dönem** Partizan tarihinin bir parçası olmaları durumu açıklamaya yetmez. Önemli olan bugün nerede durulduğu, hangi ideolojik, siyasal ve örgütsel hattın takipçisi olduğudur. **DHF'nin genel söylemlerdeki benzerlik dışında Partizan'ın ideolojik, siyasal ve örgütsel çizgisiyle hiçbir bağı yoktur.**

DHF eğer Partizan ismi üzerinde hak iddia ediyorsa, o zaman kendi varlığını nasıl açıklamaktadır? Kendisini Partizan olarak ifade eden bir yapılanma olduğuna ve DHF'nin bu yapılanmayla hiçbir bağı olmadığına göre bu isim üzerinde ısrarcı olmak kendi varlık zeminini ortadan kaldırmaz mı?

Yine DHF, sayfalar dolusu açıklamalarla Partizan'ın kim ve ne olduğunu anlatmaya çalışmıştır. Neden Partizan ismini kullandığımızı akllara ziyan bir tespitle açıklamaya çalışmışlardır. Yasal dergi isminden yola çıkarak Partizan ismi üzerinde hak iddia ettiğimizi söylemiş ve üstelik bir de "Partizan, yasal bir derginin adı değildir" dersi vermişlerdir. Oysa DHF de bizlerin Partizan ismini yasal bir dergi ismi olmasından dolayı kullanmadığımızı, dayanak noktamızın burası olmadığını gayet iyi bilmektedir. Partizan'ın yasal bir dergi ismiyle sınırlanmayan, onun ötesinde bir anlam olduğunu herkes bilir. Partizan ismini kullanmak için yasal sınırlara ihtiyacımız olmadığı da bilinmektedir. Oysa DHF tam da kendisinin bizi suçlamaya çalıştığı şekilde davranarak bu durumdan faydalanmaya çalışmaktadır.

Eleştirilerimizi ve uyarılarımızı dikkate almayan DHF, aksine bize, temsilen kullandığımız Partizan ismi yerine "İşçi-köylü", "İşçi-köylü çevresi", "İşçi-köylü birimi" gibi ifadeler kullanmıştır. İsmimizin değiştirilmesi, DHF'nin ya da Devrimci Demokrasi'nin sınırlarını aşan bir tutumdur. DHF içine sine de sinemese de bizi ifade eden Partizan ismini kabullenmek zorundadır.

Sonuç itibariyle; DHF bu süreçte rengini iyiden iyiye ortaya çıkaran bir pratik sergilemiştir. Ideolojik bakımdan beslendiği kır küçük burjuvazisinin radikal kesiminin karakterine uygun bir hat izlemiştir. Keskin Maooc, Kaypakkaya'cı söylemler ve "birlik, beraberlik" masalları bu karakterlerini gizlemeye yetmiyor artık. Sayfalar dolusu yazılıp çizilenler ise, sergilenen ilkesiz tutumun açıklanmasına, gerekçelendirilmesine yönelik bir ruh halini yansıtmaktan öteye gitmiyor.

taya koymuş ve bu iki nokta dışında ki her konuyu tartışmaya açık olduğunu belirtmiştir. Bu tavrı bütün kurumlar tarafından eleştirilmiş, dayatmacı bir tutum olarak değerlendirilmiştir. Sonraki süreç, daha çok ikili görüşmeler biçiminde devam etmiş; ESP ve HKM kısa bir süre sonra DTP ile **Devrimci Demokratik Güç Birliği**'ni oluşturmuştur. Partizan, EMEP ve DDHD, Güç Birliği'ne ilk başta dahil olmamış, tartışmalarını sürdürmüştür. Partizan, bu tartışmalar içinde DTP ile yaptığı görüşmelerde ortaklaşma ekseninde yürütülen bir tartışmanın dışında **herhangi bir pazarlık tavrı içinde olmamıştır.**

DHF'nin ise, her ne kadar birlikten söz etse de uzun süredir, DDHD çalışması yürüttüğü bilinmektedir. 1 yıl öncesinden başlayarak hazırlığını yaptıkları süreç, aslında bugünkü gelişmelerin habercisi durumundadır. Bir yandan birliktelik sağlama söylemleriyle toplantılara katılıp görüş beyan ederken diğer yandan alternatif güç oluşturmanın çalışmalarını yapmışlardır. DTP'yi dayatmacı tutumla eleştirenler DDHD'yi oluşturup diğer kurumları da "davet etmişlerdir". Olumsuz yanıt aldıklarında da "dostlarımız birlikteliğe yanaşmıyor" diye vevyansın etmişlerdir. Üstelik ısrarla DDHD'yi **partiler üstü bir oluşum** diye lanse etmeye çalışmışlardır. DDHD'yi Dersim halkının iradesi biçimin-

nebilir. DHF açısından bağımsız hareket etmenin, bağımsız adayla yola çıkmanın bir gerekçesi olmalıydı! En iyi gerekçe de elbette ki, DTP'nin dayatmacı tutumu olurdu(!)

DTP'nin aday ve partiyi tartıştırmama tavrında bizim eleştirdiğimiz nokta parti isminden ziyade aday konusu olmuştur. Nitekim Partizan'ı süreç başında EMEP ve DDHD ile aynı zeminde buluşturan tek nokta bu olmuştur, yani DTP'nin dayatmacılığı. Nitekim DTP ile yapılan görüşmelerde aday konusu eleştirilmiş ancak, DTP'nin parti ismi konusundaki hassasiyeti haklı ve anlaşılır bulunmuştur.

Partizan, EMEP ve DDHD'nin birarada olduğu ve Partizan'ın birlikteliğin sağlanması için uğraş verdiği süre boyunca; kendisi dışında herkese dürüstlük dersi verenler ikili görüşmeler ve pazarlıklarla meşgul olmuşlardır. Partizan, birlikteliğin sağlanması için enerji sarf ederken, "halkın çıkarlarını gözetken, tek derdi halkın inisiyatif olan" dostlarımız enerjilerini yürüttükleri pazarlıklarda harcıyorlardı. Hatta EMEP ile DDHD arasında dahi pazarlıklar sonuç vermeyince ilişkiler kopma noktasına gelmiş, Partizan'ın eleştirileri üzerine yeniden biraraya gelmişlerdir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Partizan, DTP'nin dayatmacı tutumuna tepki olarak EMEP ve DDHD ile bir süre birarada durmuş, ancak sonrasında bu geri/yanlış tavrı-

delesinden dem vurulacak, ama taktik politikada en şoven partilerden biriyle ittifak kurulacak!

Görüldüğü gibi söz konusu Dersim olunca DHF süreç boyunca savunduğu taktik politikaları şarta, koşula bağlıyor, Ulusal Hareket'in niteliğine ilişkin yaptığı tespitleri unutuveriyor. Genel seçimlerde "parlamento ahırını meşrulaştırma pahasına" DTP adaylarını destekleyen ve bunu günün devrimci görevi olarak önüne koyan DHF'nin aynı tutumu yerel seçimde de üstelik Ulusal Hareket'e yönelik saldırının arttığı bir süreçte göstermesi gerekmez miydi?

DHF'nin DTP'li adayları T. Kürdistanı illerinde destekleme tavrı konu Dersim olunca neden değişmiştir? Dersim'in özgülüğü nedir? Destek tavrı, güçlü olunan yerde daha anlamlı ve somut olacakken, Dersim'de bu desteğin sunulmaması ne anlama gelir?

PARTİZAN İSMİ TARTIŞMASI ÜZERİNE

Süreç boyunca yaşanan tartışmaların en "ilginç" olanı ise DHF'nin Partizan ismi üzerinde tasarrufta bulunma iddialarıydı. Seçim çalışmalarında Partizan ismini kullanan DHF ile görüşme ve başka bir kurumun ismini kullanma tutumunun doğru olmadığı, faydacı bir yaklaşım olduğu yö-

İşsizlik niye artıyor biliyor musunuz?

Başbakan'ın krizin psikolojik olduğu, işini bilen kesimi etkilemediği, teğet geçeceği vb. açıklamalarının yanında, kriz ve sonuçlarına ilişkin "ilginç" bir açıklama da Devlet Bakanı Mehmet Şimşek'ten geldi. Aslında ülkemizde devlet yetkililerinin bu türden trajikomik açıklamalarına sıkça rastlamak mümkün. Keza daha kısa bir süre önce de yine Başbakan, kadınları kuluçkaya yatmaya ve "en az üç çocuk doğurmaya" davet etmişti. Şimdi de Mehmet Şimşek Eskişehir Sanayici ve İşadamları Derneği'nce düzenlenen "Küresel Mali Kriz ve Türkiye Ekonomisi Konferansı"nda yaptığı konuşmada "İşsizlik oranı niye artıyor biliyor musunuz? Çünkü kriz dönemlerinde daha çok iş aranıyor. Özellikle kadınlar arasında kriz döneminde işgücüne katılım oranı daha artıyor" dedi. Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu'nun da benzer bir yanıtını hemen hatırlatalım. Eroğlu da kendisinden iş isteyen kadınlara "Evdaki işler yetmiyor mu?" yanıtını vermişti. Aslında şu kadınlar sokağa çıkıp iş aramaya, yani ayak altında doluşmaya ne iyi olurdu değil mi?

ŞU KADINLAR OLMASA...

Mehmet Şimşek'in bu açıklamalarında ilginç olan, sadece kadınları yok sayan bakış açısı değil, aynı zamanda işsizlik oranı ile ilgili verilen rakamların da yalan olması. Öyle ki, Şahin'e göre 2008'in Kasım-Aralık ve

2009'un Ocak döneminde işten atılanların sayısı 150-200 bin iken Türkiye İstatistik Kurumu'na göre ise aynı dönemde 838 bin kişi daha işsizler ordusuna eklenmiş durumda. Yapılan bu ve benzeri açıklamalar birincisi egemen sınıfların kadına bakış açısını bir kez daha net bir şekilde ortaya koyarken; ikincisi krizin sonuçlarının toplumda yaratacağı rahatsızlığı da frenlemeyi amaçlamaktadır. Çünkü gün geçtikçe krizin sonuçları emekçileri daha fazla etkilemekte ve artık kriz nedeni ile intihar edenlerle ilgili haberler gazetelerde daha fazla yer almaya başlamış durumdadır.

Bu durumun kadınlar üzerindeki etkisi yarı-feodalizm koşullarında çok daha yakıcı olmaktadır. Çalışma yaşamında yeri zaten yok denecek kadar az olan kadın, kriz koşullarında ilk işten çıkartılanlar arasında yerini almaktadır örneğin. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için birçok şeyi göze alan kadın patronların dayattığı "fedakarlık"ları daha çabuk kabullenmektedir. Hatta iş yerlerinde yaşanan taciz olaylarının bile bu kaygı ile dilendirilmediği bilinen bir gerçektir. İşsizlik vb. kaynaklı aile içi şiddet artmakta, dünyanın pek çok yerinde olduğu gibi ülkemizde de kadınları fuhuş sektörünün hedef kitlesine haline getirmektedir. Sıralarsak;

* Kadın işgücünün hala yüzde 71'i kayıt dışı sektörde çalışmaktadır.

* Kırsal kesimdeki her 100 kadından 89'u

tarım kesiminde ve bunların yüzde 81,9'u ücretsiz aile işçisi olarak çalışmaktadır.

* 18 sene önce her 3 kadından 1'i istihdam edilirken bugün ancak her 4 kadından 1'i istihdam edilmektedir.

* Her 100 kadından 38'i ücret ve/yevmiye karşılığında, 49'u ücretsiz aile işçisi olarak çalışmaktadır.

Ayrıca yukarıda da değindiğimiz gibi bu durum aile içi şiddeti de körüklemekte ve işsizlik yüzünden cinnet geçirenlerin eşlerini öldürdükleri yönlü haberler gazete sayfalarında fazlasıyla yer almaya başlamaktadır. Yine araştırmalara dönelim (tabi bu rakamların

TC Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu'nun yaptığı araştırma sonuçları olduğunu hatırlamamızda tutarak); Fiziksel şiddete ailelerin % 34'ünde, sözlü şiddete ise % 53'ünde rastlanmaktadır. Şiddete maruz kalanların % 80'i yapacak fazla bir şey olmadığına inanmaktadırlar. Kadın Dayanışma Vakfı'nın (Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü) yaptığı araştırma, kadınların % 97'sinin eşlerinin saldırısına uğradığını ortaya koymaktadır. Bu rakam eşlerin yanında nişanlılar, erkek arkadaşlar, erkek kardeşler ve kadın akrabalar da dahil olmak üzere eşlerinin ailesine kadar uzatılınca yüzde 58 olmaktadır.

İşsizlikte rekor

TÜİK'in üçer aylık dönemlere göre her ay açıkladığı Hanehalkı İşgücü Anketi'nin, "Kasım-Aralık-Ocak 2008" dönemini kapsayan Aralık ayı sonuçları işsizlik oranının yüzde 13,6'ya ulaştığını göstermişti. Böylece Türkiye genelinde işsiz sayısı geçen yılın aynı dönemine göre 838 bin kişi artarak 3 milyon 274 bin kişiye yükseldi. Yüzde 13,6'lık oran, dönemin en büyük krizi olarak kabul edilen 2001 yılını da 3 puan geride bırakmış durumda.

Yorumsuz...

□ Antalya'nın Manavgat ilçesinde emekli öğretmen 56 yaşındaki Muhsin Ş., ilköğretimde 5 yıl okuttuğu 14 yaşındaki kız öğrencisine "ders çalıştırma" bahanesiyle 2 yıl boyunca tecavüz etti. İlköğretim öğrencisi kız, korktuğu için başına gelenleri kimseye anlatamadı. Emekli öğretmeni, tecavüz görüntülerini bulan 18 yaşındaki kendi kızı polise ihbar etti.

□ Gaziantep'te 21 Mart günü öğle saatlerinde sokakta karşılaştığı Hüsnü Korkmaz (56) ile kayınbiraderi Cuma Korkmaz (55), bir başka kayınbiraderinden aileye miras olarak kalan ev nedeniyle tartıştı. Sinirlenen Cuma Korkmaz, cebinde taşıdığı bıçakla yengesini karın boşluğundan yaraladı, sonra da boğazını kesti.

□ Avusturya'da öz kızını 24 yıl boyunca evinin bodrumuna hapsederek tecavüz eden ve bu enstet ilişkiden 7 çocuk sahibi olan Josef Fritzl (74) ömür boyu hapse mahkum edildi. Fritzl, öz kızından sahip olduğu 7 çocuktan birini doğumdan hemen sonra hastaneye kaldırıp sığınaktaki sobaya atarak yaktığı için de "kasten cinayet işlemekle" suçlanıyordu. Jüri üyelerinin, sanık Fritzl'i cinayetten de suçlu bulduğu bildirildi.

Fritzl, yapılan duruşmasında zayıf ve titreyen bir sesle, "Yaptıklarımın dolayı bütün kalbimle pişmanım. Ancak aileme yaptığım tüm kötülükleri düzeltmem maalesef mümkün değil. Verdiğim tüm bu zararları asgariye düşürmeye çalışıyorum" dedi. Ancak Hakim Andrea Humer, jüri üyelerinin kararının ardından, sanık Josef Fritzl'i ömür boyu hapis cezasına mahkum ettiğini açıkladı.

Üzmez davası ertelendi

Bursa'da, 14 yaşındaki kız çocuğuna cinsel istismarda bulunmak suçundan yargılanan Vakit Yazarı Hüseyin Üzmez'in davası, Adli Tıp Kurumu'nun B.Ç'ye 16 Nisan'da muayene günü verdiği için ertelendi.

Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın 5. duruşması sadece 7 dakika sürdü. Hüseyin Üzmez ve olaya yardımcı olduğu iddiasıyla yargılanan B.Ç'nin annesi Livaze Ç., avukatı Emin Ali Kav ile B.Ç'nin savunmasını üstlenen Av. Nevin Cambaz katıldı. Duruşmada konuşan Üzmez'in avukatı Emir Ali Kav, mağdure B.Ç'nin sanık Üzmez hakkında hiçbir şikayetin olmadığını ifade ederek mağdure için Bursa Barosu'ndan tayin edilen avukat Nevin Cambaz'ın yasa gereği temsil hakkının olmadığını söyledi. Buna karşı Mahkeme Heyeti Başkanı Kadir Ünal, "Buna karşılık için sizin yetkiniz yok" diye cevap verdi.

İstanbul Adli Tıp Kurumu'nun mağdurenin 16 Nisan'da muayeneye getirilmesi yönünde bilgi verdiğini açıklayan mahkeme heyeti, Üzmez hakkında alıkoymak suçundan soruşturma açılıp açılmayacağı yönünde Yalova Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilecek kararın beklenmesini kararlaştırdı. Duruşma, İstanbul Adli Tıp Kurulu 6. İhtisas Dairesi'nin B.Ç'ye verdiği "mağdurun ruhsal sorunu olmadığını" içeren raporu yok kabul etmesi nedeniyle, mağdur olan çocuğun bu kez İstanbul Adli Tıp Kurulu Genel Kurulu'nda 16 Nisan günü hazır bulunur olup tekrar kontrol edilmesi için 26 Mayıs'a ertelendi.

Kadınların tepkisinden çekindiği için arka kapıdan Adliye'ye alınan Üzmez, yine arka kapıdan ayrıldı. Duruşmayla ilgili soru yönelten gazetecilere Üzmez, "Kader Allah'tan, takdir mahkemedir" diye cevap verdi.

(H. Merkezi)

Filipinli kadınlardan eylem

Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü ve Filipinler kadın örgütü Gabriela'nın 25. kuruluş yıldönümünde yapılan açıklamada konuşan Liza Maza ve Luz Ilagan yaptıkları çağrıda "Başkan Arroyo'nun Başkanlık Sarayı'nı devraldığı sekiz yılın sonunda Filipinli kadınların durumu daha da kötüleşti. Dış müdahaleler karşısında bir yandan kibirli kölelik tutumu alırken, diğer yandan iktidarını ebedileştirme tavrı takınan Arroyo hükümeti, ıstırap, yoksulluk, aşırı yozlaşma ve kadına karşı şiddet yayıyor" dediler.

23 Mart günü sabah saat 9.00'da pembe ve mor tişörtler giymiş kadınlardan oluşan bir kitle, Welcome Rotanda Caddesinde toplandı. Bayan Muna, Migrante International, Bagong Alyansang Makabayan, Evrensel Kadınlar Forumu, Anakpawis ve Filipinlerin Duyarlı Sanatçıları gibi çeşitli örgütlerden binlerce kişi Mendiola'dan Manila'ya kadar yürüdü.

Kalabalık, kitle gösterileri ve katliamlarla ünlü Mendiola Köprüsü'nün ayağına geldiğinde, Arroyo yönetimine çağrıda bulunularak Filipinler ve Amerika arasında kadın emeğinin ihraç edilmesini öngören anlaşmanın (Visiting Forces Agreement [VSA]) çöpe atılması gerektiğini içeren bir program okundu. Gabriela sözcüsü Joms Salvador, emperyalist baskıya karşı savaşan kadınları selamladı. Amerikan askeri üslerinin 1991'de kaldırılmasını ve Dış Güçler Anlaşması'na karşı verilen mevcut savaşta kadınların rolünün altını çizdi.

(Kanak; Solun Doğusu)

Dakikada 8 kadın fuhuşa sürükleniyor

Geçtiğimiz hafta içinde Paris'te birçok örgüt, 3 Mart Dünya Seks Köleliğiyle Mücadele Günü dolayısıyla, istismara karşı kamuoyunu duyarlı kılmak için harekete geçtiklerini açıkladılar. Etkinliği düzenleyen gruplardan biri olan, Uluslararası Kadının Sesi Grubu (GIPF) yetkililerinden Swan Valandry, insanların bu biçimde istismar edilmelerine karşı kamuoyu oluşturmaya çalıştıklarını belirtti. Düzenleyenlerin kimliklerinden bağımsız verilen rakamlar oldukça çarpıcı. Öyle ki, BM verilerine göre her yıl 4 milyon insan fuhuş batağının yeni kurbanları oluyor, bu da dakikada 8 yeni kurban anlamına geliyor.

(H. Merkezi)

Tecavüz mağduru hakkında rapora tepki

KESK Kadın Sekreteri Songül Morsümbül, tecavüz mağduru S.F.T. (14) adlı çocuk hakkında İstanbul Adli Tıp Kurumu'nun "Mağdurenin beden ve ruh sağlığı bozulmamıştır" şeklindeki rapor vermesine tepki gösterdi.

İstanbul Adli Tıp Kurumu'nun "Mağdurenin beden ve ruh sağlığı bozulmamıştır" yönünde verdiği karar ile Hüseyin Üzmez olayı arasındaki benzerliğe dikkat çeken Morsümbül, "Sanmayın ki, tarih tekerrürden ibaret. Tekerrür eden Adli Tıp Kurumu'nun ve yargının cinsiyetçi, kadınları ve kız çocuklarının geleceğini karartan ve onları katledenleri ödüllendiren kararlarıdır" dedi.

(H. Merkezi)

Taciz her yerde!

Sakarya Üniversitesi'nde düzenlenen "Uluslararası Disiplinlerarası Kadın Çalışmaları Kongresi"ne "Üniversitede Kız Öğrencilere Yönelik Taciz Üzerine Bir Araştırma" başlıklı bildiri sunan Uludağ Üniversitesi Dr. Serpil Aytaç, üniversitede kız öğrencilerin maruz kaldıkları cinsel tacizleri ortaya çıkartmayı amaçladıklarını kaydetti.

Aytaç, cinsel tacizin, karşı cins tarafından yapılan her türlü istenmeyen, rahatsızlık verici ve devamlılık arz eden cinsel tutum ve davranışları ifade ettiğini belirterek, "bunun kapsamına sözlü, görsel, dokunma, psikolojik cinsel taciz de giriyor. Cinsel taciz sadece karşıdaki insana istemediği halde dokunmak değildir. Diğer başlıklar da cinsel tacize giriyor. Ve bu tür davranışlar özellikle kızlarda çok ağır yaralar bırakıyor" diye konuştu. Araştırmayı üniversitenin etik kurulundan izin alarak iktisadi ve idari bilimler fakültesinde okuyan öğrenciler arasında 15 soruluk bir anketle gerçekleştirdiklerini dile getiren Aytaç, şu verilere ulaştıklarını kaydetti:

"591 kız öğrenci arasında bir araştırma yaptık. Araştırmaya katılan öğrencilerin yüzde 86,9'u cinsel tacize uğradıklarını, 13,1'i de cinsel tacize maruz kalmadıklarını belirttiler. Kampüs içinde kız öğrencilerin yüzde 23,9'unun sözlü, yüzde 7,3'ünün fiziksel, yüzde 5,3'ünün psikolojik, yüzde 12,6'sının görsel, yüzde 21,4'ünün hepsine birden ve yüzde 29,5'inin ise en az 2 farklı şekilde tacize uğradıklarını belirtti.

Öğrencilerin yüzde 15,3'ünün kampüs içindeki herhangi bir öğrenciden, yüzde 3,6'sının yakın arkadaşından, yüzde 54,3'ünün kampüste çalışanlardan, şoför, jandarma, memur ve kampüse gelip giden vatandaşlardan, yüzde 2,3'ünün kendi hocasından ve 24,6'sının ise, hepsinden cinsel tacize uğradıkları anlaşıldı."

Öğrencilerin yüzde 22,8'si sınıf, yemekhanede, oto-

büste ve yurttan cinsel tacize uğradıklarını söylediklerini kaydeden Aytaç, şunları söyledi: "Kampüs içinde açık alanda tacize uğrayan öğrenci oranı yüzde 35,7 ve kampüs içinde her yerde tacize uğrayan öğrenci oranı ise 41,5'dir. Kızların yüzde 5,6'sı kadınlardan, yüzde 91,9'u erkeklerden, yüzde 2,4'i ise her iki cinsten tacize uğramışlar. Araştırmada öğretim üyelerinin öğrencilere cinsel tacizde bulunduğunu tespit ettik. Öğrenciler sınıf geçememe korkusuyla bu tacizi söylemiyorlar. 'Neden şikayet etmediniz' dediğimizde 'mezun olma şansım yok' diyor. 'Evime gel ders çalıştırırım' demek de bir cinsel taciz, ama hocalar 'artıyetli demedik' deyip kurtuluyorlar."

Aytaç, öğrencilerin yüzde 13,6'sı tacizden etkilenmediklerini, yüzde 54,5'i bu olayın kendisini sürekli tedirgin hissettirdiğini, yüzde 4,5'i kendine olan güveninin kaybolduğunu, yüzde 5,6'sı performansının düştüğünü, yüzde 21,8'i de karşı cinsle olan güveninin kaybolduğunu, sinirlendiğini ve çaresizlik hissettiğini belirtti.

Kişilerin sözlü tacizden etkilenmediğini, fiziksel taciz karşısında panik ve korku yaşadığını, psikolojik tacizin motivasyon kaybına yol açtığını, ve görsel tacizin panik duygusu uyandırdığını bildiren Aytaç, şunları kaydetti:

"Batu toplumlarında üniversitelerde cinsel taciz ağır bir suçtur ve kadına yapılan cinsiyete dayalı ayrımcılık olarak değerlendirilmektedir. Ayrımcılık ise Fransız İhtilali'nden, İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sine, her toplumun üzerinde ısrarla durduğu önemli bir konudur. Öğrencilerin kampüs içinde uğradıkları cinsel tacizi söyleyebilecekleri bir birim oluşturulmalı. Dünyanın birçok gelişmiş ülkesinde bu var. Şikayetçinin kimliğinin ortaya çıkarmadan şikayet mekanizması işletilmeli. Cezanın caydırıcı olması için yasal tedbirlerin alınması halinde kampüs içinde kız öğrencilerin uğradıkları cinsel taciz azalacaktır." (H. Merkezi)

Serpil Aytaç

Tarihte kadın

Parisli kahraman kadınlar...

Paris Komünü sırasında enternasyonal şubeleri, sendikal örgütler, kooperatifler, başlatılan cumhuriyetçi Merkez Komite bulunan ilçe komiteleri ve devrimci kulüpler aracılığıyla, gerçek anlamıyla tüm Paris halkı iktidardaydı.

Daha kuşatma sırasında ku-

rulmaya başlanan kulüplerin sayısı artmıştı ve bu kulüplerde ivedi örgütlenme ve savunma sorunlarının yanı sıra, toplumda kadının yeri, sermaye-emek ilişkileri vb. gibi daha genel sorunlar da tartışılıyordu.

Öte yandan, kadınlarda hareketsiz kalmıyorlardı. Marks'ın bir dostu olan Yelizaveta Dmitriyeva tarafından, Paris

savunmasına ve yaralıları yarım için 11 Nisan 1871'de kurulan Kadınlar Birliği'nde bir araya gelen kadınlar, yalnız güvenlik komitelerinde ve kulüplerde değil, kantinler, ambulansçı ya da asker olarak, siperlerde etkinlik gösteriyorlardı.

Marks bu kadınlar için, "ilk çağ kadınları gibi kahraman, soylu ve özverili gerçek Parisli kadınlar" diye yazacaktı.

Nisan'ın on beşi sağır kaldı ya...

Aşağıdaki yazı Özgür Gelecek Gazetesinin 1996 yılında çıkan 73. sayısından alınmıştır.

Bir tek Nisan'ın on beşi beyazdı sanki onu da kana buladılar.

Bir tek on beşi slogsızdı Nisan'ın sanki onu da sloganlarla yudular.

Bir tek on beşi anısız kalmıştı Nisan'ın sanki onu da son nefesinde yoldaş başını kanlı boynuna bastırarak duygularımızı kanın sıcaklığı ile kamçıladılar.

Ve bir tek Nisan'ın on beşi sağır- dı sanki top mermileriyle "ırmak"la- yarak yoldaş ayağıyla okşanan patika- ları gümbürtüye boğdular.

Kalleş, hain ve korkaklığın sayısız tekrarı olarak zulüm yine uzakta durarak binlerce metre haksızlığa tutunma nefesini emperyalist efendilerin namlularından soludular. He- mo'yu, Meral'i ve Munzur'u kurtuluş ordusunun yürüyüş kolundan çekip aldılar. Nisan'ın on beşi ve geceydi....

İLK PATLAMA... İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ...

Artçı komutanın telsizine siyasi komiserin telsizinden gelen ilk mesaj Ahmet'in yaralandığı yönündeydi. Bütün duyular düşmanın en küçük bir silüetine kilitlenmek üzere arazi zap- tına girilmişti. Bütün sürünmeler atış yönüne yönelmişti. Düşmanca olan her şeyin karnına mermiyle gire- lecekti. Ama düşman yoktu. He- mo'ya ulaşan merminin iki buçuk ki- lometre uzağındaydı düşman, korkak düşman ödeleklik mesafesindeki bir pusudaydı.

Termal kameraların gözüne takıl-

mıştı bir kez.

Tank namlusunun soğuması bek- lenmeden ikinci bomba ateşleniyor- du. Üçüncü, dördüncü... Onuncu... Kulaklar atış alanına girmiş yoldaşla- rın yeniden konuşacak telsizindeydi. Mesaj akışı kesilmişti. Her kıpırdanı- şta kulaklarının altında patlayan bom- banın işitme duyusunu işlevsiz bırak- tığını kim o anda düşünebilirdi ki? Yarım saat sonra "Hemo'nun şehit düştüğü" mesajı geldi... Ve bir saat sonra siyasi komiser şarapnel parça- larıyla lime lime olmuş üst başının içinde üç de derin yarayla atış alanı- nın dışına çıkarak yoldaşlarına eman- net etti kendini.

Üç kişi, etrafında hilal çizerek beklediğimiz ve onlarca top mermi- siyle dövülen yüz metrekairelik alanın içinde şehit kalmıştı.

Ahmet, Munzur ve Meral'di; Dağların lokman hekimi, narkozsuz, cihazsız, sayısız ameliyat ustası, yaralı gerillanın hayat kurtarıcısı, **Dr. Me- ral;** doğanın ve onun en haşmetli gi- rinti ve çıkıntısındaki sayısız hareke- tin şaşırtıcı gözlemcisi "sigaranın kü- lünü" ve "...çatal kıvılcımlanan enge- reğin dilini" bir atımda vuran ve her tür devrimci başarının gerçekleşmesi için kıvranan Munzur söylencesindeki pak kişiliği aratmayan gerçeğin **ko- mutan Munzur'u;** Ve evet gerçek anlamda dikili bir baş ölürlen bile ya- kınındaki yoldaşının başını kan sızan yüreğine bastırarak "**Yaşasın parti- miz... Yaşasın ordumuz...**" slo- ganlarını atarak en önemlisi de parti- nin o ana kadar içinden geçmekte ol- duğu sürecin olumsuzluklarına karşı durmanın tarihsel sorumluluğuna sa- hipliğini yaşamının son saniyelerinde

de unutmaksızın "Partiyi konferans- tan güçlendirerek çıkarın" diye haykı- ran gerçek bir önder kişilik olarak Ahmet yoldaş, şehit kalmıştı.

Top mermileri hep onun bulun- duğu alanı dövüyordu.

İlk yarayı ilk patlayışta almıştı. Ya- nındaki yoldaş (bölge siyasi komiseri) kendilerinden 15-20 metre uzaklık- taki Dr. Meral'e sesle ulaşarak gel- mesini isterken bir yandan da Ahmet yoldaşın üstündeki önemli örgütsel belgeleri, silahı ve teçhizatını almaya koyulmuştu. Düşman yaşamsız kalmış fiziğimizi alabilse bile bir tek kurşu- numuzu almamalıydı. Bu ölüm kuşat- masında bile unutulmayan ilkeydi.

GECE SAĞIR VE DİLSİZDİ

Dr. Meral top mermilerinin patla- yıcısı altında sürüne sürüne Ahmet'e yaklaşırken Ahmet ikinci darbeyi de almış kolunu, bacağına ve yüreğini şa- rapnele kaptırmıştı. İşte ölümü tahsil ettiği ve sayılı birkaç saniyesini de yi- ne partiye ve yoldaşlarına ayırarak vasiyetini sözcüklere döktüğü an, bu ikinci ölümcül darbenin sonrasıydı. "Yoldaşlar partiyi konferanstan güç- lendirerek çıkarın." Bu Ahmet'in sonsuz evrenin kulaklarına haykırdığı son direniş ve kavga haykırışıydı. Dr. Meral ona ulaşmaya birkaç metre varken bacağından bir şarapnel aralık sürünmeye devam etmişti. Ahmet'in yanına ulaştığında kendisi de yaralıydı. Evet, o yara yaralı bir yoldaşına bombalar altında ulaşmak ve ölümü engellemenin bedeli bir yaraydı. O yoldaşlığın gereği bir çaba, inançların gereği bir feda ruhuuydu. Ve ancak komünist ve devrimcilerin gösterebi- leceği bir yürüyüşü ölüme.

Bir yoldaş ölümünden alıko- mak için ölmek, bir yoldaşın ha- yatını garantiye almak için haya- tını feda etmek!

İşte Dr. Meral'in tavrı, işte kurtu- luş ordusu militanlarının birlik ve da- yanışma hamuru. Dr. Meral'in hayatı- nın feda ederken ortaya koyduğu ger- çek buydu. **15 Nisan gecesi Mey- van Vadisi'nde...**

Ve sonra Ahmet'i üzerindeki si-

lah teçhizat ve belgelerini aralık bı- rakıp milim milim sürünmeye koyul- dular. Meral de yanındaki yoldaşı da yaralıydı.

Kulakları hiçbir şeyi duymuyordu. Gece sağır, gece dilsizdi sanki.

Sadece kâh burunlarının kâh kol- tuklarının kâh ayaklarının altında pat- layan top mermisinin çıkardığı kıvılcı- mı gördüklerinde toprağa birkaç sa- niye yapışıp yeniden sürünmeye de- vam ettiler. Görüş menzilin dışına birkaç metre kalmıştı ki ikisinin arası- na düşen yeni bir top mermisi onu susturmuştu.

NISAN'IN ONBEŞİ SAĞIRDI

Munzur peşpeşe patlayan top mermileri altında, birliğin atış menzi- line girmiş kısmını kayıpsız çıkarabil- mek ve her yoldaşını komutlarıyla mevziledirip geri çekmek için hare- kete geçmişti. Pusu alanının dışına çı- kıp artçı kısma yetişen kadın gerilla- nın anlattıkları onun yoldaşlarına ve komutanlık sorumluluğuna karşı duy- duğu bu hassasiyeti ilkesel hata yap- maya götürdüğü yönündeydi. Çünkü ayakta sağa sola koşarken "yatın", "aşağıya sürünün" (ki bu komutlar yerinde ve doğru talimatları) der- ken kendisinin sorumluluğunu ayakta yaptığıydı. Savaşta hatanın affedilmez- liği buydu. Kadın gerillayı komutları- la doğru yönlendirip onu sağ salım pusu noktasından çıkaran Munzur yoldaş bu komutunu ayakta verirken kendisi üçüncü bir şehit olarak pusu alanında kalmıştı.

Nisan'ın on beşi sağır...

Kayıp ağırdı...

Her biri kendine has cevheri özellikler taşıyan üç komünist baş, üç yoldaş, Meyvan'da düşüp kalan.

Her biri birer engin derya olarak parti kadrosu gözü pek komünistlerdi.

Ve şimdiden sonraki zamanların kelebek kulakları dahi zafer şarkıları- mız saygı uçuşlarıyla dinleyecektir.

Onlar devrimci yürüyüşümüzün gök kıyısına yakınlaştırıcı basamağı oldular, bilincimizde sonsuzlaşıp sınıf kinimizi biletiler.

(Bir yoldaş)

Bahar Nergizlerle gelecek

"Emre yoldaşın dediği gibi; belki yüzümü parçalayabilirsin ama yüzümdeki tebessümü asla yok edemezsiniz..."

1970 yılında işçi bir ailenin çocuğu olarak İstanbul Maltepe'de dünyaya gelen **Nergiz Gülmez**, ekonomik zorluklar içinde büyür. Okul yaşamı 1978 yılında Maltepe Afyon İli- köğretim Okulu'nda başlar. Okulda başarılı bir öğrencidir.

İlkokuldan sonra ortaokul ve li- sey Maltepe'de okur. Ortaokulda öğrenci iken yaz tatillerinde küçük iş- letmelerde çalışarak ihtiya- çlarını giderir ve aile bütçesine katkıda bulunur.

Nergiz, devrimci de- ğerleri daha

çocukluk evresinde abisinin Metris Hapishanesi'nde kaldığı dönemlerde hapishane kapı- larında birçok şeye tanklık ede- rek beyninde oluşan sorular ve soruların yanıtlarını algıla- maya çalışarak bulur. Böylece çelik su almaya tavında dövül- meye başlar. 1989-1990 süre- cinde Kartal Halkevi ve **Yeni Demokrasi** dergisi çalışanıdır. Nergiz, artık bir Partizan olarak kitlelere düşünce taşıyıcıdır. Bir yandan öğrenen bir yandan öğrendiklerini kitlelere taşıyandır. Şiir ve türkü tutku- nurdur. Şarjöründe mermi ek- sik etmeyen savaşçı gibi çanta- sında şiir kitabı, şarkı türkü ka- seti, türkülerin yazılı olduğu ajandaları eksik olmaz. Dergi ve bildiri ulaştırır. Girdiği her eve bunları ulaştırır. Korsan gösteri, mitingden mitingde koşturandır. Legal çalışmanın yanı sıra bu dönemde illegal olarak **İsmail Oral'a** bağlı

olarak hapishane kuryeliği ya- par. Oral'ın verdiklerini yol yöntem bularak hapishaneye iletir. Korkusuz ve yiğit- tir. 1991'de illegal işçi komite- lerinde görev alır. 1993'te yapı- lan operasyonda gözaltına ali- nır. Düşman karşısında boyun eğmeyenlerdendir. DGM'den serbest bırakılır.

Yeni çalışma alanı **Özgür Gelecek** gazetesidir. '93'te Umut Yayımcılık'tan çıkan

Newroz ki- tabından do- layı yayınevi sahibi olarak tutuklanır. Adapazarı Hapishane- si'ne konu- lur. Açlık grevine katılır, direniş zaferle sonu- çlanır ve tutsaklar İs- tanbul Sağ- malcılar Hap- pishanesi'ne getirilir. '94'te dar-

beciliğe tavır alanlardan olur.

Çorlu, Edirne, Marmara Bölgesi'nde faaliyet yürütme- diği alan neredeyse kalmamış- tır. 1996'da tekrar yakalanır.

Sorguda tavizsiz duruşu- nu yine gösterir. '96 Ölüm Orucu sürecinde yoldaşlarına bakma görevini üstlenir. Üm- raniye Hapishanesi'ne sevk edilen Nergiz Gülmez, 19

Aralık katliamını burada karşı- lar. Dört gün süren Ümraniye direnişinde yaralıların başında onlara bakan, ilk müdahaleyi yapandır. Götürüldüğü Kartal E Tipi Hapishanesi'nde Ölüm

Orucu'na başlar. Durumunun kötüleşmesi sonucu 17 Mart 2001'de Kartal Devlet Hasta- nesine götürülür ve Ölüm Orucu eyleminin 123. günü

11 Nisan 2001 tarihinde par- tinin ilk ölüm orucu şehidi ola- rak tarihe adını altın harflerle kazıyarak ölümsüzlük kervanı- na katılır.

Pusula

Proleter çizgi mutlaka militanını yaratır!

Proletarya Partisi dün olduğu gi- bi bugün de kadro eksikliği ve var olanların nitelikleri üzerinde tartı- şmalar yapmaktadır. Burada yanıtlan- ması gereken soru, yapılan bu vur- guya rağmen bu sorunun çözümünü için yaratıcı ve özgün pratiğin izlen- memesidir.

Daha da somutlayacak olursak, tüm belirlemelere rağmen mücade- le içinde öne çıkan militanlara dö- nüük özel ve özgün bir çalışmanın yürütülmesidir. Tabii ki bu çalışma- lar örgütsel ve pratik görevleri dış- layacak bir tarzda olmamalıdır. Her- kes şu gerçeği iyi kavramalıdır. **Merkezine enerjik ve militan bir mücadeleyi koymayan hiç- bir komite yeni militan adayla- rını açığa çıkaramaz.** Bu konuda ne kadar güzel planlamalar yapılsa yapılsın, eğer plan uygulayıcılarının militan düşünüş tarzı ve yürüyüş temposu sakatlanmışsa, yapılan be-

lirlemeler ve öngörülen hedefler kağıt üzerinde kalmaya mahkumdur.

Yine örgütlü güçlerin yetenekle- rini açığa çıkarmamak, ona göre gö- revlendirmeler yapmamak, birçok insanın olumlu temelde gelişimini engeller. Hiç şüphesiz devrimci mi- litanların çok yönlü bir mezyete sa- hip olmaları gerekir anlayışı doğrudur. Ama doğru olan başka bir şey daha vardır, o da herkesin her şeyi aynı düzeyde yapamayacağı gerçeği- dir. İşte tam da burada **yetenekle- rinin doğru keşfi ve ona uygun konumlandırma** olgusu karşımıza çıkıyor. Şurası açık ki, yeni kadrolar günü birlik politikalarla, boşlukları doldurma mantığıyla açığa çıkarıla- maz. Tam tersine bunun için militan çizginin yön verdiği planlı çalışma, ideolojik eğitim, denetim vb. politi- kaların uygulanması şarttır.

Bugün açısından sorunu ele aldı- ğımızda söylemiden çok somut icra-

ata ihtiyaç vardır. Her çalışma alanı- nın, her komitenin kendi haleflerini eğitime konusunda somut pratik adımlar atması gerekir. Şu da bir gerçek ki; yığınları sömürücü sınıfla- ra karşı son derece cesur ve karar- lı bir mücadelenin içinde eğitmek, örgütlemek, proleter bir disiplin al- tında savaşmak için öncelikle dö- nemin kadro ve militanlarının bu ce- sur ve özverili niteliklere sahip ol- maları gerekir. Sıkça kitlelerle var olan bağlarımızın zayıflığına, devrim ve sosyalizm mücadelesindeki gerili- ğe vurgu yapıyoruz. Tabii ki sonuç- lara dikkat çekerek, nedenlerin üze- rinden atlanılmaz. Burada asil ne- den ideolojik, siyasal, örgütsel dü- zeyde taşınan yönetme, harekete geçirme faaliyetleridir. Görülmesi ve düzeltilmesi gereken bu yönlerdir.

Tüm bu sorunlar zayıf değil güçlü bir parti bilinciyle aşılabi- lir ancak. Partinin çıkarlarını her şeyin üstünde tutan, parti çıkarları ile halkın çıkarlarını birleştiren ve bu uğurda savaşmak için her türlü düzeyde bulunan militanların sayısal özveriye ve nitelikleri arttıkça, öngö- rülen görevlerin yaratıcı bir tarzda uygulanması da mümkün hale gelir.

Kitlelere güven, ancak bu devrimci pratiklerle verilir. Devrimci militan- lar kaybettikleri güvenlerini ancak böylesi can bedeli bir savaşla ye- niden kazanabilirler. Bunun ne baş- ka bir yolu ne de reçetesi vardır.

Son süreçte derinleşen ekono- mik krizle birlikte, işsizlik, yoksulluk katlanarak devam ediyor-edecek. Kitlelerin önemli bir bölümü öfke dolu. Ama bu öfkeyi doğru bir tem- melde emperyalizme ve uşaklarına karşı öldürücü bir savaşa dönüştür- me iradesi zayıf. Tabii ki bu böyle gitmeyecek ve bu tablo mutlaka de- ğişecektir. Temel sorun bu değişim sürecini hızlandırmak için hepimizin üzerimize düşen görevleri asgari düzeyde yerine getirme sorumlulu- ğunu taşımasında düğümliyor. Bu sorumluluk, devrimci pratiğe, kitle- lerle somut sorunları üzerinden bağ kurma sürecine hız kazandıracaktır. Sorunlara seyirci kalmayı değil, on- ları çözmeye, bütünü dışında (ya da söylemde içinde olup) kalıp öğüt vermeyi değil, onun bir parçası ol- ma ahlaki ve vicdani sorumluluğunu yükler.

İçinden geçmekte olduğumuz bu süreçte söz konusu dönemin bazı

özelliklerini içermektedir. Proletar- ya Partisi'nin bu somut durumdan yararlanması devrimden menfaati olan toplumun diğer kesimleri üze- rinde etkinlik kurması için ilkeli ısr- arlı bir mücadele çizgisi izlemesi gerekir. Bu çizgi, ideolojik hesaplaş- mayı ve düşmana karşı mücadelede stratejik hedefine uygun bir müca- deleyi içerir. Böyle bir yönelimi ve çabayı içermeyen tüm faaliyetler ye- tersiz ve eksiktir. İdeolojik mücade- lede okun sivri ucunu reformizme- tasfiyeciliğe yönlendirmek gerekir. Bu- gün hem ülkemizde hem de ulusla- rarası planda devrim mi reformizm mi ikileminde koşullar teorisiyle perdelenen reformist çizgiler, de- mokratik devrim ve sosyalizm mü- cadelesi için büyük tehlikeler oluş- turmaktadır. Bu tehlikeleri görmek, bu konuda ideolojik planda yapılma- sı gereken görevleri yerine getir- mek; enternasyonal proletaryanın önemli görevlerinden biridir. Elbet- te ki geniş emekçi yığınlar üzerinde büyük bir etki yaratmak, devrimci bir otorite kurmak için, öngörülen politikalar doğrultusunda militan bir çizgi izlemek temel bir sorundur. Yığınların güvenini kazanmak, so-

runların çözümü için onlarla birlikte yürümek gerekir. Onları harekete geçirme pratiklerini dışlayan veya objektif olarak yadsıyan her türlü çalışmanın reddedilmesi gerekiyor.

Sonuç olarak bir komünist parti- si için yeni tipte militan, mücadele- nin başarısı için olmazsa olmazdır. MLM ideolojisiyle donanmış kadro- ların nicel ve nitel sayısının çokluğu, mücadelede sürekliliğin ve başarının teminatıdır. Çünkü bu nitelik düzeyi sürekli üretir, somutu kavramak için inceler, araştırır. Daha da önemli devrimci teori ile pratik arasındaki uyumu sağlar.

Her örgütlenme, ideolojisi- ne, stratejik yönelimine uygun bir militan yaratır. Lenin yolda- şın "*Tarihte hiçbir sınıf kendi içinden hareketi örgütleme, yönetme yetene- ğinde olan kendi politik önderlerini, kendi öncü savaşçıları yaratmadan egemenliğe ulaşmamıştır*" saptaması bu anlayışın en özlü en açıklayıcı ifa- desidir. Mücadelede sıradanlığa, kendiliğindençiliğe düşmemek için sürece yanıt olacak kadro ve mili- tanların yaratılması görevi asla erte- lenemez.

ABD'nin uzattığı "zeytin dalı" daha kapsamlı saldırıların habercisidir

Dünya enerji kaynaklarının önemli bir bölümünü bünyesinde barındıran Ortadoğu, emperyalistler açısından önemini korumaya devam ediyor.

Ortadoğu'nun zengin enerji rezervleri, başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalist güçlerin, Ortadoğu'nun yanı sıra, Kuzey Afrika'dan Güney Asya'ya kadar uzanan sınırları içine alan bir coğrafyayı, kendi çıkarları doğrultusunda yeniden yapılandırma niyetlerinin de başlıca nedeni olma özelliğini koruyor.

ABD emperyalizminin, emperyalistler arasındaki rekabeti de iyice kızıştıran İran gündemi, ekonomik-siyasal krizin iyice derinleştiği bir süreçte, emperyalist tekelinin daha geniş bir ittifakın ürünü olarak ve de "değişim" vaatleriyle iktidara taşınan Obama döneminde de başlıca gündemler arasında olma pozisyonunu koruyor.

Ancak İran gündemi de, birçok gündem gibi, Obama özlüğünde yayılan "ABD politikalarında köklü değişiklikler olacak" aldatmacasının bir versiyonuna sahne oluyor.

İran gündemdeki öncelikli yerini koruyor

ABD'nin yeni başkanı Obama, Ortadoğu halklarının isyan geleneğini simgeleyen Newroz'da, İran'a dönük bir kutlama mesajı yayımladı. Tüm dünyada İran-ABD ilişkilerinde "yeni bir dönem" olarak adlandırılan ve video aracılığıyla, İran İslam Cumhuriyeti'nin liderlerine hitaben ele alınan bu mesajda, yıllardan beri gergin olan ilişkilerin, "dürüstlük ve karşılıklı saygı" temelinde, yeniden ele alınması temennisi dile getiriliyordu.

Ancak Obama bu mesajında, bunun nasıl başarılabileceği konusunda somut öneriler getirmekten ziyade, İran'a tavsiyelerde bulunuyor ve ABD'nin bugüne kadarki politikalarında esasta hiçbir değişiklik olmadığını/olamayacağını sinyallerini de vererek, İran'ın dünya üzerinde kendine edinmeye çalıştığı yeri, "terör ve silahla" elde edemeyeceğini vurguluyor. Devamında ise, bir kez daha İran'ı sürecin sorumlusu ilan ederek, tehdit oluşturduğu yaklaşımını sürdürüyor ve aba altından sopa göstererek "tehditle bir yere var-

mazsınız" diyor.

Obama'nın bu "anlamli" Newroz mesajına İran yönetiminden gelen cevap ise gayet netti: "Siz tutumunuzu değiştirirseniz, biz de değiştiririz."

Ancak İran yönetimi böyle hemen faka basacak gibi olmadığını da, şu sözlerle ifade ediyordu:

"Değişim, ardında kötü niyetler yatan sözlerle olmaz. Eğer sadece taktik politikalarını değiştiriyorlar da, bugüne kadarki he-

delelerini koruyorlarsa, bu sadece sahtekarlıktır." İran yönetimi bununla da yetinmiyor ve şu soruları soruyordu: "İran halkına düşmanlıklarına son mu verdiler? İran'dan gasp ettikleri değerleri geri mi verdiler? Ambar-goyu mu kaldırdılar? Düşmanca propagandayı mı dururdular? Siyonist rejime koşulsuz desteği kestiler mi?"

Bu soruları soran İran yönetimi, Obama'dan iyi niyetini gösteren icraatlar beklediğini, bu icraatların olması durumunda İran hükümeti olarak sırt çevirmeyeceklerini söylemeyi de ihmal etmedi.

Geçmiş tecrübeler saldırının artacağına işaret ediyor

Tüm bu "iyi niyet" çıkışlarına karşın, İran'a dönük askeri müdahale seçeneğinin, Obama döneminde de masadan kalkmadığı,

hatta öncelikli bir seçenek olmayı koruduğuna ilişkin göstergeler yeterince mevcut.

İsrail'de gerçekleşen son seçimleri, aşırı sağcı Natenyahu'nun kazanması ve kendisinin öncülüğünde bir hükümet oluşturulma girişimlerinin hız kazanması bile tek başına, İran gündeminin önümüzdeki süreçte tekrar kızışacağını sinyallerini vermektedir.

Nitekim, her ne kadar Obama yönetimindeki ABD emperyalizmi, dikkatini Pakistan, Afganistan hattına yöneltse de İran'ın hedef ül-

ke konumunu koruduğunu Beyaz Saray sözcüsü'nün, daha 28 Ocak'ta yaptığı "Obama tüm seçenekleri devreye sokma noktasındaki fikrini koruyor. İran'a karşı kararımızı umak için, ulusal hakimiyetin gerektiği

Önümüzdeki süreci öncelikle böyle okumak gerekirken ve Obama'nın Newroz mesajıyla birlikte yaratılmaya çalışılan, ABD-İran ilişkilerinde, "yeni bir döneme" girildiği ve bu dönemin ise "barışçıl" bir seyir izleyeceği yönü hayallere kapılmamak gerekmektedir.

İttifak yelpazesi genişletilmek isteniyor

ABD-İran ilişkilerinde "yumuşama" havası yaratan gelişmeler, ABD emperyalizminin Afganistan'daki askeri birliklerini artırma kararı aldığı bir döneme denk gelmektedir. ABD emperyalizmi aynı günlerde Pakistan'da gizli operasyonlar yapılması yönü girişimlerini de hızlandırmıştır.

Pakistan'da uzunca zamandır hakim olan kaos ortamı ve bu kaosu yarattığı iç çatışmalar da giderek büyümektedir.

Filistin meselesinde dayatılan teslimiyetçi çözüm girişimleri de yine aynı süreçte hız kazanmış bulunmaktadırlar. Bu girişimlerden istenilen sonucun alınmasına dönük adımlar, Siyonistlerin son Filistin saldırılarında kullandığı insanlık dışı yöntemlerin sözde teşhiriyle, ama aynı zamanda -ve de esas olarak- Hamas öncülüğündeki Filistin halkının direnişinin de mahkum edilmesi çabalarıyla sürmektedir.

Tüm bu gelişmeler, ABD Dışişleri Bakanı Clinton'un Mart başında yaptığı Ortadoğu ziyaretiyle birlikte hız kazanmıştır. Bu ziyarette elbette İran gündemi de masaya yatırılmıştır. Clinton'un İran gündemini esas olarak ve de şaşırtıcı olmayan bir biçimde, İsrail ile tartışmış olduğu da yine aynı günlerde İsrail cephesinden yapılan İran merkezli açıklamalardan

anlaşılmaktadır.

3 Mart tarihli bu açıklamalarda, İran'la her türden diyalogun sürdürülmesi, ancak bu diyaloglara sert bir tutumun eşlik etmesi gerektiğine vurgu yapılıyor. Aksi takdirde bu diyalog sürecinin, İran'ın uranyum zenginleştirme programının uluslararası toplum tarafından kabul görmesi anlamına geleceği belirtiliyor.

Bir diğer önemli vurgu ise, ABD'nin, diyalogları başlatmadan önce, Rusya, Çin, Fransa, Almanya ve İngiltere ile birlikte, diyalog sürecinin boşa çıkması durumunda hayata geçirilecek bir eylem planı çıkarması gerektiği üzerine yapılıyor. İsrail cephesinden gelen bu yaklaşım elbette İsrail'in kendiliğinden ortaya attığı bir yaklaşım değil. Çünkü Clinton'un İsrail ile yaptığı görüşme sırasında, İsrail'in "kırmızı çizgilerine" dokunulmayacağı garantisini verdiği ve ABD'nin İran'la görüşmelere başlamadan önce meselenin müttefiklerle, "mümkün mertebe ortak hareket etmek için, çok yönlü ve derinlemesine" tartışılacağına altını çizdiği de biliniyor.

ABD emperyalizmi müttefiklerini şaşırtacak bir hamle yapmayacağı ve İran politikasında daha geniş bir ittifakla hareket etme eğilimini sonraki günlerde yaptığı açıklamalar ve attığı adımlarla da sürdürdü. Newroz mesajı da bu eğilimin ürünü olarak ortaya çıktı. Ancak bu eğilimin özü kesinlikle, saldırganlık politikalarından vazgeçilmesini içermiyor. Aksine, eğilim, saldırganlık politikalarının daha geniş ittifaklarla ve daha kapsamlı hale getirilmesine hizmet ediyor. Diyalog süreci de yine bu daha kapsamlı saldırıların alt yapısını oluşturmanın aracı olarak ele alınıyor. Uluslararası toplumun daha geniş desteğini almadan gerçekleştirilen saldırıların akbeti Irak ve Afganistan işgallerinde yeterince görülmüştür. Emperyalistler buralarda düştükleri zor durumun, hele de İran gibi daha güçlü bir ülkeye karşı gerçekleştirilecek, yeterli desteği almayan bir saldırıda katlanacağına bilmekteler.

Bunun içindir ki, ABD'nin İran'a uzattığı "zeytin dalı", öзде daha kapsamlı genel saldırıların habercisidir. Çünkü fonda, eskisinden daha güçlü çalan savaş tamtamlarının sesi duyulmaktadır!

Anti-emperyalist Balkanlar Buluşması başarı ile sonuçlandırıldı

1989-90 yıllarında sosyalist maskeli rejimlerin dağılması ile birlikte Balkanlar'da varolan dengeler de bütünüyle değişti. Bu rejimlerin yıkılmasına kadar Rusya'nın egemenliğinde olan bu bölge yıkımın ardından büyük ölçüde ABD'nin ve kısmen de olsa AB emperyalizminin denetimine geçti. Yıkımın ardından Yugoslavya'nın dağılması ve pek çok yeni devletin kurulması yeni çatışmaları da beraberinde getirmişti. Emperyalistler tarafından etnik çatışmalar kışkırtılmış, bunun sonucunda binlerce insan Bosna-Sırp savaşında katledilmişti. 1999 yılında, Bosna-Sırp savaşı bahane edilerek Sırbistan'a NATO müdahalesi gerçekleştirilmiş ve binlerce Sırp katledilmişti. Sırbistan'a yapılan müdahalenin amacı ABD ve AB emperyalizminin bölgeye yerleşmesinin (esasta askeri) zeminini hazırlamaktı. Bu bölgeye yerleşmekteki amaç bölge ülkeleri üzerinde egemenlik kurmaktan ziyade, Rusya'nın sıkıştırılmasıdır. NATO'nun Rusya sınırlarına kadar yayılma çabaları, füze kalkını projesi, en büyük Amerikan askeri üslerinin (Kosova, Romanya, Bulgaristan, Yunanistan, Türkiye) Balkanlar'da kurulmasının tek bir açıklaması vardır: **Rusya**.

Diğer taraftan Balkanlar bölgesi, içinden geçen petrol ve gaz boru hatlarının kontrolü anlamında da emperyalistler için önemlidir. Emperyalistler arası çatışmalarını kendini daha açtıkları ifade ettikleri son yıllarda Balkanlar bölgesi bu çatışmaların sahnesini oluşturmaktadır. İki emperyalist güç olan ABD ve Rusya bu bölgede direkt olarak karşı karşıya gelmektedirler. Em-

peryalistlerin en önemli (şu an için) çatışma alanlarından biri olan Balkanlar'da, elbette bu boğazlaşmanın en büyük bedelini de halklar ödeyecektir. Bölge halklarının anti-emperyalist bir cephede örgütlenmesi ve emperyalist tüm plan ve müdahalelere karşı mücadelesinin sağlanması bölge komünistlerinin en önemli enternasyonal görevidir.

Bu enternasyonal sorumluluk çerçevesinde YKP(M-L) (Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist)) tarafından Yugoslavya'ya NATO müdahalesinin 10. yıldönümü vesilesi ile örgütlenen **Uluslararası Anti Emperyalist Buluşma'sı** (JAE) Bulgaristan, Romanya, Türkiye, K. Kıbrıs, Filistin'den temsilciler katıldı. **21-22 Mart 2009** tarihleri arasında Yunanistan'ın Selanik şehrinde gerçekleştirildi. Bulgaristan'dan **Bulgaristan İşçi Köylü Partisi**, Bulgaristan Komünistler Birliği, **Bulgaristan Emekçileri Marksist Hareketi** ve Bulgaristan Emekçiler Birliği, Romanya'dan **Romanya Yeni Komünist Partisi**, Türkiye'den **YDG**, Filistin'den **FHKC**, Kıbrıs'tan; **Kıbrıs Sosyalist Partisi** ile birlikte Avrupa'dan ATİK ve ILPS de Yunanistan'ın Selanik kentindeki buluşmaya katılarak destek verdiler. Buluşmanın en önemli katılımcısı olan Sırbistanlı örgüt kendi çalışmalarından dolayı katılamazken, İtalya'dan CARC ve Afganistanlı Radikal Solcular örgütleri ise yaşanan olumsuzluklardan dolayı katılamadılar, bunun yerine gönderdikleri mesajlarla anti-emperyalist buluşmayı selamlayıp desteklediklerini ifade ettiler.

İlk gün program çerçevesinde parti, örgüt ve kurumlar söz alarak kendilerini tanıttı, kısa sunumlarında bulundular.

İlk sözü alan YKP(M-L) temsilcisi katılımcıları selamladı ve buluşmanın neden yapıldığını belirtti. Yaptığı konuşmada; "Bugün burada toplanmamızın esas amacı, yapılan katliamı kınamak değil sadece, bununla birlikte esas olan dün yaşananlardan bugün için dersler çıkarmaktır. Çünkü bölge halkları dün olduğu gibi bugün de aynı saldırı ve tehditlerle karşı karşıyadır... On yıl sonunda değişen emperyalistler arası çelişkinin daha da keskinleşmesi, halklara ve işçi sınıfına yönelik saldırıların daha da yoğunlaşmasıdır. On yıl önce Yugoslavya'ya gerçekleştirilen saldırıdan sonra ortaya çıkan ihtiyaç bugün de kendini dayatmaktadır. Yani, Balkan halklarının emperyalist egemenliğe karşı ortak direniş cephesinin oluşturulması ihtiyacı..." dedi. Ardından Girit ve Karditsa bölgelerinde kurulmuş olan Savaş ve Üs Karşıtı Komite temsilcileri söz alarak emperyalist savaşlara ve başta bölgede olmak üzere dünyanın her tarafına kurulmuş askeri üslere karşı ortak enternasyonal bir mücadelenin gereğine vurgu yaptılar.

ILPS adına söz alan temsilci ise, ILPS ve anti-emperyalist mücadele noktasındaki çalışmalarla ilgili bilgi verdikten sonra bu girişimin önemli olduğunu belirtti ve sadece bölgeyle sınırlı kalmayıp uluslararası anlamda anti-emperyalist halklar cephesinin kurulmasının önemine vurgu yaptı.

ATİK temsilcisi ise, kuruluş amaçları ve çalışmalarını hakkında bilgi vererek, bu girişimin önemli olduğuna ve geliştirilip dünya halklarının anti-emperyalist birliğinin inşa edilmesi gerektiğine vurgu yaptı.

YDG adına katılan konuşmacı ise, YDG hakkında bilgi verdikten sonra önemli bir direniş ve mücadele geleneğine sahip olan Balkanlar'da böyle bir buluşmanın önemli olduğunu ifade etti ve Türkiye'de mücadele eden devrimciler adına bölgede ve dünyada devrimci bir mücadelenin geliştirilmesi gerektiğini ifade ederek konuşmasını noktaladı.

Partizan adına söz alan konuşmacı ise bölge halklarının anti-emperyalist mücadele cephesinin gereğine vurgu yaparak bunun için mücadele edilmesi gerektiğini belirtti. Bunlar dışında FHKC, Kıbrıs Sosyalist Partisi, Militan Gençlik Hareketi (Yunanistan) ve İtalyan profesör Kontstanso Preva da söz alarak görüşlerini ifade ettiler.

Etkinlik YKP(M-L) Sekreteri **Vasilis Samaras**'ın konuşması ile sona erdi. Bu etkinliğin en büyük eksikliği ise Bulgaristan ve Romanya temsilcilerinin dil sorunundan dolayı konuşma

yapamaları oldu. Bunun yerine ise önceden hazırlanan konuşmaları İngilizce ve Yunanca'ya çevrilerek katılımcılara dağıldı. Etkinliğin ikinci gününde ise katılımcı örgütler arasında ikili görüşmeler yapıldı.

Mao'nun dediği gibi, "**Binlerce millik bir yol dahi bir adımla başlar**". Bu etkinlik de önümüzde duran uzun ve zorlu yolda atılmış küçük ve mütevazı bir adım. Yıkımın ardından emperyalist ve kapitalistlerce yaratılmaya çalışılan kapitalizmin en iyi sistem olduğu havası bugün için parçalanmaya başlamaktadır. Balkan halkları ülkelerini yıkıma uğratan, bağımlı kılan ve savaşları yaratan kapitalist sistemin gerçek yüzünü görmeye başlamaktadırlar. Bulgaristan, Karadağ, Bosna-Hersek'te yakın zamanlarda meydana gelen kitle eylemleri bunun kanıtını oluşturmaktadır. Bugün bir kez daha komünistlerin önünde tarihi bir görev durmaktadır. Balkanlar'da, halkların yeniden emperyalist-kapitalist sistemin kurbanı olmamaları, özgürce ve barış içinde yaşayabilmeleri için emperyalizme karşı halkların ortak cephesinin oluşturulması acil bir görevdir. Bu adım mutlaka güçlendirilmeli ve ileriye taşınmalıdır.

ATIF 32. Kongresi

Hindistan Komünist Partisi genel seçimleri boykot edecek

Hindistan Komünist Partisi(Maoist) yaptığı bir açıklama ile Nisan ve Mayıs aylarında yapılacak genel seçimleri boykot edeceğini açıkladı. Maoistlerin sözcüsü Gopal, mücadeleyi yoğunlaştıracağını belirterek, "mücadelemizi daha etkili kılabilmek için herkesi 2009 seçimlerini boykot etmeye çağırıyoruz" dedi.

Gopal ayrıca bu çağrının HKP(Maoist)'in Bihar-Jharkhand-kuzey Chattishgarh özel alan komitesi tarafından yapıldığını söyledi. Maoistler ayrıca seçimlerdeki maliyetin sağlanmasında büyük rol oynayan işletme ve aracılara, seçimle ilgili süreçten uzak durmaları için uyardı.

Boykot kampanyasını başarısızlığa uğratmak için devletin geniş askeri önlemler alacağı tahmin ediliyor. Komünist Partisi böylesi bir durumda uygun cevabı vereceklerini de açıkladı.

(ATIK Haber Merkezi)

Hindistanlı Maoistlerden cezalandırma

Hindistan'ın Orissa eyaleti Kandhamal bölgesinde aşırı Hinduca "Rashtriya Swayamsevak Sangh" örgütünün bölgesel lideri Prabhat Panigrahi Maoistler tarafından öldürüldü.

Panigrati, geçtiğimiz yıl Hristiyanlara karşı gerçekleştirilen ve onlarca kişinin ölmesi yüzlerce sinin ise yaralanması ile sonuçlanan katliamın sorumlusu olarak tutuklanmıştı.

Panigrati, Hristiyanlara karşı düzenlenen bir dizi saldırının örgütleyicisi ve kışkırtıcısı olarak biliniyor. Geçtiğimiz yıl Hristiyanlara yönelik katliam sonrasında binlerce Hristiyan topraklarından sürülmüş ve mülteci kamplarında yaşamak zorunda bırakılmıştı. Geçtiğimiz on yıl boyunca Hristiyanlar ve aşırı Hinduca arasında birçok çatışma yaşanmıştı.

"İşçi sınıfı içinde örgütlenmeyi yükseltelim!"

Almanya Türkiye İşçiler Federasyonu (ATIF) yaptığı 32. Kongresi ile 33. mücadele yılını geride bıraktı. 42 delegenin katılım sağladığı Kongre Frankfurt Üniversitesi'nde saat 12.00'de başladı. Saygı duruşunun ardından delege tespiti yapıldı. Kongrenin yeterli çoğunluğu sağladığı tespit edildikten sonra, Yönetim Kurulu Başkanı tarafından açılış konuşması yapıldı. Konuşmasında ekonomik krize değinen Başkan, saldırılara karşı örgütlü duruşun yükseltilmesi gerektiğini vurguladı.

Yapılan divan seçiminin ardından, Kongreye davet edilen IG-Metall

Sendikası yönetiminde bulunan, Almanya Komünist Partisi İnşası İçin İşçi Birliği temsilcisi Heinz Klee bir konuşma yaptı. Klee yaptığı konuşmada ortak çalışmalara vurgu yaptı ve şunları söyledi: "Şu durumda her 5 saniyede bir çocuk ölmekte, binlerce kişi işsiz kalmakta, üretim düşmekte. Bunlar da göstermektedir ki, bu sistem artık ayakta kalamayacaktır. Son kriz sonuçları itibarıyla 1929 bunalımından daha büyük sonuçlar doğuracaktır. Emperyalist cepheye ise en sinsi ve akıllı politikayı Alman burjuvazisi yürütmektedir. Bizler bu sisteme karşı birleşik mücadele yürütmeliyiz. Diğer ülkelerde olduğu gibi Almanya'da da işçi sınıfının örgütlenmesi ancak komünist partisinin öncülüğünde olursa bir başarı getirir. O halde 40 yıldır inşası yapılan KPD için daha fazla çaba harca-

malyız. Ortak mücadeleyi daha fazla güçlendirmeliyiz" dedi. Konuşma sloganlarla sona erdi.

Kongre 32. dönem Yönetim Kurulu'nun sunduğu faaliyet raporunun tartışılmasıyla devam etti. Yoğun tartışmaların yaşandığı bu bölümde, ATIF'in misyonu, yönelimi ve yapısal sorunları üzerine tartışmalar yürütüldü. Dinleyicilerin de fikir ve önerilerini sunduğu faaliyet raporu delegeler tarafından onaylandı.

Devamında Denetim Kurulu raporu sunuldu. Sunulan raporlar çerçevesinde son olarak "Almanya'da krizin gelişimi, işçi sınıfına, göçmenlere yansması ve görevlerimiz" başlıklı siyasal bir rapor da sunuldu. Ekonomik krizin işçi ve göçmenler üzerindeki etkilerine de vurgular yapıldı.

"ENTERNASYONAL MÜCADELEYİ YÜKSELTİM"

Avrupa Türkiye İşçiler Konfederasyonu Başkanı Ufuk Berdan

yaptığı açıklamada, ekonomik krize vurgu yaparak kapitalist-emperyalist sistemin krizden kaçamayacağını vurguladı. Ekonomik krizlerin, siyasal krizleri beraberinde getireceğini dile getiren Berdan, işçi ve emekçilere yönelik saldırıların da buna bağlı olarak gelişeceğini vurguladı. Ezilenlerin ortak paydada birleştirilmesi için enternasyonal mücadelelerin geliştirilmesine, ILPS ve IMA gibi örgütlerin geliştirilmesine katkı sunulması gerektiğini belirten Berdan mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğini dile getirdi.

Oturuma, yapılan toparlama konuşmasıyla devam edildi ve siyasal rapor onaya sunuldu.

Kongrede tüzük değişikliğine ilişkin verilen önerilerin ardından 7 kişiden oluşan yeni Yönetim Kurulu ve 3 kişiden oluşan Denetim Kurulu seçildi.

Seçimlerden sonra, dilek ve temenniler bölümü yapıldı ve yaklaşık 9 saat süren Kongre saat 23.00'te sona erdi.

(ATIK Haber Merkezi)

BREZİLYA

Petrobras petrol şirketinde çalışan işçiler beş günlük uyarı grevine gitti. İşçiler işten çıkarmaların geri çekilmesini, ücretlerin artırılmasını ve daha iyi iş koşulları talep ediyor. Greve öncülük eden FUP sendikası, özellikle iş güvenliğine dönük önlemlerin iyileştirilmesini istiyor. Çünkü 2002 yılından bu yana 165 Petrobras işçisi iş kazalarında yaşamını yitirdi. Şirkette 60 bin işçi çalışıyor.

YUNANİSTAN

Yunanistan yeni bir grev dalgasıyla sarsılıyor. 20 Mart'ta, sağlık çalışanları ülke çapında bir grev gerçekleştirirken, aynı gün Olympic Havayolları çalışanları da greve gitti. Grevler nedeniyle sağlık hizmetlerinde ve hava trafiğinde ciddi aksamalar meydana gelirken, çok sayıda uçuş iptal edildi. Diğer yandan TİS isteyen Atina Metrosu çalışanları da 20 Mart'ta grev yaptılar.

FİNLANDİYA

Üç bin Telekom işçisi, işten çıkarmaları protesto etmek için, kendiliğinden bir kararla greve çıktılar. İşçiler, sendika ile patron arasında, 320 işçinin işten çıkarılmasına ilişkin yapılan görüşmelerden sonuç alınmaması üzerine böyle bir karar aldıklarını açıkladılar. Finlandiya'da, TeliaSonora adıyla faaliyet gösteren şirket, bir İsveç şirketi ve 8.300 çalışanı var.

KENYA

Kenya'nın başkenti Nairobi'de sokağa dökmek binlerce öğrenci, polis terörünü protesto etti. Öğrenciler, polisleri iki insan hakları aktivistinin öldürülmesinden sorumlu tutuyorlar. Protestoda dile getirilen başlıca talebi ise, hükümetin ve polis müdürünün istifa etmeleri oluşturunyor. Polislerin bu eyleme saldırması sonucunda şiddetli çatışmalar yaşandı.

İSPANYA

İspanya'nın Barcelona kentinde eylem yapan öğrenciler, hükümetin AB patentli Bologna-Süreç uygulamasını protesto ettiler. Ayrıca kentte bulunan bir yüksek okulu işgal eden öğrencilere müdahale eden polis, 19 öğrenciyi gözaltına aldı. Polisler bu müdahalesini protesto etmek için yapılan eyleme ise, 5 bin kişi katıldı.

Bir gün önce yapılan ve 50 bin kişinin katıldığı eyleme ise, hükümetin ekonomi politikası ve çığ gibi büyüyen işsizlik protesto edildi. Başkent Madrid'de ise, 22 bin polis ücretlerinin artırılması için eylem yaptı.

AKSD Gençliği Belleville'de gece düzenledi

Fransa'nın Belleville şehrinde, 21 Mart tarihinde Anadolu Kültür ve Spor Derneği'nin (AKSD) Gençlik Gecesi gerçekleştirildi. Derneğin gençliğinin yoğun çabasıyla örgütlenen gecenin açılış kendilerinin oynadıkları tiyatro oyunu ile yapıldı. Yarı-feodal kültürü teşhir eden ve izleyiciler tarafından oldukça beğeni kazanan oyunun ardından sunucular kitleyi selamlayarak gecenin amacını açıkladılar. Mart ayının özgünlüğüne kısaca değinen sunucular, kitleyi devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna çağırdılar ve akabinde sahneyi sırasıyla Turabi Tunç, Atış Sevimli ve Grup Dilan'a bıraktılar. Halk ve devrim türkülerini Türkçe ve Kürtçe okumaları yanı sıra kitleyi halaya çağıran sanatçıların sundukları dinletinin ardından geceye ara verildi.

Programın ikinci bölümünde Zeynep Polat (Zinê) sahneye çıktı. Zinê'nin ardından sah-

neye Grup Şiar çağrıldı.

Grup Şiar, oldukça coşkulu anların yaşandığı bu bölümde, ezgilerini Mart ayının özelliklerine

işaret ederek okudu. Gençliğin örgütlenmiş olduğu bu etkinliği kendi etkinlikleri olarak gördüklerini ifade ederek gençliğin çalışmalarını desteklediklerini vurgulayan Grup Şiar, Mehtap Kara anısına yazdıkları ezgiyi de okudu. Kürt ulusu ve Kızılderle şehitlerine atfedilen ezgilerin yanı sıra kendi albümlerinden de ezgiler okudukları bu bölümden sonra halaya duruldu.

Gecenin programı Deniz ile Ali Yeşil ve Kenan Tüngüç ile devam etti. Beğeni kazanan bu bölümde de halaylar çekildi. Son olarak AKSD Korosu sahne aldı. AKSD gençliğinin koro halinde sundukları dinletinin ardından, yaklaşık iki yüz kişinin katıldığı ve Partizan'ın da stand açtığı gece olumlu izler bırakarak sona erdi.

Yunanistan'da bir aktivist polis gözetiminde katledildi

Yunanistan halkı Dünya Politik Tutsaklarla Dayanışma Günü'nü bir katliam haberi ile karşıladı. Faşist bir tutuklu ile birlikte aynı hapishaneye sevk edilmek üzere bir bota konulan Katerina Goulioni adlı aktivist, polis gözetimi altında iken katledildi. Alınan bilgilere göre, sevk esnasında Katerina polislerce özellikle elleri bağlı bir şekilde yalnız bırakılarak, aynı bota bulunan faşist tutsağın hedefi haline

getirildi. Görgü tanıklarının ifadelerine göre, sabah erken saatlerinde ölü bulunan Katerina Goulioni'nin yüz bölümü şiddetli darbeler almıştı.

Piräus'da tutuklu bulunduğu sırada en aktif tutsaklardan olan Katerina Goulioni tutuklu ve hükümlülerin hakları için mücadele ediyordu. Katerina Goulioni'nin tutuklanma sebebinin ise

yeni yasalara dayandırıldığı bildirildi. Yüz bölümünün maskelenmesinin yasaklandığı yeni yasa, Yunanistan Adalet Bakanı tarafından haretle savunuluyor. Bakan yaptığı açıklamada bu yasalara uymayanların şiddetli bir şekilde cezalandırılacağını duyurmuştu.

Yapılan katliamı protesto etmek için Adalet Bakanlığı önünde bir basın açıklaması ve Theben Hapishanesi önünde bir miting yapıldı.

Evrensel Bakış

"Tehdit" 60 yılda daha da büyüdü!

Emperyalizmin en güçlü savaşı aygıtı NATO, 60. yılını doldurdu. Bu vesile ile örgütlenen jubile zirvesi, daha günler öncesinden NATO karşıtı eylemlere sahne oldu. Güvenlik önlemleri üst seviyeye çıkarıldı, zirvenin yapılacağı bölgede gerçekleştirilen eylemler sırasında, onlarca kişi gözaltına alındı, tutuklandı.

Böylece, son yıllarda gerçekleştirilen her zirvede olduğu gibi, bu zirvede de, emperyalistlerin ve temsilcilerinin, kendilerini ne kadar "güvensiz" hissettikleri açık ve net bir biçimde görüldü.

NATO, 1949 yılında, emperyalist-kapitalist sistemin varlığını korumak ve sistemin dünya genelinde hakim olma çabalarının önemli bir gücünü oluşturmak amacıyla ve de o tarihten itibaren emperyalizmin

öncü gücü konumunda olan, ABD'nin girişimleri ile kuruldu. ABD emperyalizminin NATO üzerindeki hakimiyeti tüm yıllar boyu sürdü/sürüyor.

NATO'nun kuruluşundaki en önemli etkenlerin başında, Sovyetler Birliği'nin o dönemdeki güçlü varlığı ve bu varlığın dünya halkları üzerinde yarattığı sempati geliyordu. Çünkü bu sempati, ezilen halklarda kendi kaderlerini ellerine alma eğilimini güçlendiriyordu. Bu eğilimin güçlenmesi, ezilenlerin ve de onların mücadelesinin emperyalist-kapitalist sistem açısından giderek daha büyük bir tehdide dönüşmesini getiriyordu.

Bu tehdit Mao Zedung önderliğindeki Çin Devrimi ve bunun, işçi-köylü ittifakını esas alan bir proletar-

ya partisi öncülüğündeki milli karaktere sahip olmasıyla daha da büyümüştü. NATO'nun kuruluşundaki diğer bir önemli etken de buydu.

Bunun içindir ki, NATO'nun öncelikli görevi daha kuruluşundan itibaren, ezilen halkların ve işçi ve emekçilerin ulusal-sosyal kurtuluş mücadelesini, özellikle de nihai hedefi komünizm-sosyalizm olan, devrimci mücadelelerini her türden yöntemle boğmak-ermek olarak belirlendi. Bu amaçla dünyanın dört bir yanında gizli-açık örgütlenmeler oluşturuldu.

Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkede, NATO bünyesinde faaliyet gösteren, kontrgerilla örgütlenmesi de yine bu kapsamda ortaya çıktı.

NATO ve onun gizli-açık örgütlenmeleri, emperyalist yağma ve talanın tehlikeye girdiği ve/veya yeni yağma ve talan alanları ortaya çıktığı her dönem daha da "aktif" olarak devreye sokuldu. NATO'ya bağlı askeri birlikler "insani müdahale", "barışın sağlanması" vb. gerekçeler-

le, çeşitli ülkelere havadan-karadan-denizden sayısız çıkarma yaptılar. "Barış" ve "insanlık" adına yaptıklarını iddia ettikleri bu yağma-talanın önünü açmaya dönük çıkarmalar sırasında, halkların başına bombalar yağdırmayı, kurşunlamayı, halkları türlü yöntemlerle katletmeyi "ihmal etmediler".

Tıpkı bundan on yıl önce Yugoslavya'ya yaptıkları askeri müdahale sırasında olduğu gibi. Evet NATO 60. yılını "kutlarken", eski Yugoslavya halkları da NATO'yu "unutmadı"!

Emperyalistlerin savaşı aygıtı NATO, Yugoslavya'da süren ve Rus Sosyal Emperyalizmi'nin çöküşünün ardından ortaya çıkan yeni yağma-talan alanlarını ele geçirme adına, başta Avrupalı emperyalistler olmak üzere, batılı emperyalistler tarafından gerçekleştirilen kışkırtmaların yarattığı iç savaşı "bitirmek" adına, 24 Mart 1999 tarihinde Sırp nüfusun bulunduğu bölgeye hava bombardmanı başlattı. Yugoslavya'nın emperyalistler tarafından parçalanmasını hızlandıran ve 78 gün, geceli-

gündüzlü süren bombardımanlarda binlerce sivil yaşamını yitirdi. Yugoslavya halklarına dönük Avrupa'nın göbeğinde gerçekleştirilen bu askeri saldırılarda yer alan NATO birlikleri ise, ağırlıklı olarak, başta Almanya olmak üzere, Avrupalı emperyalist güçlerin askerlerinden oluşuyordu.

Ezilen halklara düşmanlık üzerinden kurulan NATO'nun askeri manevra kabiliyeti ve emperyalizmin birinci dereceden vurucu gücü olma özelliği, sonraki yıllarda daha da öne çıktı. Bu özelliğin öne çıkma süreci, aynı zamanda NATO üzerindeki hakimiyeti olan emperyalist güçlerin giderek profesyonel orduya geçişini de beraberinde getirdi.

Bu süreç ABD'de daha Vietnam savaşının ardından başlamıştı. Profesyonel ordular bu yıllardan sonra NATO'nun "konsepti" haline geldi ve NATO üyesi ülkeler birer birer profesyonel ordulara geçmeye başladılar. Ezilen halkların, artık açıkça "terörüst" ilan edilmesinin miladı olan 11 Eylül saldırıları sonrası profesyonel orduya geçiş, emperyaliz-

me bağımlı ülkelerin de gündemindeydi. Emperyalizme uşaklık pozisyonlarını her geçen gün daha da pekiştiren faşist TC egemen sınıfları da bunu gündemlerine almakta gecikmediler.

NATO'nun askeri fonksiyonunu arttırmaya dönük çabalar ise hız kazanmakta. Çünkü sistemin ekonomik-siyasal krizi, sistemi tahminlerinde ötesinde etkilemeyi sürdürüyor. Krizden çıkışın öyle kısa vadede mümkün olmadığı artık çok net görülmüyor. Net olarak görülen bir başka mesele ise, sosyal-siyasal ayaklanmalarda hızlı bir artışın yaşanacağı.

Bunu egemen sınıflar da artık çok net görmekte ve en büyük tehdit olarak gördükleri bu duruma karşı, "acil önlem" çağrılarını yinelemekte. Kısacası, tüm dünyada çığ gibi büyüyen açlık, işsizlik, yoksulluk, NATO'nun kuruluşunun 60. yılında, kuruluş amacı da olan "tehdit" büyümektedir. "Tehdid" "tehdit" olmak-çıkarmak, vakit geçirmeden fiiliyata dökmek ise, ezilenlerin ve onların öncü güçlerinin boynunun borcudur!

'38 DERSİM'DE DİRENİŞ VE KATLIAM

Osmanlı'nın enkazları üzerine kurulan Cumhuriyet'in "yurttaş sevgisi"ni anlamak için fazla zaman geçmesine gerek kalmayacaktı.

Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte zaman kaybetmeden devrimcileri, ilerici ve yurtseverleri hedef tahtasına koyan Kemalistler, dikensiz bir gül bahçesi yaratmak için ne gerekiyorsa yapmaktan geri durmayacaktı.

Faşist İtalya'nın ceza yasasını alan "genç" Cumhuriyet, uygulamada da onlar kadar yetenekli olabileceğini kısa sürede gösterdi. İşçi ve emekçilerin direnişlerine azgınca saldıran, işçi cemiyetlerini yasaklayan, temel hak ve özgürlükleri askıya alan (ve orda bırakan) Kemalistlerin en küçük bir aykırı sese tahammülü yoktu.

Sırtını atalarının katliamı, soykırımı mirasına yaslayan Kemalistler, bu geleneği özenle muhafaza etti.

1920'lerden itibaren dışlerini göstermeye başlayan Kemalizm, Takrirî Sükûn Kanunu ile ülkeyi bir Olağanüstü Hal Bölgesine dönüştürürken İstiklal Mahkemeleri kurarak binlerce insanı darağaçlarında idam etti. Şeyh Sait isyanını bahane ederek ülkeyi esaret altına alan egemenler yeni bir ulus inşa etmeye girişti. Toplum mühendisliğine soyunan bu zatlar Türk ulusunu "müreffeh medeniyetler" seviyesine çıkarmak iddiası ile diğer uluslara, azınlık milliyetlere savaştı. Zorunlu göçler, iskân kanunları ile asimilasyona hız verildi. Türk Dil Teorisini icat edilerek bütün dillerin Türkçe'den türediği safasatı ortaya atıldı. Türk egemen sınıflarının şekil verdiği bu toplumda, çeşitli milliyetlerden emekçilerin bin yıllardan süzülüp gelen kültürel, sanatsal değerlerine, inanç ve dillerine yer yoktu. Katıksız bir Türk milliyetçiliği, gözü dönmüş bir şovenizm üzerinden şekillenen Kemalizm, bu toprakların adeta gökkuşağına benzeyen mozaikini paramparça etti. Kürt ulusuna yönelik hamlelerle başlayan bu süreç elbette beklendikleri kadar kolay olmayacaktı.

Şeyh Sait önderliğinde başkaldıran Kürt ulusu, bugün sınıf mücadelesinin çok önemli bir dinamiği olan hareketin de tohumlarını attı. T. Kürdistanı'nın birçok ilinde geniş bir kesim tarafından desteklenen bu hareket Kürt ulusu için on yıllar boyunca büyük bir ilham kaynağı oldu.

İmha, inkâr tarihi boyunca karşı koyan bir bölge de Dersim'di. Osmanlı İmparatorluğu boyunca sayısız sefer düzenlenen ancak hiçbir zaman teslim alınmayan Dersim, Kemalistlerin imha politikasına karşı büyük bir direniş sergiledi. Yüzyıllar boyunca hiçbir imparatorluğun himayesi altına girmeyen, özgürlüğüne ve onuruna düşkün Dersim halkı, Kemalistler tarafından esaret altına alınmaya karşı da sessiz kalamazdı. Osmanlı'dan bu yana sayısız defa ayaklanan, zulme karşı baş-

kaldıran Dersim yine tarih sahnesine onurlu bir direniş armağan etmeye hazırlanıyordu.

Devlete vergi ödemeyen, asker göndermeyen, memurlarını kabul etmeyen Dersim'i, bir çıban olarak algılayan egemenler için bölge öncelikliydi ve "islah" edilmesi gerekiyordu. Kemalist ideolojinin, milliyetçilik zehirinin bölgeye akması bu faşist ideolojinin bölgede tesis edilmesi elzemdi.

DERSİM ARTIK TUNCELİ

Kemalistler, 25 Aralık 1935'te Tunceli

Kanunu'nu çıkarır. Böylelikle bölgenin ismi Dersim iken Tunceli olarak değiştirilir. **Hemen akabinde Elazığ merkezli Dersim, Bingöl ve Erzincan'ı içine alan Dördüncü Genel Valilik kurulur. Başına General Abdullah Alpdoğan atanır.**

Elazığ'da bölge için özel olarak bir İstiklal Mahkemesi kurulur. Dersim, yasak bölge ilan edilir ve bölgeye giriş çıkışlar yasaklanır. 1936'da Dersim'in Amutka, Pulur, Karaoğlan, Sin, Haydaran, Danzig ve Burnak gibi stratejik merkezlerinde askeri kışlalar ve karakollar inşa edilmeye başlanır. Devlet Dersim'i kontrol altına almak, asimile etmek, insansızlaştırmak ve direniş odaklarını yok etmek için haritalar çizmekte, adım adım yalmaktadır. İki yıl boyunca üzerinde çalışılan projede hangi aşiretin, ailelerin hangi bölgeye, il ve ilçeye sürgün edileceğine kadar birçok ayrıntı dahi düşünülmüştür. Ancak bu sırada Dersim halkı da yaşananları yakından takip etmektedir.

DİRENİŞ ATEŞİ NEWROZ'LA ALAZLANIYOR...

Ağırlıklı olarak Alevi inancına sahip Kürtlerin yaşadığı Dersim toplumunda sözü geçen aşiretler bir araya gelerek durumu değerlendi-

rir ve devletin imha planlarına karşı koymaya karar verir. Önce ulusal haklarının güvence altına alındığı bir yönetim için Alpdoğan'la görüşmeye karar verilir ancak devletin buna yanıtı işgal ve köylerin bombalanması olur.

1936'da inşa edilen karakollara, kışlalara baskınlar düzenlemeye başlanır. Newroz'un ardından yeni bir yaşama direniş ve isyanla giren Dersim halkı, birçok askeri noktaya karşı büyük eylemlere girişir. Böylelikle direniş ateşi de yakılmış olur. Direniş kısa sürede Dersim'in birçok bölgesine yayılır. Köprüleri ha-

vaya uçuran, devlet güçlerine önemli zararlar veren Dersim direnişi kendi önderlerini de yaratır. Seyit Rıza ve Alişer bu direnişin öne çıkan isimleri olarak hafızalara kazınır. Birçok aşiret **Seyit Rıza ve Alişer** önderliğinde bir araya gelerek işgale karşı topluca direnişe geçer.

Direnişe karşı devletin saldırısı ise korkunç olur. Diyarbakır'dan kalkan ve içinde **Sabiha Gökçen**'in de olduğu (Ermeni soykırımında ailesi katledilmiştir) 15 uçaklık bir filo Zel, Kırmızı Dağ, Yukarı Bor (Keçizeken) çevrelerini bombalar. Devlet hiçbir ayrım gö-

zetmeden nefes alan her canlının üstüne ateş açar. Köyler içindeki insanlarla beraber yakılır. Ateşten kaçarak dışarı çıkanlar kurşunlanarak katledilir. Dersim'i kuşatma altına alan devlet, burada silahlı binlerce insanı kurşuna dizer. Tujiik dağına çıkarma yapan devlet güçleri, İksor vadisinde sığınaklarda saklanan kadın ve çocukların üzerine ateş açar. Mağara ağzına beton dökülerek kapatılır. İçeri zehirli gaz verilir. Vadi büyük bir katliama tanık olur.

Ali Boğazi, Kutu Deresi ve Laç deresinde yaşanan katliamlar bugüne kadar dilden dile anlatılmaktadır. **Laç Deresine sığınan savaşılar, burada faşist orduya karşı büyük bir direniş gösterir. Yaşlı, genç, kadın-çocuk binlerce insanın sığındığı mağaralar kan gölüne döner. Laç Deresi günlerce kan kırmızı akar.**

Devlet, direnişin etkisini kırmak amacıyla birçok aşireti satın alır. Direnişi aşiretlerin içinde faaliyet yürüten adamları aracılığı ile direnişçilerin moralini bozmaya, birlik ve beraberlik ruhunu zedelemeye çalışır. Direnişin önderlerini ele geçirmeye çalışan devlet bir süre sonra amacına ulaşır. **Alişer ve eşi Zarife** Kemalistlerin adamları tarafından katledilir.

Tüm bölgeyi hâkimiyeti altına alan devlet güçlerine karşı direnen az sayıda aşiret kalır. Erzincan'a devlet yetkilileri ile görüşmek üzere giden Seyit Rıza burada tutuklanarak Elazığ'a götürülür. **15 Kasım 1937**'de Seyit Rıza ile birlikte 7 kişi idam edilir, 37 kişi hakkında ağır hapis cezaları verilir. Direnişin önderi Seyit Rıza son dakikalarında da onurlu bir duruş sergiler. Mustafa Kemal'e ithafen; **"Ben senin hileleriyle baş edemedim bu bana dert oldu, ben de senin karşında diz çökmedim bu da sana dert olsun"** sözlerini Elazığ Buğday Meydanı'na, tarihin hafızalarına haykırır.

Seyit Rıza'nın idamından bir gün sonra Elazığ'a gelen Mustafa Kemal'in katliamı engellemeye çalıştığı söylentisi yayılır

Katliamdan hemen sonra Pertek'te Halk kevinin açılışını yapan ve Cumhuriyet Halk Fırkası'nın şubasını açan Mustafa Kemal, böylelikle bölgenin asimilasyonunu idamı engellemeye çalışan bir lider görüntüsü altında sürdürür. Oysa tüm resmi belgeler, dönemin meclis konuşmaları Mustafa Kemal'in katliamın her aşamasından haberdar olduğunu ve harekâtın sevkinde görev aldığını göstermektedir.

SOYKIRIM, KATLIAM,

SÜRGÜN, ASİMİLASYON...

Seyit Rıza'nın idam edilmesi ile direniş sona erer. Ancak devlet artık intikam peşindedir. Direniş sona erse de direniş ruhunun ortadan kaldırılması gerekir. Dersim direnişinde katliamın doruk noktası 1938'de yaşanır. Dersim'i yerle bir eden devlet güçleri, binlerce insanı kurşuna dizer, binlercesini sürgün eder. 90 aşiretten 347 ailenin 72'si Tekir-

Tarihten kısa kısa...

☛ **Ethel ve Julius Rosenberg** çifti Amerikan burjuvazisinin ülkede devrimcilere, ilericiilere karşı başlattığı anti-komünist kampanya sırasında sahte iddialarla gözetimine alınır. 8 Mart 1951'de başlayan ve tüm dünyada yapılan eylem ve etkinliklerle protesto edilen dava sonunda Rosenberglar 19 Haziran 1953'te elektrikli sandalyede idam edildi.

☛ 5 Nisan 1794'te Fransız devrimi önderlerinden **Georges Jacques Danton** idam edildi.

☛ 10 Nisan 1870 yılında Rus devriminin önderi Vladimir İvan İlyiç Lenin doğdu.

☛ 10 Nisan 1919'da Meksikalı efsanevi köylü lideri **Emiliano Zapata** öldürüldü.

☛ 14 Nisan 1930 tarihinde şiirleri ile Rus devriminin ruhunu yığınlara taşıyan ünlü şair **Vladimir Mayakovski** öldü.

☛ 10 Nisan 1871'de Paris Komün yönetimi, halkın davasını savunurken öldürülen bütün yurttaşların çocuklarına aylık bağlanmasını kararlaştırdı.

☛ 4 Nisan 1949 yılında **Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü** (NATO) kuruldu. Emperyalistlerin sosyalizm tehlikesine karşı bir savaş ve suç örgütü olarak oluşturdukları NATO, bu yıl 60. yılını "kutluyor". Kurduğu illegal Gladio örgütleri ile dünya üzerindeki ilericiilere, devrimcilere, yurtseverlere ve komünistlere savaş açan NATO, birçok ülkede darbelerin gerçekleştirilmesinden, sayısız kitle katliamından sorumludur.

dağ'a, 38'i Edirne'ye, 56'sı Kırklareli'ye, 65'i Balıkesir'e, 73'ü İzmir'e, 34'ü Manisa'ya sürgün edilir. Büyük bir eziyet altında ve insanlık dışı bir muamele ile sürgün edilen Dersimliler adeta sudan çıkmış balığa döner.

Gittikleri bölgelerde yıllar boyunca bebalymış gibi görülen Dersimliler diline, kültürüne, inancına sıkı sıkıya sarılır ancak asimilasyon politikalarından da nasibini almaktan kurtulamaz.

Dersim'e katliamla giren devlet tüm çabalarına rağmen Dersim topraklarına atılan direniş tohumlarını sökmeyi başaramadı. Uzun yıllar boyunca derin bir sessizliğe bürünen Dersim, toplumsal muhalefetin yükselmesi ile birlikte direniş ateşlerinin en gür yandığı yerlerden biri oldu. Halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm için yollara düşenlerin, Kürt Ulusal Hareketi'nin değişmez adreslerinden biri her şeye rağmen yine Dersim oldu!

Kültür-Sanat

Tiyatro her yerdedir!

- **Merhaba, bize kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?**

Volkan Korhan (YEKAT'ta eğitimci oyuncu): Bizler bundan 4 yıl önce Kasım ayında kurduk **Yeni Kapı Tiyatrosu**'nu. Şu an 15 kişilik bir grubumuz var. **Yeni Kapı Tiyatrosu'nun kuruluş amacı sanatı, tiyatroyu sokağa taşımak ve sokakta tiyatroyu yapmaktır.** Sadece sahne değil tiyatro, her yerdedir. Kurulurken amacımız varoş mahalleleri diye hitap edilen mahallelere gidip oyunlarımızı orada sergilemekti. İzmir'de hiçbir tiyatro grubu bugüne

kadar ne Kadifekale'de ne Gültepe'de ve ne de benzeri mahallelerde tiyatroyu oynamıştır. Biz bu insanlara biraz da olsa yardımcı olabilmek, tiyatroyu götürebilmek amacıyla bir araya geldik. **Tiyatroyu toplum için yapmayı amaç edindik.** Bir derdimiz vardı, bu yolla onu anlatmak istedik. Hepimiz biliyoruz ki, tiyatro politikanın en göze çarpan şekli ile anlatılmasını sağlar, oyun oynarken istediğiniz gibi siyaset yapabilirsiniz.

- **Sanata bakış açınızdan biraz bahsedebilir misiniz?**

- Bizler sanatı sanat için değil toplum için yapıyoruz. İnsanlara gidip derdimizi anlatıyoruz ve yaşanan gerçeklerin değişebilir olduğunu göstermeye, el ele verdikten sonra bir şeyler yapabileceğimizi anlatmaya çalışıyoruz. Gittiğimiz insanlara hem sanatsal yönden hem de toplumsal yönden bir şeyler katmaya çalışıyoruz. Size yaşadığı-

mız bir şeyi anlatmak isterim. Bir gün Kadifekale'ye gitmiştik sokak oyunu için, ilk gittiğimiz gün bizi taşladılar. İkinci gittiğimiz oyunda da taşladılar. Üçüncü oyunumuzda da aynı şeyi yaşadık fakat, bir kez daha gittiğimizde bir küçük çocuk gelip elindeki topuna imza atmamızı istedi. Biliyorsunuz bu tür mahallelerde yaşayan kadınlar tanımadıkları insanlarla pek görüşmez, konuşmazlar, böyle görmüşlerdir çünkü. Ancak bizi evlerine çay içmeye bile davet ettiler ve yine gelmemizi tembihlediler. Kahvelere gittik, insanlarla sohbet edebildik orada. İnanılmaz mutlu olduk.

- **Sizi taşlama nedenleri neydi?**

- Zamanında oraya giden herkes bu insanları sömürmek, onlardan bir şeyler almak için gitmiş. İyi niyetleri hep suiistimal edilmiş. Bizi de onlar gibi sandılar, ancak biz ısrarla onlara gidince niyetimizi anladılar.

- **Genelde toplumsal sorunları içeren oyunlar oynuyorsunuz. Toplumsal sorunlar ile tiyatroyu nasıl bağdaştırıyorsunuz, yaşanan toplumsal sorunların çözümünde sizce sanatın ya da tiyatroyun rolü var mıdır?**

- Elbette vardır, ancak tiyatro tek başına

bir çözüm değildir. Bizler çıkıp insanlara neyi nasıl yapacaklarını anlatmaya çalışıyoruz. Oynadığımız oyun ile insanlara anlatmak istediğimizi anlatıyoruz ve ondan sonrası onlara kalıyor. Biz görevimiz olan şeyi yapıyor, vermemiz gereken mesajı veriyoruz ve geri kalanı seyircinin özgür iradesine bırakıyoruz.

- **Sisteme muhalif olan sanatın toplumsal mücadeleye katkıları açısından ne düşünüyorsunuz, sizce etkili oluyor mu?**

- Kesinlikle oluyor. Ufak bir örnek vereceğim. Palto isimli oyunumuzu oynadığımız bir gün oyun sonunda seyircilerden biri gelip gerçekleri söylediğimizi ve kendisini aydınlatmamızda yardımcı olduğumuzu söylemişti. Bu ve benzeri olaylar bizim için mutluluk verici şeylerdir. Bir insanı kazanabiliysek, ona gerçekleri olduğu gibi yansıtılabiliysek bu bizim iyi şeyler yaptığımıza ve kazanım sağladığımıza işaretlerdir.

- **Önümüzdeki dönemde neler yapmayı planlıyorsunuz?**

- Önümüzdeki dönemde de sokakta olacağız. Ayrıca sahne oyunlarımız da olacak. Şu anda **Mikado'nun Çöpleri** adlı oyun oynuyoruz. Mayıs'ın sonuna doğru da **Bir Yaz Gecesi Rüyası** adlı oyunumuz sahnelenecek. Dönem dönem turnelerimiz oluyor. Arkadaşlarımızın bir kısmı şu anda Mardin Kızıltepe'de. Geçtiğimiz dönemde Sinop, Bartın, Ankara, İstanbul, Aydın, Muğla ve Af-

yon'da oyunlar oynadık. Şimdilik Bir Yaz Gecesi Rüyası oyunumuz için kabuğumuza çekilmiş durumdayız, ancak önümüzdeki aylarda bu oyunumuzla birlikte turnelerimizi de sıklaştırmayı düşünüyoruz.

Tekrar edeceğim, biz hep sokaklarda olacağız ve insanlara dertlerinin henüz bitmediğini ve buna karşı çözümün artık üretilmesi gerektiğini söyleyeceğiz. (İzmir)

Özgürlük halkındır

Daha fazla tutsaklığa dayanamadı Dağlarda özgürlüğü aradı Düşlediği yurdu için ise Yaşamını kavgasına adadı

Arkasından gözü yaşlı analar Ölüm olsa da yavrularını aradılar Sonuna kadar dayandılar Elbet kazanacak diye avundular

Eğmedi başını ölüme Vermedi canını kahrolası zulme Yar eyledi mavzerini koca yüreğine Savaştı halk özgürlüğüne

(Dersim'den bir YDG okuru)

Mücadelenin baharı Newroz'la geldi

İSTANBUL

Kürt özgürlük tarihinin başlangıcı kabul edilen ve Demirci Kawa'nın ellerinde harlanan isyan ateşi Newroz, bu yıl İstanbul'da 21 Mart'ta yaklaşık 500 bin insanın coşkulu katılımıyla kutlandı.

"Ne imha ne inkar çözüm Demokratik Özerklik" ile "Newroz piroz be" pankartının sahneye asıldığı kutlamada sanatçı Ayfer Düzdaz ve Rojda'nın söylediği türkülerle halay çeken yüz binlerce insan, yakılan Newroz ateşinin üzerinden atlayarak sloganlar attı. Mazlum Doğan'dan İbrahim Kaypakaya'ya, Kemal Pir'den Deniz Gezmiş'e, Zilan'dan Mahir Çayan'a kadar özgürlük ve devrim mücadelesinde şehit düşenlerin resimlerinin taşındığı Newroz kutlamasına Partizan da "Newroz serhildan e" yazılı pankartıyla katıldı.

Gülsuyu

Gülsuyu Partizan ve İK okurları olarak, 21 Mart Cumartesi akşamı saat 19.30'da, Proleter Devrimci Duruş ile birlikte Özgürlük Meydanı'nda Newroz ateşimizi yakarak, kutlamamızı gerçekleştirdik.

Partizan olarak, saat 19.00'da, Kaşgarlı Mahmut İlköğretim Okulu'nun üst tarafında toplanarak, "Newroz İsyandır" yazılı pankartımızı açıp, yürüyüşümüze başladık ve Pazar Sokağı'ndan alana girdik. Saygı duruşunun ardından Newroz ateşi yakılarak, halaylar çekildi. 1 saat süren eylemi, pankartımızı alana asarak

sonlandırdık. (Gülsuyu İK okurları)

Sarıgazi

Sarıgazi Mehmetçik Lisesi öğrencilerinin gerçekleştirdiği Newroz kutlamasına saldıran jandarma, liselilerin üzerine ateş açtı ve beş öğrenciyi de gözaltına aldı.

Yeni Demokrat Gençlik, DGH, LÖB ve Yurtsever Liseliler'in çağrısıyla gerçekleştirilen

kutlamayı okul bahçesinde başladı. Ancak kutlamayı davul-zurna ile devam ettirmek isteyen öğrenciler, okul müdürünün davul zurnayı okul bahçesine sokmaması üzerine, okul çıkışında bir araya geldi ve okulun önünden davul zurna eşliğinde bir yürüyüş başlattılar. Eylemin başından itibaren öğrencileri taciz eden jandarma, bir süre sonra öğrencilerin yolunu keserek, bir

öğrenciyi gözaltına almak istedi. Bunun üzerine saldırı gerçekleşti. Öğrencilerin üzerine ateş açan jandarma ayrıca olay yerinin yakınında bulunan Munzur Kültür Derneği'ni de basarak, olaylara tanıklık eden bir kişiyi de, kısa süreli gözaltına aldı.

Maltepe-Topselvi

Maltepe'de bulunan Ertuğrulgazi Lisesi öğrencileri Newroz'u, okul bahçesinde yaptıkları ateşle kutlarken, Topselvi'de akşam saat 20.00'de gerçekleştirilen Newroz kutlamasında da ateş yakılarak, alana getirilen ses düzeninden çalan müzikler eşliğinde halaylar çekildi.

1 Mayıs Mahallesi

21 Mart akşamı Partizan olarak bir kutlama gerçekleştirdik. Kutlamamızı 3038. Sokak'ta caddeye yakın noktada flamalarımız ve pankartlarımızla süslediğimiz alanda gerçekleştirdik. Pankartlarımızda "Newroz piroz be" ve "Newroz isyan, isyan dağlardır" sloganları yer aldı. Saat 19.30'da saygı duruşunun ardından Newroz ateşini yaktık. Kutlama sloganlar ve coşkuyla çekilen halaylarla devam etti.

Diğer bir Newroz kutlaması da 22 Mart ak-

şamı DTP, ESP ve Partizan olarak gerçekleştirildi. Pazar Sokağında gerçekleştirilen kutlamaya "Newroz piroz be" yazılı Partizan imzalı pankartımızla ve flamalarımızla katıldık. Saat 21.00'e kadar süren kutlama daha sonra sonlandırıldı. Ayrıca kutlama sırasında TKP/ML TIKKO pankartının açılıp Newroz ateşi etrafında sloganlarla gezdirildiği de görüldü.

(1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

Soğanlı

Bahçelievler Birlikte Kazanacağız Platformu olarak 20 Mart tarihinde Yenibosna Pazar Pazarı mevkiinde bir Newroz kutlaması gerçekleştirdik. Saat 19.00'da Newroz ateşi yakıldı. Ateşin kıvıllığı etrafında halaylar çekilirken yapılan havai fişek gösterisi ile kitlenin coşkusu arttı. Alanda bulunan bir evin duvarına yansıtılan sinevizyonda bir belgesel gösterimi yapıldı.

Gebze

Ulaştepe Mahallesi'nde 21 Mart 2009 tarihinde Partizan, AKADER, DTP, HKM, DHF gibi kurumlar tarafından coşkulu bir Newroz kutlaması yapıldı.

Etkinlik, basın açıklamasının okunmasıyla başladı. Açıklamanın ardından kitle davul-zurna eşliğinde halaya durdu. Polisin bölgeye yoğun bir yığınak yapması dikkat çekti.

Etkinlik halaylar ve sloganlar eşliğinde, yanan Newroz ateşinin etrafında son buldu.

(Gebze İK okurları)

NEWROZ COŞKUSU

HER YERDE!

İZMİR

İzmir'de 21 Mart Cumartesi günü Buca Hipodrom'da biraraya gelen binlerce kişi Newroz'u coşku ile kutladı. İzmir Birlikte Başarabiliriz İnişiyatifi tarafından örgütlenen mitinge Partizan, Alinteri ve Mücadele Birliği Platformu da katılım sağladı.

Kutlama saygı duruşu ile başladı, ardından konuşma yapan DTP Batman milletvekili Bengi Yıldız sözlerine "Size Kürdistan'dan selam getirdim, Newroz serhildanını selamlıyorum" diyerek başladı. Ardından Tertip Komitesi adına Güneş Kırmızıgül, DTP İl Başkanı Yusuf Kaya ve Av. Arif Ali Cangı konuştu.

Partizan eyleme "Newroz ateşi ile isyanı kuşan" pankartı ile katıldı.

Konuşmaların ardından etkinlik Mezopotamya Kültür Merkezi müzik grubunun ve Koma Azad'ın ezgileri ve çekilen halaylar ile sona erdi.

BURSA

Newroz Bursa'da 22 Mart günü Gökdeve Bulvarı'nda, yağın yağmura rağmen coşkuyla kutlandı. DTP, SDP, Sosyalist Parti, ÖDP, SODAP ve ESP tarafından organize edilen mitinge Partizan da "Emperyalizme, ırkçılığa ve sovenizme karşı Newroz ruhunu kuşan" pankartı ve flamalarıyla katıldı. Saygı duruşu ile başlayan miting açılış konuşmasını, DTP Bursa İl Başkanı Hüseyin Diken yaptı. Tertip Komitesi, DTP milletvekili Sabahat Tuncel, SDP PMK üyesi Ayla Yıldırım, Bursa Büyükşehir Belediye Başkan Adayı İktal Polat da birer konuşma yaparak halkın Newroz'una kutladı.

Yağın yağmura inat, beş saati geçkin süren miting söylenen türküler ve halaylarla sona erdi. Mitingin dağılmasının ardından Bursa polisi mitingin coşkusunu hazmedemediğinden, Ankara yoluna doğru yürüyen kitleye saldırarak 10 kişiyi gözaltına aldı.

ERZİNCAN

Erzincan Merkez de DTP'nin yaptığı miting başvurusu yine bildik "güvenliğin sağlanamaması" vb. bahanelerle geri çevrilerek izin verilmedi. Buna rağmen Çağlayan, Yalınca, Ulular, Kavakolu gibi beldelerde Newroz kutlandı.

MALATYA

Partizan, ESP ve DTP tarafından Şeker Stadi'nda bir miting düzenlendi.

Miting saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Tertip Komitesi adına bir konuşma yapıldı. Ardından Newroz ateşi yakıldı. Ateş etrafında davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Yerel bir gruba verdiği müzik dinletisinin ardından konuşmalara devam edildi. Malatya'dan ESP'li bağımsız Belediye Başkan adayı Sevim Kaptan Ölmez kitleye seslendi. Daha sonra Partizan adına yapılan konuşmada: "Bugün Newroz günü, yani demirci Kawa'nın zalimlere başkaldırdığı gün. Bugün çağdaş Dehaklar başımızda saltanat sürerken bizlerin birleşmekten ve birlikte hareket etmekten başka çaremiz yoktur" denildi.

Adana MKM bünyesinde çalışma yürüten ozan Rezan'ın Kürtçe söylediği şarkılar eşliğinde halaylar çekilerek miting sonlandırıldı.

Bizler işçi-köylü okurları olarak "Orta-doğu'nun İsyancı Halkları Newroz Ateşiytle Emperyalizmi Yenecek" yazılı pankartla ve flamalarımızla alandaki yerimizi aldık. Alanda gazete ve bildiri dağıtımı yaptık. Alana giriş ve çıkışta özellikle bizlere yönelik uzunca kimlik kontrolü yapıldı.

(Malatya İK okurları)

ANKARA

* Ankara'da

Newroz kutlamalarının ilki Mamak'ta yapıldı. NATO Yolu'na trafiğe kapatarak Tuzluca'yı Meydanına doğru yürüyüşe geçen halk burada ateş yakıp davul zurna eşliğinde halaylar çekti.

Partizan, Alinteri, BDSP, Aka-Der, DHF ve Halk Cephesi tarafından düzenlenen Newroz, Mamak halkının saat 18.30'da Hacı Bektaş Veli Parkı'nda toplanıp kortej halinde meşalelerle yürüyüşe geçmesiyle başladı. Yürüyüşe Partizan, "Newroz isyandır, isyan dağlarda" pankartıyla katıldı.

Tuzluca'yı Meydanı'na gelen kitle basın

metnini dinledi. Daha sonra yakılan ateşin etrafında halaylar çekildi. Ara sokaklara doğru yürüyerek dağılışa geçen kitle Newroz şiarlarını semt halkıyla buluşturdu.

* 22 Mart Pazar günü DTP'nin çağrısıyla yapılan ikinci Newroz kutlaması Kolej Meydanı'nda gerçekleştirildi. Sabah saatlerinde Sıhhiye Toros Sokak'ta toplanan kitle, sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde Kolej Meydanına yürüdü. Eyleme ESP, Kurd-Der, YDG-M, Partizan, Halkevleri ve KESK Şubeler Platformu katıldı.

* 19 ve 21 Mart tarihlerinde üniversitelerde de çeşitli Newroz kutlamaları yapıldı. ODTÜ'de yapılan etkinlikte devrimci öğren-

cilerin afişlerini indirmek isteyen bir kişinin çıkardığı provokasyonu gerekçe gösteren jandarma öğrencilere saldırdı. Afişleri yırtarak kütüphane binasına saklanan kişiyi devrimci, demokrat öğrenciler tepki gösterdi. Öğrenciler "Faşizme karşı omuz omuz" sloganlarıyla kütüphane binasına doğru yürüyüşe geçmek istedi. Dağılmak istemeyen öğrencilere jandarma saldırdı. Saatlerce süren çatışmadan sonra jandarma okulu terk etmek zorunda kaldı. Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü ve Hacettepe Üniversitesi'nde de içerisinde YDG'nin de bulunduğu gençlik örgütleri yaptıkları etkinliklerle Newroz'u kutladılar.

Newroz bimbarek vo!

AMED

Her yıl olduğu gibi bu yıl da gözler Kürdistan'ın kalbi Amed'deydi. Bu yılki kutlamalara 1 milyon kişi katıldı. Amedliler, sabah saatlerinden itibaren kutlamanın yapılacağı Newroz Parkı'na doğru akmaya başladılar. 7'den 70'e herkes alanı doldurdu. Yerel kıyafetlerini giyen kadınlar ve çocuklar renkli görüntüler oluşturdu. Belediye araçları kitleyi alana sorunsuz getirebilmek için ücret almadan yoğun şekilde Newroz alanına çalışıyordu. Yetersiz kalan belediye araçlarının yardımına kamyonlar, taksiler, dolmuşlar ve şehir dışı taşımacılığı yapan Diyarbakır firmaları yetiştiriyor ve bu durum yer yer konvoyların oluşmasına neden oluyordu. İnsanlar geldikçe alan dar gelmeye başlıyor ve kitle alandan taşıyordu. Polis barikatları ve arama noktaları ise bu kitle karşısında çoktan acze düşmüş, işlevsizleşmiş haldeydi. Alanda renkli görüntülere Kürdistan bayrakları eşlik ediyor, sloganlar atılıyor, hep birlikte türküler söyleniyor ve halaylar çekiliyordu.

Bizler de işçi-köylü okurları olarak alanda yerimizi alıp Kürt halkının mücadele ve coşkusuna ortak oluyoruz. Sesli ajitasyonla yaygın gazete dağıtımı yaparak buluşuyoruz kitleyle.

Newroz'a Amed'de ilk defa katılan bir arkadaşın söyledikleri birçok şeyi özetliyor aslında: "Bu kadar çok bölücüye daha önce hiç, bir arada görmemişim. Bu gerçekten çok güzel!" Demirci Kawaların ardılları olarak zalim Dehaklara karşı mücadelenin, isyanın haklı bilinciyle hareket eden Kürt halkı, nice çağdaş Kawalar yaratmıştır ve yaratmaya devam ediyor.

(Amed İK okurları)

DERSİM

Newroz Dersim'de Devrimci Demokratik Güçbirliği (DTP, Partizan, HKM ve ESP) ve ÖDP, EMEP, Eğitim-Sen tarafından kutlandı. Yeraltı Çarşısı üzerinde biraraya gelen kitle Kışla Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Tertip Komitesi adına yapılan ko-

nuşmadan sonra sahneye çıkan ortak aday Edibe Şahin "Dersim kadınıla özgürleşecek" sloganlarıyla karşılandı.

Son olarak söz alan DTP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis, halkın bayramını kutlayarak konuşmasına başladı. Kardeş Türküler'in sahne aldığı coşkulu program sloganlar eşliğinde son buldu.

(Dersim Partizan)

Kitaplık

Koastantin Fedin'in "Olağandışı Bir Yaz" romanı Mihri Belli'nin 1947 yılında Yunanistan Komünist Partisi önderliğinde savaşan Demokratik Ordu'ya katılması ve 1949 yılına kadar savaşma sürecinin yanında Yunanistan iç savaşı ve Nazi işgaline karşı verilen direniş sürecini kısa anlatılar ile değinisi. Yunanistan direniş savaşı boyunca 600 bin Yunanlı'nın öldüğü, iç savaş sürecinde ise (1943-1949) 140 bin civarında insanın yaşamını yitirdiği gerçeğine karşı Yunan iç savaşı YKP'nin yenilgisi ile sonuçlanmıştı.

1945'te yapılan genel seçimleri boykot eden KP iktidara gelme şansını da

kaybediyor. Diğer komşu ülke (sosyalist ülkeler) KP'leri silahlı mücadele verilmesinin kendi koşulları için doğru olmadığını ve ülkelerinin selametleri açısından YKP iç savaşı başladığında destek olmayacaklarını, yardımcı olmayacaklarını belirterek, demokratik cephe oluşturularak seçimlere katılmasını tavsiye eder. YKP bu önerileri reddederek silahlı mücadeleyi başlatır.

İç savaş boyunca Demokratik Ordu tamamen kendi olanaklarına, insan gücüne dayanarak savaşır. Birçok bölgede iktidarı Demokratik Ordu güçleri ele geçirse de yanlış taktik ve verilen stratejik hata nedeniyle yenilginin önünü açarlar.

Koşulların zorlu olması, askeri malzemelerin eksik olması ve komşu sosyalist ülkelerden yardım görmemeleri var olan durumu daha da zorlaştırır. Bir yanda İngiltere ve ABD'nin her türlü desteğini almış çete, diğer yanda savaş teçhizatından yoksun Demokratik Ordu. Sosyalist ülkeler sadece ağır yaralıları topraklarına kabul eder ve ağır yaralıları dışında hiçbir yardımda bulunmazlar. Var olan yardımlar da yok denecek kadar azdır.

Yunanistan iç savaşı verilen yanlış kararlar sonucu yenilgiye uğramıştır. Sa-

vaş boyutlandıktan sonra KP içinde iki düşünce akımı ortaya çıkar. Birinci grup gerilla savaşı düzenli orduya geçilecek cephe savaşının verilmesini savunur. İkinci grup ise uzun süreli gerilla savaşını savunmaktadır.

Gerilla birliklerinin genel durumuna bakıldığında KP önderliğinde savaşan Devrimci Ordu'nun neredeyse tamamını yoksul köylüler oluşturmaktadır ve neredeyse tamamı savaşa yalın ayak, üstsüz başsız katılmıştır. İnsanlar güçlü düşman ordusu tarafından kısa sürede yenilgiye uğratılır, yenik düşüldür. Bu yanlış stratejiyi izlemeyip uzun süreli halk savaşı stratejisi uygulanabilmiş olsaydı, kitle desteğine sahip YKP iç savaşı zaferle sonuçlandırılabilirdi.

Mihri Belli savaş koşullarının zorluklarını tarif ederken önemli bir noktayı da aydınlatmaktadır. Koşullar hangi ölçüde zor olursa olsun, insan gönüllü olarak savaş katıldığında üstesinden gelinmeyecek zorluğun olmadığını vurgularken, karda yağmurda donarken, günlerce aç, uykusuz savaşırken morallerinin bir an olsun bozulmadığını, kazanacaklarına olan inançlarının tüm zorlukları aşmada rehber olduğu gerçeğine değinmeden edemez. (Bir İK okuru)

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: SM Matbaacılık Adres: Çobançeşme Mh. Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 Cep: 0 543 453 89 84
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İlhani Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İlhani Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Cep: 0 537 461 79 64
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İlhani Kat: 3 No: 1/8 Cep: 0 545 685 25 27
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 As-Druck Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Bir Yerel Seçim rüzgarı da böyle geçti

Dersim halkı güç birliği dedi

Yoğun tartışmalara sahne olan Dersim yerel seçimleri, her şeye rağmen halkın **Devrimci Demokratik Güç Birliği** etrafında kenetlenmesi sonucunda DTP adayı Edibe Şahin'in kazanması ile sonuçlanmıştır. Devrimci ve demokrat güçlerin gerek süreçte dair birleştirici tutumları ve gerekse de süreci halktan yana örgütleyen yoğun çalışma temposu Dersim halkının onayını aralarak halkın zaferi ile sonlanmıştır.

T. Kürdistan'ında yerel seçimlere ilişkin yaklaşımımız devrimci tutum ve sorumluluk ve de dayanışma kültürü nasıl olmalıdır sorusuna çok iyi yanıt olmuştur. Bu düşünceden hareketle Dersim'de DTP'yi destekleme kararı aralar Devrimci Demokratik Güç Birliği'nin içinde yer alınmıştır. Tüm faaliyetlerin örgütlenmesinden, ev çalışmalarına, bildiri dağıtımlarına kadar tüm çalışmalar ortak emekle zenginleştirilmiştir. AKP'nin "Diyarbakır ve Dersim'i istiyoruz" açıklaması ile verilen start, bizler tarafından doğru algılan-

rak yerel seçimler süreci salt belediyeyi kazanmak ile sınırlı tutulmamış hakim sınıfların AKP ve CHP gericiliğini kullanarak Kürt halkını satın almanın hesapları içerisinde olduğunu halka anlatmanın araçlarına dönüştürülmüştür. Beyaz eşya dağıtımını, Valinin AKP İl Başkanı gibi çalışmasını protesto eden coşkulu ve kitlesel yürüyüşler düzenlenmiş ve açıklamalar yapılmıştır. Mart ayının tarih- sel açıdan önemli bir yerde durması ve yerel seçimlere denk gelmesi sürecin bir parçası olarak algılanarak düzenin gerçekleştirildiği katliamların teşhir edilmesinde anlamlı olmuştur. Bu doğrultuda 8 Mart kutlanmış, 12 Mart Gazi, 16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamları kitlesel şekilde lanetlenmiştir. Akabinde Newroz kutlamaları binlerce kişi tarafından yapılarak, Güç Birliği halkın açtıkları desteğini almıştır. Newroz'un coşkusuyla mahallelere taşınmış ve 27 Mart günü bu coşku doruğa çıkmıştır. 480 araçlık görkemli bir araç konvoyu gerçekleştirilmiş ve bin-

lerce kişinin katılımı ile başlayan yürüyüş yağmura rağmen halkın Devrimci Demokratik Güç Birliği etrafında kenetlenmesini engelleyememiştir.

Dersim halkı yoğun fakat coşkulu seçim çalışmasına yönelik olumlu tepkisini 29 Mart günü Devrimci Demokratik Güç Birliği adına DTP adayı Edibe Şahin'i seçerek göstermiştir. Yerel seçimlerin gerçekleştiği 29 Mart günü binlerce insan Yeraltı Çarşısı üstündeki seçim bürosunda heyecanlı, fakat kazanacaklarına dair inançla toplanmış ve sandıkların açılmasıyla gelen haberlerle coşkusu "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganını aratarak sergilemiştir. Binlerce insanın coşkusu Dersim

Dersim'de halk kazandı

Dersim'de Devrimci Demokratik Güç Birliği Adayı Edibe Şahin'in birinci olmasının ardından, Yeraltı Çarşısı üzerinde bir-lerce kişi kutlamalar yaptı. Tüm sandıkların açılması bilgisi alana ulaştığında havai fişekler patlatılarak kutlamalar başladı. **"Dersim**

sizinle gurur duyuyor" sloganlarını atan binlerce kişi, "Orekar" ezgisi eşliğinde hayaller çektirdi.

Burada kısa bir konuşma yapan DTP İl Başkanı Murat Polat, "Üç ay önce dediğimiz gibi, Dersim'e sefer olur ama zafer asla" diyerek, seçmenlere duyarlılıklarından dolayı teşekkür etti. Ardından konuşan Belediye Başkan Adayı Edibe Şahin, halka verdikleri sözü tuttuklarını ve AKP gibi sistem partilerinin Tunceli'de başa geçmesine izin vermediklerini kaydetti. Şahin, "Hep birlikte bu kenti özgürleştireceğiz" diyerek, Tunceli'ye layık bir çalışmayı halka birlikte yürütecekleri sözünü verdi.

(Dersim Partizan)

halkının ısrarla devrimci dayanışmadan yana tavır koymasına havai fişeklerin patlaması ile devam etmiş ve dayanışma kültürünün coşkusu bu kazanımda ete kemiğe bürünmüştür. Önümüzdeki süreç Dersim halkının ter-

cihini kullandığı devrimci, demokrat ve yurtsever güçler tarafından doğru algılanarak halkla kazanıma dönüşen pratiğin büyüülmesi gerekliliğini zorunlu kılmaktadır.

(Dersim Partizan)

Düzen partilerine oy yok!

Sarıgazi'de kurulan halk pazarında, Demokrasi Caddesi üzerinde, merkez mahallesinde ve meclis mahallelerinde ertesi gün ise Yenidoğan Taşdelen'de ajitasyon-propaganda eşliğinde bildirimizi dağıtıp düzen partilerini teşhir ettik. Ayrıca ozaltiler yaptırarak Sarıgazi Taşdelen ve Yenidoğan'ın işlek yerlerine **"Düzen partilerine oy yok"**, "Rantçıların hırsızların yalanlarına kanma", **"Düzen partilerine oy verme"**, "Bozuk düzen de sağlam çark olmaz", **"Düzen partileri halk için çalışmaz"** Yazılı ozaltilerimizi asıp düzen partilerinin sahtekarlığını belirttik.

Emekçi halkımızla sohbet edip çözümün kendi ellerimizde olduğunu, devrimci mücadelenin yükseltilmesi gerektiğini, kurtuluşun devrimle geleceğini belirttik.

(Sarıgazi Partizan)

Bahçelievler'den notlar...

Bahçelievler Birlikte Kazanacağız Platformu seçim çalışmalarına 24 Mart günü bölge esnafın ziyaret ederek devam etti. Bu çalışmaya 3. Bölge Milletvekili Sebahat Tuncel de katıldı. Bizler de önlük ve şapkalımızla çalışmalara katıldık. Sokaktan ve evlerden katılanlarla birlikte katılan kitlenin sayısı 100'ün üzerine çıktı. Esnaf ziyaretinin ardından akşam saat 18:00 sıralarında Yenibosna Pazar Pazarı seçim bürosunda halk toplantısı gerçekleş-

tirildi. Bahçelievler Belediye Başkan adayı Ayşe Yeter ve vekil Sebahat Tuncel'in katılımıyla gerçekleşen halk toplantısına halkın yoğun ilgiyle gerçekleşti. Yoğun bir katılımı gerçekleştiren toplantıda belediye başkan adayı Yeter ve Tuncel yerel yönetim anlayışını ve seçim sonrası gerçekleştirilmek istenen politikalarımızı halkla paylaştı.

(Soğanlı İK okurları)

Samandağ

İçerisinde Partizan'ın da yer aldığı Samandağ Yerel Seçim Çalışma Platformu yaptığı çalışmalarla halkın desteğini almıştır. Yapılan mahalle toplantıları ve yürüyüşlerle sistem partileri deşifre edilerek halkın kendi adayını kendisinin belirlemesini sağlamıştır. Bundan iki ay önce halkın kendisinin seçtiği adayın bağımsız olarak çıkacağını ilan eden platform, çalışmalarını daha da hızlandırdı. Adayın bağımsız olarak çıkacağını duyan diğer partiler bir takım oyunlar oynamaya başlamıştır. Bu oyunları fark eden platform toplantılarıyla önlem almaya başlamış ve ÖDP ile görüşüp, adayın ÖDP'den çıkması konusunda anlaşma yapılmıştır. Ve çalışmalar halkın da desteği ile sürmüştür.

29 Mart günü sayımlar başladığında CHP ve ÖDP yarışıyorlardı. Saat 21.00 sıralarında seçimleri yaklaşık 400 oyla ÖDP'nin aldığı ilan edildi.

(Samandağ İK okurları)

Diyarbakır'dan seçim sonrası manzara

Seçimlerle ilgili Partizan olarak, Kürt illerinde DTP'yi desteklemek gibi bir kararımız mevcuttu. Alınan bu karar sonrası biraraya gelerek seçim çalışmalarına dair neler yapabileceğimizle ilgili fikir alışverişinde bulunduk. DTP'li arkadaşlarla görüşüp merkezi kararımızı ilettik, aktif bir şekilde çalışmak istediğimizi belirttik ve bunun üzerine yönlendirildiğimiz bir seçim bürosunda çalışmalara başladık. Ev ziyaretleri, anket çalışmaları, afiş yapma, bildiri dağıtımı gibi faaliyetleri DTP'li arkadaşlarla birlikte yürüttük.

Tabi ki sadece DTP'nin çalışmalarına katılmakla sınırlamadık kendimizi. Üniversite üzerine de çeşitli planlamalar yaptık. Hazırladığımız bildirimler üniversiteye yaygın dağıtımını yaptık. Dağıttığımız bildirimlerde sistem partilerinin ve özde AKP'nin Kürt ulusu üzerindeki politikalarını teşhir ettik. Seçim günü de müşahit olarak sandıkta görevlendirildik.

Yürüttüğümüz seçim çalışmaları, kapsamlı olması itibarıyla bizim için oldukça önemliydi. Hem kitle faaliyeti açısından hem de politikalarımızı ve örgüt- lülüğümüzü anlatma, tanıtmaya çalışmaların eksikliklerimize rağmen oldukça

iyi geçtiğini söyleyebiliriz.

SEÇİM SONRASI

COŞKULU KUTLAMALAR

Seçim sonrasında kiminle konuşmaya çalıştıysak bize DTP İl Binası önünde toplanarak kutlamalar yapan kitleyi gösterdi; **"İşte bakın, bunun üzerine başka ne denilebilir?"** İl Binası önüne toplanan on binlerce Amed'li daha sandıklar açılmadan kutlamalara başlamıştı bile. Kendilerine güvenin bir ifadesiydi bu durum. Devletin ve egemenlerin dönem sözcülüğünü yapan AKP'nin politikalarının işe yaramayacağını ve AKP'nin Kürt halkı nezdinde teşhir olmuşğunun bilincine sahip edilirdi sonuçlar.

Newroz'un coşkusu sanki bugüne saklanmıştı. Alana sığmayan Amedliler caddelere taşıyor, gençler sloganlar eşliğinde yürüyüşler yapıyor. Yüzlerce metrelik araç konvoyları oluşuyor ve caddeler gecenin ilerleyen saatlerine dek korna ve slogan sesleriyle çınlıyordu. Havai fişek gösterileri ise Amedlilerin coşkusu katıyordu. Kutlamalar böylece gecenin ilerleyen saatlerine kadar

devam etti.

Herkesin ortak bir talebi vardı. 60 yaşında bir amcayla konuştuğumuzda şunları dile getiriyor: "Herkesin bu manzaraya iyi bakması gerekir ve bu tabloyu doğru okuması gerekir. Gerçekleştirilecek olan Kürt Konferansı, Kürt sorununun çözümüne hizmet etmeyecek, aksine sorunun daha da derinleşmesine neden olacaktır. Sorunun muhatabı emperyalistler, Amerika, İngiltere, Barzani ve Talabani değildir. Sorunun muhatabı biziz, sorunun muhatabı DTP'dir. Muhatap boşuna dışarıda aranmamalı!"

DTP Amed'de 17 ilçenin 14'ünü alarak AKP'yi sandıkta boğdu. AKP'nin elinde olan Siirt ve Van'ın tekrar DTP'ye geçmesi ise herkesin coşkusu coşku kattı. Seçimlerde sandık görevlisi bir arkadaşımızın AKP sandık görevlisininin kendi aralarında konuşurken duyduğu şu sözler ise AKP'lilerin durumu çoktan kabullenişini gösteriyor. "Değil Kudbettin Arzu'yu başkan adayı olarak Erdoğan'ı bile getirsek Diyarbakır'ı Osman Baydemir'in elinden alamaz."

(Amed'den bir İK okuru)

NATO kandır, katliamdır

Emperyalistler tarafından NATO'nun 60. kuruluş şenliklerine hazırlıklar devam ederken, NATO karşıtlarının kendi cephelerindeki hazırlıkları da tüm hızıyla devam ediyor.

İstanbul

31 Mart günü saat 19.00'da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen **NATO Karşıtı Birlik** bileşenleri **"60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın"** yazılı pankart açarak bildiri dağıtımını yaptı. **"Üsler sökülsün, ABD defolsun"**, "Biji biratiya gelan", **"ABD askeri olmayacağız"** vb. sloganların atıldığı eylem oldukça coşkulu geçti. NATO Karşıtı Birlik adına açıklamayı yapan KESK Dönem Sözcüsü **Nebat Kudret**; NATO'nun bir suç örgütü olduğuna ve dünya halklarına kan kusturduğuna değindi. NATO'nun savaş, ölüm, şiddet ve işgal olduğunu söyleyen Kudret, 4 Nisan'da NATO'yu protesto etmek amacıyla Kadıköy'de yapılacak olan mitinge katılım çağrısı yaptı.

Daha sonra İstiklal Caddesi boyunca coşkulu bir şekilde slogan ve marşlar eşliğinde bildiri

dağıtarak yürüyen kitle, NATO'nun kirli yüzünü teşhir etti.

Eylem, Tramvay durağında yapılan miting çağrısı ile sona erdi.

Frankfurt

Frankfurt NO NATO Eylem Komitesi tarafından bir bilgilendirme paneli gerçekleştirildi. Frankfurt Üniversitesi'nde gerçekleştirilen panele 100'ün üzerinde insan katıldı.

Dünyada varolan güvenlik sistemlerindeki yeniden yapılandırılmayı anlatan bir uzmanın yanı sıra, kriz ve savaş anlatan IG Metall sendikası temsilcisi **Tom Adler** ve Irak görevi sırasında görevini reddeden eski bir Amerikalı asker, vicdani retçi **Andre Shepherd** konuşmacılar arasındaydı.

Panel, NO NATO Eylem Komitesi'nden bir temsilci tarafından yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Eylem Komitesi'nin kısa tanıtımını yapan temsilci, NATO'nun tarihi ve yaptığı katliamlar hakkında bilgi verdi.

Sözü ilk alan uzman, NATO tarihi üzerine bilgiler verdi.

İkinci bölümde ise IG Metall Unter-

türkheim temsilcisi **Tom Adler**, krizin işçi ve emekçiler üzerinde yarattığı etkilerini anlattı.

Panelin üçüncü bölümünde ise, Apaçi helikopterleri tamiratında çalışan eski Amerikan askeri ve vicdani retçi **Andre Shepherd** bir konuşma yaptı. Almanya'da iltica makamına başvururan Shepherd konuşmasında "askere büyük bir gururla başvururdum. Irak'a giderken efsane olacağımı düşünüyordum. Yeminimizi de bu doğrultuda yapmıştık. Irak'a gittiğimde ve olanları gördüğümde kendimi sorgulamaya başladım, acaba yaptıklarım yeminime uyuyor mu diye" dedi.

Aralarında ATIF ve YDG'nin de bulunduğu NONATO Eylem Komitesi, şimdiki kadar Frankfurt ve çevresinde birçok eyleme imza atmış, bildiri ve afişlemelerle Strasbourg ve Baden-Baden/Kebl'de yapılacak büyük yürüyüşe çağırılmıştı. **(ATIK Haber Merkezi)**

Duisburg

20 Mart tarihinde NATO'ya Hayır Birliği-Duisburg (No NATO-Bündnis Duisburg) tarafından örgütlenen bir yürüyüş gerçekleştirildi. Saat 17.00'de Duisburg Tren Garı önünde biraraya gelen yaklaşık 200 kişi NATO'yu protesto etti. Yürüyüş esnasında **"NATO'ya ve emperyalist saldırıya hayır"** sloganları atıldı. Yaklaşık 2 saat süren yürüyüş Duisburg-Königsrasse'de bir mitingle sonlandırıldı.

NATO'ya Hayır Birliği-Duisburg, ATIF ve YDG'nin de içinde bulunduğu yerli ve göçmen devrimci ve demokrat kurumların çağrısı üzerine yaklaşık üç ay önce kuruldu. Hedef 1-5 Nisan tarihleri arasında, Fransa'nın Strasbourg şehrinde gerçekleştirilecek NATO'nun 60. yılı vesilesiyle gerçekleştirilecek kutlamalara karşı yapılacak Anti-NATO eylemleri bölgesel güç birliği oluşturmak ve kitleyi yürüyüşe katmak.